T · D · R · C · 353

R · R · No. 14 7- 4 · 1905

C

Q22 · 38 · 21197

N05

76767

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

மயர்வறமதி நலமருளப்பெற்ற ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவவதரித்த

ஆழ்வார்திருநகரியென்னும்,

திருக்குருகூர் மஹாத்ம்யம்,

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் வைபவம்

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் தாலாட்டு.

இஃது,

ஆழ்வார்திருநகரி பெரியநம்பிகள் திருமாளிகை ஆதீனம்
ஸ்ரீமத் உபயவேதாந்த தத்வப்ரவர்த்தகரா யெழுந்தருளியிருந்த
ஸ்ரீமாந்-பெரியநம்பி வேங்கடாச்சாரியார் ஸ்வாமிகள்
திருவடிசம்பந்தமும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்ரீ பாதரேணுவுமாகிய
திருநெல்வேலிஜில்லா தெற்குப்புதுத்தெரு
திருக்கோளூர்
வீரராகவப்பெருமாள்பிள்ளையவர்கள்
குமாரர்

மேலவீடு-வீ. ரங்கநாதபிள்ளையவர்களால்

பல ஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்ததை
ஸ்ரீமத் உ. வே. தத்வப்ரவர்த்தகரா யெழுந்தருளியிருக்கும்
ஸ்ரீவைகுண்டம்
ஸ்ரீமாந்-பெரியநம்பி வகுளபூஷணாச்சாரியார் ஸ்வாமிகள்
பார்வையிட்டு,

முதற்பதிப்பு 1000.

திருநெல்வேலி
நூருல்இஸ்லாம் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவவதாரம் கலியுகம் [illegible]

Copy Right Registered

1905-ம் ௵ அக்டோபர்மீ

விளம்பரம்.

இதில் குறிப்பிட்ட ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாய கிரந்தங்கள் அடியிற்கண்ட இடத்திலும்—திருநெல்வேலி கஸ்பா [illegible] இஸ்லாம் பிரஸ், தலைவரவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொன்றிலும் பத்துக்காப்பி வாங்குகிறவர்களுக்கு ஒரு காப்பி விலையில்லாமல் கொடுக்கப்படும்.

1. ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்தல மகாத்மியம்.
   படங்களுடன் விலை அணா 0—12—0
2. ஸ்ரீ ஜயந்தி—கைசிக ஏகாதசி மகாத்மியம் 0—8—0
   இதில் திருக்குறுங்குடி மடம்-வானமாமலை மடம் திருமுடி [illegible]யும்.
3. மாணிக்கமாலை [பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளியது.] 0—12—0
   இதில் பாகவத விஷயம். ஆசார்ய சிஷ்யக்ரமம் ஊர்த்வபுண்டரத்துக்குப் பிரமாணம் தெரியும்
4. ஸ்ரீவைஷ்ணவ சித்தாந்தம் [illegible] திருமுடியடைவு 0—2—0
5. ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் திவ்யதேச யாத்திரைக்கு ரெயில் மார்க்கம். 0—2—0
6. நூற்றெட்டுத் திருப்பதி திவ்விய தேசங்களின் வைபவ சங்கிரகம். 0—2—0

திருநெல்வேலி கஸ்[illegible]
தெற்குப்புறத்தெரு [illegible]
[illegible] வீடு
30—1[illegible]—1905

மேலவீடு
[illegible] ரெங்கநாதபிள்ளை

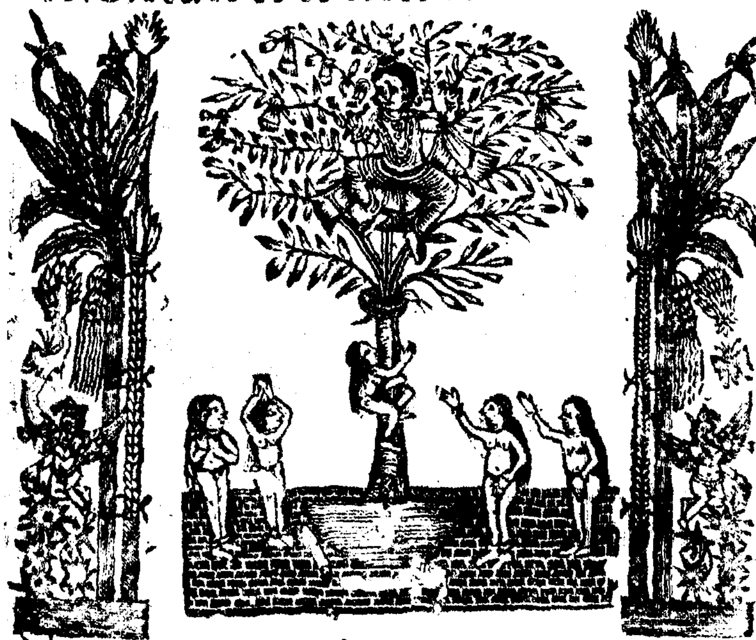

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நூன்முகம்.

(ஆழ்வார்திருநகரி.)

திருக்குருகூர் திருப்பதி விஷயம்

திருக்குருகை—குருகாபுரி—ஆதிக்ஷேத்திரம்.

ஆதிநாதப்பெருமாள்—ஆதிகேசவன்—பொலிந்துநின்றபிரான்.

ஆதிநாதவல்லி—ஆதிநாச்சியார்—மலர்[illegible].

ஆதிவிமானம்—கோவிந்தவிமானம்.

தாம்பிரவருணி நதி—பிரம்ம தீர்த்தம்—திருச்சங்கணித்துறை—அனந்ததீர்த்தம்—வராஹதீர்த்த[illegible] திருமுக மண்டலம்—நின்ற திருக்கோலம்.—நம்மாழ்வார் அவதரித்த ஸ்தலம்—பிரம்மதேவனுக்கும்—நம்மாழ்வாருக்கும்—மதுரகவிகளுக்கும் பிரத்தியக்ஷம்—நம்மாழ்வார் மங்களாசாஸனம்.

1. அகஸ்த்யாச்ரம ஸ்ர்ங்காந்தாத சலாந் மலயாஹ்வயாத்
உத்பூதாம் தாம்ரவர்ணியாக்யாம் நதீம் ஸிந்துதாத் கல்மஷாம்
ஆஸாத்யாகஸ்த்ய முக்யாதி புஷ்கராணிச்ச ஸர்வச:
தத:புண்யம் மஹாஸ்தாநம் நகரீம் க்ஷேத்திரம் உத்தமம்.
நிலயம் வேதவிதுஷாம் சாஸ்த்ரார்த்தாத்மகாம் /
தஸ்மிந் ஸ்தாநே மஹாபுண்யே பூர்ணஸ்திதி ஸமாஹ்வய:
விராஜதே விசாலாக்ஷோ பகவாந்பக்தவத்ஸல:—என்றும்:

2. அநேநைவ மஹாபாஹோ ரூபேண கமலேக்ஷண:
அத்ரைவ நித்யஸா நித்தியம் குருகாசயாஞகா—என்றும்.

3. இதுவோ திருநகரி இவ்வாறோதண் பொருநல்
இதுவோ பரமபதத்தெல்லை—இதுவோதான்
வேதந்தமிழ்செய்த மெய்ப்பொருட்கு மூட்பொருளாய்
ஓதும் சடகோபனூர் ... ... என்றும்

4. திருவனந்தாழ்வான் ஐக்ஷ்ங்கோ திருத்த
மருவிய குருகூர் வளகை வந்து ... ... என்றும்
(பிரம்மாண்டபுராணத்தில்)

5. ஸ்ரீ பூமிநாதமாநீஸம் நத்வா ஸ்ரீமத் பராங்குசம்
குருகாபுரி மஹாத்ம்ய கதா ஸம்லிக்யதே தநா.

6. பாராசர்யம் முநி சிரேஷ்டம் ஆசீனம் கந்தமாதனே
ஸமாஜே முநிவர்யாணும் சுகோவசனம் அப்ரவீத்—என்றும்

பிரம்மாண்ட புராணம் பதரிகாசிரம மஹாத்ம்யத்தில்
நரனுக்கும் நாராயணனுக்கும் நடந்த
சம்வாதத்தில்

சுவாமி நம்மாழ்வார்—உடையவர் திருவரங்கத்த முதனார்—மணவாள மாமுனிகள் இவர்கள் திருவவதரிக்கைக்குப் பிரமாணம்.

1. மங்கியோகாத்பூதபுரியாம் அஹீநமீஸ்வரகலௌ
ஸ்ரீராமாநுஜரூபேண ஜநிஷ்யதி ஸதாம்முதே.

2. விசிஷ்டாத்விதஸித்தாந்த ப்ரதிபாதனதத்பரா:
ததாஸயாஸ் ஸதாச்சாராஸ் ஸாத்விகா ஸத்வதர்சிந:
3 வேதாந்த த்வைதக்வஞ்ஞா பவிஷ்யந்தி குருத்தமா:
தாதத் விஷயேசாஸ்வை தேசிகை ராத்ருதோமஹாந்.
4. ப்ரபந்த சாவித்திரிவக்த்ரா ரங்கநாமாதிமிஸ்ரீத:
அஷ்டோத்தர ஸதாக்யாஞ்ச காதாம் திவ்யாம் கரிஷ்யதி.
5. ஆவிர்ப்பூதசடாராதி ப்ரமுகேர் யோகிபுங்கவைதி:
நிமிதானாம பிரபந்தானாம் சூடாரத்னம் பவிஷ்யதி.
6. புனச்சா ஹரீஸ்வர: ஸ்ரீமாந் மங்கியோகாந் மஹீதலே.
ஜநிஷ்யதி ஸ்ரீநகரியாம் யதீந்த்ரப்ரவணாத்மநா.
7. யதபத்யம் த்ராவிடாமுநயஸ்யாரம்பாந்தேபவிஷ்யதி.
ஸோயவசவுமியஜாமாதாயதிஸிரேஷ்டோபவிஷ்யதி-என்றும்

குருநைமான்ஷியம் நாலு அத்தியாயத்தில்
மஹாலக்ஷ்மி வகுளமாலினியாய் அவதரித்ததற்குப்
பிரமாணம்:

1. அனந்த தீர்த்த புரதஹ சசாரசு மஹத்தவ:
தபஸ்யந் நீந்து தாம்த்ருஷ்ட்வா சடாரிர்பிதகல்மஷ:
2. உவாச்ச தந்திரகத்வாது ஸ்மார்த்தம் கமலேசபே
தபச்சரசிமாம் வித்தி வஹ்னிம் ப்ரஹ்மசாரிணம்.
3. ஏவமுக்தா ஞகமலா யக்ஞோதுடவயிநிணீ
உவாசச வசனம் சலக்ஷணம் நமாதயிந்நியோநசேதசா.
4. நிமுக்திஜுஸிமாந்தேவாபக்தாம்நிவத்பாதஸம்ஸ்ரயாம
மாமகந்யபராம்பூதாம் ஸம்க்யுக்தாம் நாதஹஸிப்ரபோ.
5. இதிதுக் பராமிஷ்ட்வாம் சடாரி: கிருபையாபுந:
உவாச்சவாசனம் மத்யம் பவத்வம் வகுளாக்ருதிஹீ.
ப்ரஹ்மசாரித்வயா ... ம் யம் ... ந்கோத்ஸஹேப்ரியே
என்றும்.

சொல்லுகிறபடியே இப்படி மஹாப்ரபாவமான திருக்குருகூர்

மஹாத்மியம் பிரம்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்திரகாண்டத்திலே நவதிருப்பதி மஹாத்மியத்தில் ஒன்றாயிருப்பதை யாவரும் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளும்படியாக பல ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தும் பரிசோதித்து அச்சிடுவித்தனன். இத்தலமஹாத்மியம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சித்தாந்தத்தில் திருவுள்ளம்பற்றினவர்களுக்கு முக்கியமாய் படிக்கவேண்டியதவசியமாகப்படியிருப்பதாலே இவர்க்கு வசனமே படிப்பதோடு ஸ்லோகங்களுமிஷ்டமிருக்குமென்று பெயர்களி கலியுகத்தில் சுவாமி நம்மாழ்வாரவதரித்து அர்ச்சாவதார லீலா விபூதிகளை விகசிதப்படுத்தியதுமாகிய இந்தத் திருக்குருகூர்க்ஷேத்திர வைபவத்தை வாசித்து ஆனந்திப்பாரகளென்றெண்ணி அடியேனுக்குள்ள சொற்ப ஞானத்தைக்கொண்டு வேட்கையின் ஆண்மையால் வெளிப்படுத்தின அஜ்ஞானத்தை அடியேனிடத்தில் நிர்ஹேதுககிருபை செய்து குற்றத்தை நீக்கி குணத்தைக்கொள்கின்ற மாசற்ற ஞானவான்களும் பெரியோர்களும் இதில்பிழையுளதேல் அதைப்பாராட்டாது இந்த க்ஷேத்திரபிரபாவகௌரவத்தால் அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றனன். இதிலுள்ள ஸ்லோகங்களை இனியொரு பதிப்பில் கிரந்த அக்ஷரத்திலும் பதிப்பிக்கப்படும்.

1081—ம௵	இங்ஙனம்.
விஸ்வாவசு (ஞ)	இராமானுஜதாஸன்.
ஆவணிமீ 30உ	மேலவீடு ரெங்கநாதபிள்ளை,
திருநெல்வேலி,	தெற்குப்புதுத்தெரு.

பிரம்மாண்டபுராணத்தில் க்ஷேத்திரகாண்டத்திலே நவதிருப்பதி மஹாத்மியம்

ஸ்ரீவைகுண்டம்	...	க-வது அத்தியாயமுதல்	அத்தியாயம்...	இ
வரகுணமங்கை	...	சு-வது முதல்	ரு-வரை...	ச
திருப்புளிங்குடி	...	௬-வது முதல்	க-வரை...	உ
தொலைவில்லிமங்கலம்.	...	௯-வது முதல்	௰-வரை...	உ
திருக்குளந்தை	...	௰-வது முதல்	௰-வரை...	உ
திருக்கோளூர்	...	௰௩-வது முதல்	௰௪-வரை...	௩
தென்திருப்பேரை	...	௰௬-வது முதல்	௰௮-வரை...	௩
திருக்குருகூர்	...	உ௰உ-வது முதல்	உ௰௬-வரை...	அ

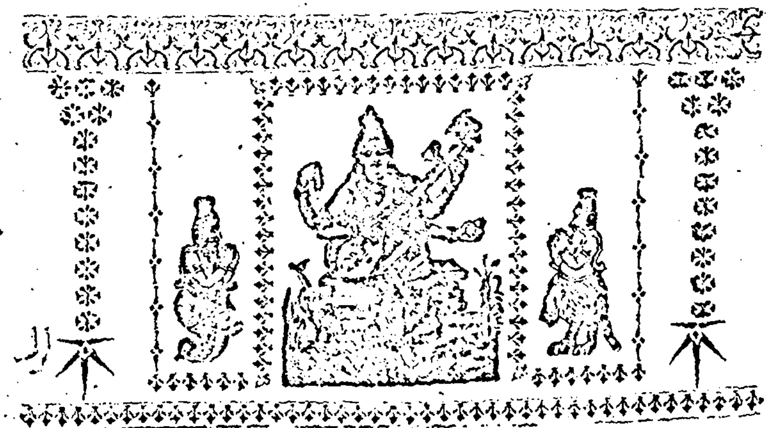

சுவாமி நம்மாழ்வார் ஸ்துதி.

1. பத்யு: ஸ்ரிய: ப்ரஸாதேன ப்ராப்த ஸார்வஜ்ஞ ஸம்பதம் ப்ரபந்நஜன கூடஸ்தம் ப்ரபத்யே ஸ்ரீபராங்குசம்.

(இ-ள்) ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிக்குப் பர்த்தாவான சர்வேஸ்வரனுடைய அனுக்கிரஹத்தாலே அடையப்பட்ட சர்வஜ்ஞத்வமாகிற சம்பத்தையுடையவராய்ப் ப்ரபந்நஜனங்களுக்குகூடஸ்தரா யிருக்கிற பராங்குசரான நம்மாழ்வாரைப் பற்றுகிறேன்.

2. ருஷிம்ஜுஷாமஹே க்ருஷ்ண த்ருஷ்ணாதத்வமிவோதிதம் ஸஹஸ்ரஸாகாம்யோத்ராக்ஷீத் த்ராவிடீம்ப்ரம்ஹஸம்ஹிதாம்.

(இ-ள்) ஆயிரம் சாகையையுடைய ஸாமவேதத்தைத் தமிழாக யாதொருவர் கடாக்ஷித்தாரோ க்ருஷ்ண விஷயமான பக்தியாகிற தத்வத்தைப்போல அவதரித்திருக்கிற நம்மாழ்வாரை ஸேவிக்கின்றேன்.

—(✻)—

ஆழ்வார் திருநகரி பெரிய நம்பிகள் திருமாளிகைத் திருமுடையுடைய தனியன்

3. கமலாபதி கல்யாண குணாம்ருத நிஷேவயா பூர்ணகாமாய ஸததம் பூர்ணாய மஹதேநம:

4. ஸ்ரீபூர்ண வம்ஸாம்புதி பூர்ணசந்த்ரம்
ஸ்ரீரங்கராஜார்ய க்ருபாப்தபோதம்
வேதாந்த யுக்மாம்புஜ ஸங்கப்ருங்கம்
ஸ்ரீரங்கராஜார்யம் அஹம் ப்ரபத்யே. ௪௨

5. மஹாபூர்ண குலோத்பூதம் ஸ்ரீரங்கேச குரோஸ்ஸுதம்
ஸ்ரீநிவாஸ குரும் வந்தே தத்தங்க்ரி ஜல ஜாஸ்ரயம். ௪௩

6. ஸ்ரீநிவாசார்ய தநயம் பூர்ண வம்ஸாம்புதேஸ்ஸசிம்
ஸ்ரீவேங்கடார்ய லப்தார்த்தம் சோரநாதார்யமாஸ்ரயே ௪௪

7. ஸ்ரீபூர்ணவம்ஸஸம்பூதம் ஸ்ரீநிவாஸ குரோஸ்ஸுதம்
சோரநாதார்யலப்தார்த்தம் ஸ்ரீரங்கார்யமஹம்பஜே. ௪௫

8. ஸ்ரீபூர்ணவம்ஸகலஸார்ணவ பூர்ணசந்த்ரம்
ஸ்ரீசோரநாதகருணா பரிலப்தபோதம்
ஸ்ரீவேங்கடார்யதநயம் கருணாபிராமம்
ஸ்ரீரங்கராஜ குருவர்யம் அஹம்பஜாமி ௪௬

9. ஸ்ரீரங்கார்ய குரோஸ்ஸுபுத்ரம் தத்பாதகமலாஸ்ரயம்
மஹாபூர்ணகுலோத்பூதம் வேங்கடார்யமஹம்பஜே ௪௭

10. பாரத்வாஜகுலோத்பூதம் ஸ்ரீ ரங்காசார்யநந்தனம்
கல்யாணகுலஸம்பூர்ணம் சடாரிகுருமாஸ்ரயே ௪௮

11. ஸ்ரீபூர்ணவம்ஸகல ஸாம்புதி சீதபாநும்
ஸ்ரீரங்கராஜ சரணாம்புஜ ப்ருங்கராஜம்
வேதாந்தயுக்மவிஸதீ கரணப்ரவீணம்
ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸவரதேசிகம் ஆஸ்ரயாம: ௪௯

12. ஸ்ரீபூர்ண தேசிக குலார்ணவ பூர்ணசந்த்ரம்
ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசகருணா பரிலப்தபோதம்
ஸ்ரீ பரஸ்யதத்வவிஸதீ கரணப்ரவீணம்
ஸ்ரீ வேங்கடார்ய குருமஹம் ஆஸ்ரயாமஹ: ௫௰

(இ-ள்) ஸ்ரீ பூர்ண தேசிக குலமாகிற சமுத்திரத்திற்குப் பூர்ணசந்திரராய் ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச குருவினாலே யடையப்பட்ட ஞானத்தையுடையராய் ஸ்ரீ பரஸ்யதத்வத்தைப்பிரகாசம்பண்ணுகிறதில் சமர்த்தரான ஸ்ரீவேங்கடாசார்ய ஸ்வாமியைத் தினந்தோறும் ஆசிரயிக்கிறேன்.

[illegible]

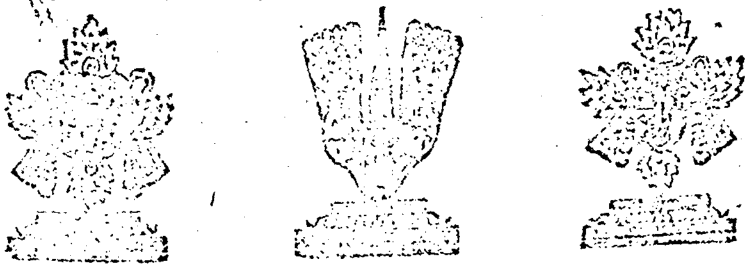

[illegible] சரணம்.

[illegible]

மணவாளமாமுனிகள் தனியன்

(பெரியபெருமாள் அருளிச்செய்தது.)

ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம்
யதீந்த்ர ப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்

குருபரம்பரைத் தனியன்

([illegible] அருளிச்செய்தது)

லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் நாதயாமுன மத்யமாம்
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்

(கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது)

யோநித்யமச்யுத பதாம்புஜ யுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ் ததிதராணி த்ருணாய மேநே
அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே.

நம்மாழ்வார் தனியன்

(ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது)

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதி:
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரி யுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா.

ஆழ்வார்கள் தனியன்

(ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச்செய்தது)

பூதம் ஸரஶ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலசேகர யோகிவாஹாந்
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ர மிஸ்ராந்
ஸ்ரீமத் பராங்குச முநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்.

ஸ்ரீ

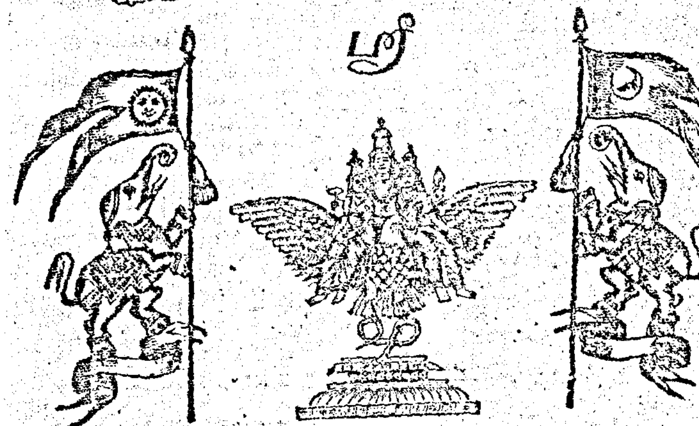

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வார் திருநகரி யென்னும்

திருக்குருகூர் மஹாத்மியம்

[illegible]த்தியாயம்.

கெந்தமாதன பருவதத்திலே ரிஷிகளில் சிரேஷ்டராய்த் திவ்விய தேசப்பிரபாவங்களைச் சர்வகாலமுஞ் சிந்தித்துக்கொண்டு சந்துஷ்டராயிருக்கிற ஸ்ரீ பராசரகுமாரரான ஸ்ரீவேத வியாசபகவானை அவருடைய குமாரரான ஸ்ரீ சுகப்பிரம்ம ரிஷியானவர் பிரதானர்களாயிருக்கிற முனிகளுடைய சபையிலே தெண்டஞ் சமர்ப்பித்து ஒரு வார்த்தை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார்: சகல வேதாந்த அர்த்தங்களையும் நன்றாகவறிந்து வேதாந்த சூத்திரங்களைப் பண்ணி விசிஷ்டாத்வைதமதஸ்தாபகராய் பகவத் பத்திபூர்ணரான தேவரீர் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய அவதாரமாகையாலே யெல்லாமறிவீர். அடியேனுக்குப் பிதாவாய்க்குருவுமாயிருக்கிறீர். மஹாமேருவிலே முனிகள் கூட்டத்திலே சகலார்த்தங்களையுந் தேவரீர் அருளிச் செய்யும்போது கேட்டுச்

கொண்டிருந்தேன். அதினாலே அடியேனுடைய மனதின் அஞ்ஞானங்களெல்லாம் போய்விட்டது. தேவரீருடைய திருமுகமாகிற தாமரைப்பூவிலே நின்றும் பெருகிவருகிற பகவத்பிரபாவ கதையாகிற அமிர்தத்தைக் காதுகளாகிற தொன்னைகளால் பானம் பண்ணுகிறதினாலே திருப்தியில்லை. பூமியிலே யுண்டான திவ்விய தேசங்களின் மகாத்மியங்களைத் தேவரீரருளிச்செய்ய வறிந்தேன். கேட்டவுடனே சகல பாவங்களையும் போக்கக்கடவதன்றோ. கேழ்க்கிறபோது காதுகளுக்கு அமிர்தம்போலே இனிமையாயிருக்கிறது. இப்போது மகா மேருவினின்றும் கங்கைநதியிலே ஸ்நானம் பண்ணவந்தேன். தேவரீரும் தேவரீருடைய சிஷ்யாளுமிங்கே யெழுந்தருளினது கேட்டு தேவரீருடைய சந்நிதிக்கு வந்தேன். முன் புண்ணிய கதைகளைச் சொல்லுகிறபோது குருகாபுரி மஹாத்மியத்தைச் சொல்லவில்லையே. புண்ணிய சிஷ்டர்களுக்குச் சொல்லுகிறதற்கும் கேட்கிறதற்கும் யோக்கியமாகையாலே அதை அடியேனுக்கு அனுக்கிரகிக்கவேணும்; தேவரீர் கிருபாநிதியன்றோ வென்று இப்படி சுகர் விண்ணப்பஞ்செய்ய ஸ்ரீ வேதவியாச பகவான் தம்முடைய புத்திரரான ஸ்ரீ சுகப்பிரம்ம ரிஷியைக் க[illegible]த்து அவருடைய தாபங்களைப்போக்கி உத்தரமருளிச்செய்கிறார்.

வாரும் பிராம்மணோத்தமரே இந்தலோகத்திலே வேறே கதைகளைக் கேட்கிற பேர்களனேகம்பேர்களுண்டு. ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களாய் சர்வேஸ்வரனுடைய திவ்விய தேசங்களின் பிரபாவங்களைக் கேட்கவேண்டுமென்கிற பேர்கள் கிடையாது, முன்னாலே உமக்குப்புண்ணிய கதைகளைச்சொல்லுகிறபோது குருகாபுரி மகாத்மியஞ்சொல்லுகிறதற்கு மறந்துபோனோம். ஒரு நல்ல விஷயத்துக்கு விக்கினங்கள் வெகுவாயிருக்கும். அந்தக் குருகா ஸ்தலமானது சகல சேதன சேதனங்களுக்கும் அந்தரியாமியாய் நியந்தாவாய்

சங்கதீர்த்த சமீபேது தாம்ரபர்ணீ நதீதடே
சுஸ்திதம் புண்டரீகாக்ஷம் சங்க சக்கர தரம்ஹரிம்
வரதாபய ஹஸ்தஞ்ச ரமயா தரயா ஸஹ
நவநீரத நீலாபம் பீதவாஸ ஸமச்யுதம்:— என்று

சொல்லுகிறபடியே திருச்சங்கணித்துறையையுடைத்தான பொருநையாற்றின் தென்கரையிலே திவ்விய மங்கள விக்ரஹ யுக்தனாய் சங்கசக்கரதாரனாய்ப்புண்டரீகாக்ஷனாய்வரதாபயஹஸ்தனாய் ஸ்ரீபூமி நீளாசமேதனாய்க் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற சுவாமி ஆதிநாதனுக்கு மிகவும் உகப்பான திவ்விய தேசமன்றோ. மனுஷ்யர்களுக்கு மோக்ஷப்ரதமாயிருக்கும். நீர் பாக்கியவானாகையாலே இதைக் கேட்கப்பெற்றீர். நாமும் இதை அமிர்த சமுத்திரத்தில் நீந்துகிறவனைப்போல் ஆனந்தத்தோடு சொல்லுகிறோம்.

சர்வேஸ்வரனுக்கு லீலார்த்தமாகவும் போகார்த்தமாகவும் விரஜைக்குக்கீழும் மேலுமிரண்டு விபூதியுண்டு. அவன் ஸ்வரூபம் அபரிச்சின்னமாய், நிரதிசயானந்த யுக்தனாய்ச், சேதன சேதனங்களை வியாபித்துத்தான் நிர்விகாரமாய், நாராயண சப்தவாச்சியமாய், ஞானானந்தமயமாய், நித்தியமாய்த், தனக்கொரு காரணமுஞ் சமமும், அதிகமுமன்றிக்கே, ஹேயகுணரகிதமாய்க், கல்யாண குணகணசம்பூர்ணமாய்ச், சர்வகாரணமாய்ச், சர்வக்ஞமாய்ச், சர்வசக்தியுமாய், இது இவ்வளவென்று சொல்லவொண்ணாதாய், சர்வவேதாந்தங்களுக்கும் பூஷணமாகப்பிரதிபாத்தியமாய்ப், பரப்பிரமம் விஷ்ணு சப்தப்பிரதிபாத்தியமாய், அவாப்த சமஸ்தகாமனாய், அப்ராகிர்த திவ்யமங்கள விக்கிரஹ விசிஷ்டமாய்க் கொண்டு, சுத்தசத்துவமயமாய், ஞானானந்தஜனகமாய்ப், பஞ்சசக்திமயமான பரமபதத்திலே ஸ்ரீ பூமி நீளா [illegible]களோடும், அனந்தகருட விஷ்வக்சேனாதி நித்திய சூரிகளோடும், முக்தர்களோடும், ஆனந்த நிர்பரனாய்க்கொண்டு நித்திய சாந்நித்தியஞ்செய்தருளுகிறான். இப்படியிருக்கிற பிரமம் சப்தவாச்சியனாய், அகில ஹேயப்பிரத்யநீக கல்யாணைகதானான சர்வேஸ்வரன் தானே லீலார்த்தமான சத்துவ, ரஜ, தமசுக்களென்கிற மூன்று குணத்தையுமுடைத்தான மூலப்பிரகிருதியையும், அதிலேயுண்டாகிற ஆத்மாக்களையும் தனக்குச்சரீரமாக அதிஷ்டித்துக்கொண்டு பிரகிருதி, மஹான், அகங்காரம், பூதாதிகள், தன்மாத்திரைகள், பஞ்சபூதங்களான பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசங்கள், இதின் குணங்களான சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரஸ, கந்தங்களென்கிற விஷ

யங்கள். இதுகளைக்கிரகிக்கிற சுரோத்திரம், தொக்கு, சக்ஷு, ஜிக்குவா, கிராணங்களென்கிற ஞானேந்திரியங்கள், வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தங்களென்கிற கர்மேந்திரியங்கள், அந்தரிந்திரியமான மனது இதெல்லாவற்றையும் அந்தந்த சிருஷ்டிகாலங்களில் சிருஷ்டித்து இந்த தத்துவங்களாலே தேவ, மனுஷ்ய, திரியக்கு ஸ்தாவரங்களென்கிற சதுர்வித சரீரங்களையும் சிருஷ்டித்து ஆத்மாக்களுடைய பூர்வகர்மாநுகுணமாகத் தேவாதிசரீரங்களைகொடுத்து அதிலே சுகதுக்காநுபவங்களையும் பிரவர்த்தி நிவிர்த்திகளையும் ஆத்மாக்களுக்கு அந்தரியாமியாய் நின்று செய்வித்துக்கொண்டு தான் சாக்ஷியாய் இவன் சத்கர்மங்களிலே பிரவர்த்திக்கும்போது அநுமதி பண்ணி அசத்கருமங்களிலே பிரவர்த்திக்கும்போது உபேக்ஷித்து இப்படி ஆத்மாக்களுடைய சத்துவ, ரஜஸ, தமோ குணமாகவும், ருசி வாசனாநுகுணமாகவும், இப்படி அந்தந்த ஆத்மாக்களின் அபேக்ஷித சம்விதானங்களைப்பண்ணி ரக்ஷித்து சங்காரகாலத்திலே சங்கரித்து இப்படி லீலாரசத்தை யநுபவித்துக்கொண்டு நித்தியானந்த யுக்தனான சர்வேஸ்வரன் பூர்வம் ஒரு காலத்திலே சகல பிரமாண்டங்களும் இடிந்துபோய் சகல சேதனாசேதனங்களும் தன்னிடத்திலே லீனங்களாய்த் த்விபரார்த்த காலாவதான பர்யந்தம்—அத்துவிதீயனாயிருக்கும்.

அநந்தரம் சிருஷ்டிகாலம் வந்தவுடனே சிருஷ்டிக்கவேண்டுமென்று திருவுள்ளமுண்டாய்த்தன் திருமேனியிலே யேகீபவித்துக்கிடக்கிற பிரகிருதி புருஷர்களைப்பிரித்து வெளியிலே விட்டுப்பிரகிருதியினின்றும் மகான் துடக்கமான சகல தத்துவங்களையுஞ் சிருஷ்டித்து அந்தந்த தத்துவங்களாலே ஏழாவரணத்தோடுகூடின அண்டங்களையுண்டாக்கி அநேகமாயிரங்கோடி அண்டங்களிலே பதினாலு லோகங்களையும் அதற்கதிபதியான பிரமாக்களையும் இவ்வளவுந்தானே அத்வாரகமாகச் சிருஷ்டித்துப் பிரமாவுக்கு அந்தரியாமியாய் விசேஷாதிஷ்டானம்பண்ணி ருத்திராதி சமஸ்த தேவாசுரர்களையும் மனுஷ்ய திரியக்ஸ்தாவரங்களையும் உண்டாக்கி அவர்களுக்கு ஸ்தானங்களையும் அதிகாரங்களை

யுங்கொடுத்து அனந்தியாயிருக்கிற சர்வேஸ்வரனாலே பிரமசிருஷ்டியான வனந்தரம் அந்தப்பிரமாவானவன் தன்னாலே சிருஷ்டமான ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகப் பரமாகுலனாய் சர்வேஸ்வரனைத்தியானம்பண்ணி மனோவாக்கு காயங்களினாலே தபசுபண்ணிக்கொண்டிருந்தான். திருவஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தை ஜபித்து அந்தாலே ஓமதர்ப்பணங்களையும் பண்ணி சர்வேஸ்வரனுடைய திருவடிகளைத்தியானம்பண்ணி இப்படி ஆயிரவருஷம் பிரமா தபசு பண்ணும்போது சர்வேஸ்வரன்பெரிய பிராட்டியாரோடேசங்குசக்கரகதாதரனாய் முன்னேவந்து நின்றார். அவரை பிரமாசாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டஞ்சமர்ப்பித்து பிரதக்ஷணம்பண்ணிப் பிரீதியாதிசயத்தாலே பின்னும் அநேக பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்களைப் பண்ணி ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறார். நாராயண சப்தவாச்சியனாய், லக்ஷ்மிபதியாய், சேதனாசேதன சரீரியாய், சர்வஞ்ஞராய், சர்வசக்தியாய், சர்வநியந்தாவாய், பஞ்சசக்திமய திவ்யமங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டராய், ஆதிமத்தியாந்தரகிதராய், ஆபத்பாந்தவராய், அநாதரக்ஷகராய், பக்தவத்ஸலராய், பரமதயாளுவாய், நித்தியங்களாயும் எல்லையன்றிக்கே அசங்கேயங்களாயுமிருக்கிற ஞான சக்தி பல வீரிய ஐஸ்வர்ய தயாசாந்திவாத்ஸல்யாதி கல்யாண குணகண சாகரராயிருக்கிற தேவரீருடைய செந்தாமரை மலர்க்கமலம்போன்ற திருவடிகளை [illegible]மாகவடைந்தேன்.

அஞ்ஞானசப்த ஐஸ்வர்யாதி ஹேயகுணரகிதராய் ஞானானந்தமயமாய்த், தனக்கென்றொரு ரூபமில்லாதவராய், ஆசிரித ரக்ஷணார்த்தமாக வெகு ரூபதாரியாய் சகல சேதனாசேதனங்களைப் பிரிக்க வொண்ணாதபடியான பிரகாரமாகவுடையராய் இப்படி வேறொருவரும் பிரதியன்றிக்கே அத்விதீயராய் ஞானானந்த லக்ஷணமான பரமபதத்திலே ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணராய் நித்ய முக்தாநுபாவ்யராய்ப், பெரிய பிராட்டியாரோடு கூட ரமித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிற தேவரீரைச் சரணமாக வடைந்தேன். ஸ்மரணமாத்திரத்தாலே சகல பாவங்களையும் தகிக்கிற

படியால் ஹரிசப்த வாச்யனான தேவரீர் பிரணவமும் வியாஹ்ருதிகளும், காயத்திரியும் சகல வேத வேதாந்தங்களும், திருவஷ்டாக்ஷரமும், திருத்துவாதசாக்ஷரமும், ஸ்ரீ ஷடாக்ஷரமும் மற்றுமுண்டான சகல மந்திரங்களும், ருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வண வேதங்களும், சந்தசு, கற்பம், வியாகரணம், சிக்ஷை, சோதிஷம், நிருத்தியமென்கிற ஆறு வேத அங்கங்களும், மனு, அத்திரி, ஹாரிதம், விஷ்ணு, யாஞ்ஞவற்கியம், உசனம், ஆங்கிரசம், யமம், ஆபஸ்தம்பம், சம்வர்த்தம், காத்தியாயனம், பிரகஸ்பதி, பராசரம், வியாசம், சங்கலிதம், தக்ஷம், கௌதமம், சாதாதபம், வசிஷ்டம், என அந்தந்த நாமதேயமுள்ளவர்களாற் சொல்லப்பட்ட பதினெண்பது தர்ம சாஸ்திரங்களும், பிரமமம், பாத்துமம், வைஷ்ணவம், சைவம், பாகவதம், நாரதியம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்னேயம், பவிஷ்யத்து, பிரம்மகைவர்த்தம், லிங்கம், வராகம் ஸ்காந்தம், வாமனம், கூர்மம், மச்சியம், காருடம், பிரம்மாண்டம், முதலிய பதினென் புராணங்களும், இராமாயணம், பாரதாதி இதிகாசங்களும் பூர்வோத்திர மீமாம்சை சாஸ்திரங்களும் அறுபத்து நாலு கலைகளும், சப்தஸ்வர கீதப்பிரபந்தங்களை விவரிக்கும் காந்தருவ வேதசாஸ்திரங்களும் இப்படி சகல ரூபியாயிருக்கிறீர். நிமிஷமும், காஷ்டையும், கலையும், க்ஷணமும், முகூர்த்தமும், அகோராத்திரமும், பக்ஷமும், மாசமும், அயனமும், வருஷமும், கிரேத, திரேத, துவாபர, கலியுகங்களும் இப்படி பூத பவிஷ்ய வர்த்தமான காலத்திரய ரூபியாயிருக்கிறீர். பிருதிவ்யாதி சப்தாவரணங்களும், பிரமாண்டங்களும், பதினாலுலோகங்களும் இதற்கு அதிபதியான அடியேனும், அடியேனிடத்தில் ஜெனித்த ருத்திரனும், திக்குபாலகர்களும் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும், திரியக்குகளும், ஸ்தாவரங்களும், சப்தசமுத்திரங்களும், நதிகளும், பர்வதங்களும் சப்ததீவுகளும் இப்படி சகல பதார்த்தங்களும் தேவரீராயிருக்கிறீர். எஜ்ஞமும், எஜமானனும், ரித்துவிக்குகளும், அதற்கு ஆராத்திய தேவனும் தேவரீருடைய திருமுகத்திலுண்டான பிராமணர்களும், தேவரீருடைய தோளிலே ஜெனித்த க்ஷத்திரியர்களும், தேவரீருடைய

ஊருக்களிலே ஜெனித்த வைசியர்களும், தேவரீருடைய திருவடிகளிலே ஜெனித்த சூத்திரர்களும், தேவரீருடைய மனதிலே ஜெனித்த சந்திரனும், தேவரீருடைய கண்களிலே ஜெனித்த சூரியனும், மற்றுந்தேவதைகளும், தேவரீருடைய ஆக்ஞைக்குப்பயந்து அவரவர் அதிகாரத்திலே நின்று சகல காரியங்களையுஞ் செய்கிறார்கள்.

பக்தவத்சலராய், பரமதயாளுவாய், சுசீலராய், சர்வஸ்வதந்த்ரராய், அகில பராத்பரராய், சர்வசக்தராய், சர்வாபராதங்களையும் பொறுத்தருளுகிறவராய் இப்படி எழுந்தருளியிருக்கிற தேவரீர் சர்வாநுக்ரகமாக மச்சியாதி அவதாரங்களைப் பண்ணினீர். தேவசத்துருக்களான இரணியன், இராவணன் முதலானவர்களை வேட்டையாடி மாப்போலே விளையாடிசம்ஹரித்தீர், தகப்பன் கைவிட்டுப்போன துருவனைத் துருவஸ்தானத்திலே சொர்க்கத்தின்மேலே சர்வோத்கிருஷ்டனாக வைத்தீர், முதலைவாயிலே அகப்பட்டு அபயமென்ற ஸ்ரீகஜேந்திராழ்வாரை ரக்ஷித்தருளினீர். பிரளயகாலத்திலே ஜகத்தைத் திருவயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு வடதள சாயியாயிருந்தீர். ருத்திரனுடைய ஆத்மாவிலும் சரீரத்திலும், அம்பிலும், தேவரீருடைய சக்தியாவேசத்தாலே அவன் திரிபுர சம்ஹாரம் பண்ணினான். தேவேந்திரனும் அப்படியே தேவரீருடைய அனுக்கிரகத்தினாலே விருத்திரசம்ஹாரம் பண்ணினான். பூர்வகற்பங்களிலேயுமுண்டான பிரம்ம ருத்திராதி முதலான [illegible] லோரையும் தேவரீரே சிருஷ்டித்தீர். இப[illegible]மாத்மியத் தேவரீராலேயு மென்னமுடியாது. தேவரீர் கடாக்ஷத்தினாலே வேதங்களைக் க[illegible]டு அதிலே சொல்லுகிறபடிக்கு யதாபூர்வம் சிருஷ்டியைப் பண்ணினேன். அடியேனு[illegible] பாக்கிய பலத்தாலே தேவரீரை சாக்ஷாத்கரிக்கப் பெற்றேன். [illegible]த்திரியத்தையுஞ் சமுதாய சௌந்தரியத்தையு முடைத்தாய் மனோகரமான [illegible] விக்கிரகத்தையும், மந்தஸ்மிதத்தையுடைய திருமுகத்தையும் அமிர்தசடாகத்திலே அலைபோலேயிருக்கிற திருப்புருவத்தையும், அதிலே புஷ்பதாமம் போலேயிருக்கிற திருக்கண்களையும், அதிலேபடர்ந்த கற்பகக்கொடிபோலேயிருக்கிற

திருப்புருவங்களையும், அதிலே பவளம்போலேயிருக்கிற திருவதரங்களையும், அதிலே முத்துக்கள் போலிருக்கிற திருப்பல்வரிசைகளையும், அதிலே பனிக்கொத்துப்போலிருக்கிற திருக்குழற்கற்றைகளையும், இப்படி அதி அற்புதமான திருமுகமாகிற அமிர்த தடாகத்திலே அடியேனுடைய கண்களாகிற மச்சங்கள் அவகாகித்துப்பெரும் போதுமானந்தத்தினாலே துள்ளிவிளையாடா நிற்கிறது. தேவரீருடைய திருவபிஷேகத்திலுடைய திவ்ய ரத்னங்களாகிற சூரியனாலே பரிபாக்த காமாந்தகாரமென்கிற உள்ளில் அஞ்ஞானாந்தகாரமும் நசித்தது. சுவர்ணரத்னங்களாலே விளங்குகிற திருக்குண்டலங்களுடைய அழகு வர்ணிக்கப்போகிறதில்லை. விலக்ஷணமான கண்டசரமும் முத்துமாலைமுதலான பூஷணங்களாலே விளங்குகிற திருக்கழுத்தும் பெரிய பிராட்டியாருடைய கொடிபோலே யிருக்கிற திருத்தோளாலே மகிழ்க்கப்பட்டு அத்தாலுண்டான சௌபாக்யத்தையுடைத்தாயிருக்கிறது.

செந்தாமரைப் பூப்போலே யிருக்கிற உள்ளங்கைகளையுடைத்தாய்க் கடகங்கள், தோள்வளைகள், திருமோதிரங்கள், முதலான பூஷணங்களாலே யலங்கிருதங்களாய் உழலைத்தடி போலே நீண்டிருண்டு திரண்டிருக்கிற திருத்தோள்களானவை விளங்குகிறது. ஸ்ரீவத்ச கவுஸ்துபங்களாலே விளங்காநின்றும் அகன்றுயிருக்கிற திருமார்பானது பெரியபிராட்டியாருக்குத் திருப்பாய்க்கொண்டு வைஜயந்தி என்கிற வனமாலையாலே விளங்குகிற அழகு [illegible] நாபியையும் வலித்ரயத்தையுமுடைத்தான திருவுதரமானது ஜகத்தையுள்ளேவைத்து ரக்ஷித்துக்கொண்டு விளங்குகிறது. திருவரையானது அரைநூல்மாலையாலேயலங்கிருதமாய்ப் பொன்னிறமான பீதாம்பரத்தாலே சூழப்பட்டு விளங்குகிற யானைத்துதிக்கைபோலிருக்கிற திருத்துடைகளானவை என்னெஞ்சை வசப்படுத்திக்கொள்ளுகிறது. எருதினுடைய கழுத்துப்போலே திருமுழந்தாள்கள் விளங்குகின்றன. வாய்க்கால் களிபோலே என் கண்களைப்படுத்துகிறது. [illegible] தைப் பண்ணி செந்தாமரைப் பூக்களோடு [illegible] தாய்ச்சிலம்பு தண்டை சதங்களாலே யலங்கிருதங்களான அழ

கிய திருவடிகளை ஸேவிக்கிறேன். சங்கு சக்கராதி திவ்ய ஆயுதங்களாலே ஆச்ரிதரக்ஷணத்தைப் பண்ணியிருக்கிற தேவரீரை அடியேன் சரணமாகவடைந்தேன். இந்தத்திவ்ய மங்கள விக்கிரகத்தை சர்வகாலத்திலும் என்னெஞ்சுக்குள்ளே சாக்ஷாத்காரமான விஷயமாயிருக்கவேணும். அநந்த கோவிந்த என்கிற திருநாமங்களாலே பிரசித்தரான தேவரீர் திருவடிகளிலே சகலபாரத்தையும் வைத்தேன். இப்போது [illegible] ஜ்ஞாத்தமாக முன்போலே அபராதங்களைச்செய்தாலும் ஆச்ரிதர்களை அனாதரிப்பதில்லை. அதற்குப் பிராயச்சித்தம் [illegible] ரக்ஷித்தருளவேணும். இந்தலோகங்களிலேயும் அங்கங்கேயுள்ள பாகவதர்களுக்கு ஸேவை சாதித்தருளுகைக்கு அர்ச்சாவதாரஞ் செய்தருளி நித்திய ஸாந்நித்யஞ்செய்தருளவேண்டுமென்று இப்படி பிரம்மா ஸ்தோத்திரம் பண்ணிப்பிரார்த்திக்க ஸர்வேஸ்வரன் திருச்செவி சாத்தியருளி ஒரு வார்த்தையருளிச் செய்கிறார்:—

வாரும் பிரம்மாவே உம்முடைய ஸ்தோத்திரத்தாலும் தபஸினாலும், சந்தோஷயித்தோம். நீர் சொன்னபடி யெல்லாஞ் செய்கிறோம். நமக்கு மிகவும் பிரிதிவிஷயமானதையாலே உனக்கு ஒரு ரகஸ்யஞ்சொல்லுகிறோம். சாவதானமாய்க்கேள். அண்டஸிருஷ்டியனந்தரம் உன்னை ஸிருஷ்டிக்கிறதற்கு முன்னே பூமண்டலமெல்லாம் பார்த்தோம் அதிலே.

1) தாம்ரபர்ணீ நதீயத்ர க்ருதமாலா பயஸ்வினீ
காவேரீ ச மஹாபுண்யா ப்ரதீசீ ச மஹாநதி... என்றும்
அஸ்தி பாண்ட்ய மஹா தேசே காசிச் ஸ்ரீநகரீ இதி
தாம்ரபர்ணீ நதீ தீரே ஸாக்ஷாத் ஸம்ஸார மோசக:
கங்கா ச யமுநா சைவ நர்மதா ச ஸரஸ்வதீ ..என்றும்
நர்மதா ஸிந்து காவேரீ தாம்ரபர்ணீ ஸரித்வரா ...என்றும்

சொல்லுகிறபடியே மலயமென்கிற மலயபர்வதத்தினுடைய பெண்ணாகிய தாம்ரபர்ணியானது நதிகளுக்கெல்லாம் ஸ்ரேஷ்டமாய் மனோஹரதீர்த்தப்பிரபாவத்தையுடைத்தாய்முக்தர்களுக்குத் தாயாய் ஒரு மகா நதியிருக்கிறது. அதின் தென்கரையிலே

சமுத்திரத்திற்கு ஒரு யோசனை தூரத்திற்கு மேற்கே நமக்கு மனோரம்யமாய் ஒரு பிரதேசங்கண்டோம். அங்கே யிருந்த பிரகாரம் அதிசுரிகோராய் நித்திய வாசம் பண்ணுகிறோம். ஆதிகாலத்திலே அவ்விடத்தை நாம் அபிமானித்தபடியாலே ஆதிக்ஷேத்திரமென்றும் பெயரிட்டோம். அங்கே வந்து நித்யம் நம்மை யாராதனம்பண்ணு. உன்னபீஷ்டமெல்லாம் செய்கிறோம். அங்கேயிரு. ஏகாந்தசுதனாலும் அனுதாரக்களும் பண்ணுகிறோம். இதிலே சந்தேகந் தேவை இல்லையென்று இப்படி சர்வேஸ்வரனருளிச் செய்தவார்த்தையைக் கேட்டுப் பிரம்மா ஒரு வார்த்தை விண்ணப்பஞ்செய்கிறான்:—மதுசூதனா கவரிஷே தேவரீரனுக்கிரகத்துக்கு விஷயமானேன். தேவரீருடைய கிருபா சமுத்திரத்தை யாராலே கரைகாணப்போகும். அடியேனுக்கு உபதேசங்களைப் பண்ணுகிறபோது குருகாக்ஷேத்திரமே க்ஷேத்திரமென்று அருளிச்செய்கையாலே குருகையென்று பெயராகக் கடவதென்று பிரம்மா சொல்லக்கேட்டருளி உத்தரமருளிச்செய் கிறார்.

அப்படித்தானே பிரசித்தி உண்டாகக்கடவது. அந்த குருகா க்ஷேத்திரமானது நானிருக்கிறதாம் ஒரு யோசனை தூரத் துக்குப் பரவலமாயிருக்கும். சர்வபாவங்களைப்போக்கும். சர்வ தீர்த்தங்களிலும் உத்தமமான தீர்த்தத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். நம்முடைய அனுக்கிரக விசேஷத்தினாலே போகமோக்ஷங்களைக் கொடுக்கும். அங்கே பூதப்பிரேத பிசாசுகளொன்றும் அணுக மாட்டாது. ஆனபடியினாலே நீ அங்கே வந்து அடிக்கடி நம்மை அர்ச்சிக்கக் கடவாய். உன்னபீஷ்டமெல்லாஞ் சித்திக்கும். இதிலே சந்தேகமில்லை. ஒரு காலவிசேஷத்திலே ஒருவருக்கு மிட்டு சர்வருக்குங் கண்ணாலே கண்டு சேவிக்கலாம் படியான அர்ச்சாவதார ரூபியாய் அதி சுந்தர விக்கிரகத்தோடே சாந்நித் தியம் பண்ணுகிறோம். உன்னுடைய பகல் முடிவிலே ராத்திரி தொடங்கின பிரளயத்திலே நம்முடைய சாந்நித்தியத்தாலே அந் தக் குருகை ஸ்தலத்துக்குப் பிரளயம் வராது. இப்படிப் பகல்

வந்து மூன்று லோகத்தையும் நீ சிருஷ்டிக்கிறபோது இந்த ஸ்த லம் எப்போதும்போலே யிருக்கும். இப்படி பிரதம பரார்த் தம் போய்த்து த்விதீய பரார்த்தத்திலே பிரதம திவசத்திலே ஏழாம் மனுவந்திரத்திலே இருபத்தி எட்டாவது சதுர்யுகத்தி லே கலியுகம் பிறந்த நாற்பத்திமூன்றும் நாள்

வ்ருத்தபாத்ம புராணம்.

1. ததஃ கலியுகஸ்யாதௌ வைசாகஸ்ய விசாகயா:
   விஷ்ணுபக்தி ப்ரதிஷ்டார்த்தம் ஸேநேஶோவதரிஷ்யதி
2. ஜ்யேஷ்டஸேகருஹூலஸ்த திவ்யமந்த்ரைகமுத்ரா
   த்ராவிடாம்நாயவக்தாரம் சடகோப முநிம்பஜே.
3. வகுளாபரணம் வந்தே ஜகதாபரணம் முநிம்
   யஶ்ஶ்ருதே ருத்தரம்பாகம் சக்ரே த்ராவிடபாஷயா.
4. ஸ்ரீவிஷ்ணோரதி கோத்ரமேத ஹரிகலெவைஷ்ணவப்ரயாதவ்யாச
   ஸமே
   மாசே மாதவநாம்நிபாக்கவதிநேர்ஜேஷ்டாவிசாகாமிதே
   லக்நே கர்க்கடகந்த சந்த்ரத்ஸமி திதிமிதே ஸ்ரீமத்குருகாபுரே விச
   கீர்த்யாம் ப்ராது ரபூத்பராங்குசகவிர்யாக்போத போஷ்
   மாத்ரலோம்
5. வகுளாலங்க்ருதம் ஸ்ரீமச் சடகோப பதத்வயம்
   அஸ்மத் குலதநம் போக்யம் அஸ்துமே மூர்த்நிபூஷணம்
   ஸ்யதாம்

பாத்மபுராணம்.

6. க்ருதே கலியுகே ப்ராப்தே நாஸ்தினைகதுராதிக்ரமே
   விஷ்ணோராஜ்ஞாம்ச ஸம்ப்ராப்தா வேதவேதாந்த தத்வவித்
   ஸேநேசாம்ஶவேதமயம் கர்த்தும் த்ராவிடப்ரபந்தமபோயுமர்
   ப்ரபஸ்யம்யதி புராண்மௌபிமோபஸ்தமபமாத்மநஃ

பவிஷ்யத் புராணம்.

7. தஸ்மிந்விதாயாதி த்விதீய திநெஸ்வராத்மதுரீயகே
   மந்த்ரமோ வந்தயமோ நமஷ்டாயிஷ்யே சதுர்யுகே.

கலௌராஜேனயாஸிராதே காஸ்யபரே குளிகே
பௌர்ணமாஸ்யாம் விசாகாக்யே தாரேமாசத்ரிசோபனே
ப்ராஜாபத்யே ஜன்மயோகே சடகோப இதிஸ்ம்ருத:
மத்பக்தோஹம் பவிஷ்யாமி வேதம் த்ராவிடதாம்ஸ்ருதி
என்றும்,

பார்க்கவ புராணம்.

8. க்ருதேயுகேத்ரி சூதஸ்யாத் த்ரேதாயாம்குருகந்தன
த்வாபரேசகருதஸ்யாத் கலௌதேவ பராங்குச:என்றும்

பிரம்மாண்ட புராணம்.

9. ஷோடஷுதா மூர்த்தயே கிஞ்சித் ரஹஸ்யம் முனிஸத்தம:
காலாந்தரேஹமர்ச்சயா பூதோ புஜகசாயக:
நிர்மித்ரஜிந்த்ராணி சத்வமேவ்யத்பஹம தேஷ்டத:
சேஷம் த்ராவிடதாம் வேதாக் ஸத்ரேவர்ணிகதாய்கத:
மத்பக்த சடகோபாக்யோ பவிஷ்யாமிபதிர்ச்சயா.

10. கச்சிந்மனுஷ்ய ரூபஸ்ஸன் உஷித்வா தத்ரவைமுநி:
ப்ரபாஸ்யதிபுனஸ்மோபி ஸாயுஜ்யம் பரமாத்மந:என்றும்

மார்க்கண்டேயபுராணம்.

11. கௌஸ்துபா தத்திதம் தேஜ: கிஞ்சித்பூமௌபபாத:
ரூபம்பாஸ்வரம்ஜாதம் சடகோப இதிஸ்மிர்த:என்றும்

பிரம்ம புராணம்.

12. சடகோபமுகம் வந்தே சடாகாம் புத்தினாஷகம்
அஜ்ஞாநாம்ஜ்ஞானஜநகம்நித்திரிஷிமுமுக்ஷம்ஸ்ரயம் என்றும்

சொல்லுகிறபடியே வெகுதான்ய வருஷத்திலே வசந்தருதுவில் வைகாசிமீ சுக்லபக்ஷம் பௌர்ணமி கூடிய திருவைசாக நக்ஷத்திரத்தில் காஸ்யபாரை கர்க்கடக லெக்னத்திலே திவ்யயோக கரணங்களிலே ஆதித்யாம்மதிவாக ராச்யுதயாதுக்குருதயத்திலே நீக்காத உள்ளிருள் நீங்கி சோஷியாத பிறவிக்கடல் சோஷித்து விகசியாத போதிற் கமலமலரும்படி வகுளபூஷண பாஸ்கரோதய முடையராய் ஜென்மத்துடன்கூடி யோகாரூடராய், ஸ்ரீ சட

கோபரென்னும் பிரசித்தராய் சம்பிடத்திலே பக்தியையுடைய மகாபாகவதராய், நாமே அவதரிக்கப்போகிறோம். நாலுவேதங்களையும் திராவிடப்பிரபந்தங்களாலே சர்வாதிகாரயாதப்பண்ணி சகல அர்த்தங்களையும் வெளியிடுகிறோம். இப்படியங்கே அவதரித்த ஸ்ரீ சடகோப யோகிபிரானுடைய அபிமானத்திலே அவர் திருவடிகளில் சம்பந்தமுடையவர்களெல்லோரும் கலி தோஷம் தட்டாதே ஜ்ஞானபக்தி வைராக்கிய நிஷ்டர்களாய் மோக்ஷத்தை யடைவர்களென்று இப்படி சர்வேஸ்வரன் பிரம்மாவுக்கருளிச்செய்து அந்தர்த்தியானமாக வெழுந்தருளினார். அனந்தரம் பிரம்மாவும் ப்ரீதி மனதையுடையராய் ஆதிக்ஷேத்திரத்திலேவந்து அங்கேயுண்டான ஆச்சரியங்களைக்கண்டு சர்வேஸ்வரன் உகந்தருளின ஸ்தலமென்று தானும் ப்ரீதியண்ணி வேதியைக் கற்பித்து ஆதிநாதனை யாராதித்து சத்தியலோகத்துக்குப் போனான். இந்தக்கதைகளையெல்லாம் ஸ்ரீ வசிஷ்ட பகவானுக்குப் பிரம்மா சொன்னார். அனந்தரம் ஸ்ரீ வசிஷ்ட பகவான் ஸ்ரீ பராசரபகவானுக்குச் சொன்னார். அனந்தரம் ஸ்ரீ பராசரபகவான் நமக்குச்சொன்னார் என்று ஸ்ரீ வேதவியாச பகவான் ஸ்ரீ சுகருக்கும் நைமிசாரண்யவாசிகளான ரிஷிகளுக்கும் சொன்னார். இப்படிப்பட்ட அந்த குருகாமான்மியத்தினுடைய கதையை யாவனொருவன் கேட்கிறான் யாவனொருவன் படிக்கிறான் யாவனொருவனிதைக் கேட்க வேண்டுமென்று பிரசிங்க பண்ணுகிறான் யாவனொருவனிதை எழுதுகிறான் அவர்களெல்லோரும் இங்கே அபீஷ்ட போகங்களையடைந்து அந்தியத்திலே மோக்ஷத்தையடைவார்கள்.

முதலாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

2-ம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகரானவர் ஸ்ரீ வேதவியாசரைப் பார்த்துப் பிரசினம் பண்ணுகிறார். வாரீரய்யா இந்த ஸ்தலமகாத்மியம் பாவனமாய் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. எந்தப்புருஷனை உத்தேசித்து எப்போது பிரத்தியக்ஷமானார். இன்னம் ஆச்சரிய கதைகளுண்டாகிறதைச் சொல்லவேணும். தேவரீர் சகல சாஸ்திரங்களையுமறிவீர். தேவரீரை யல்லாமல் பகவத் பிரபாவத்தையும் திவ்விய தேசப்பிரபாவத்தையுமறிவாரில்லையே. ஆகையால் இன்னமிதின் பிரபாவத்தை யருளிச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்க ஸ்ரீ வேதவியாசபகவான் சொல்லுகிறார். பூர்வத்திலே ரிஷிகளானவர்கள்.

1. யாநி யாநிச்ச திவ்யாநிதேசே தேசே ஜகந்நிதே:
   தாநி தாநி ஸமஸ்தாநி ஸ்தாநாநி ஸம்ஸேவத: என்றும்
2. அயோத்தியா மதுரா மாயா காசி காஞ்சி யவந்திகா
   புரீத்வாரவதீச் சைவ சப்தைதே முக்திதாயகா: என்றும்
3. வைகுண்டநாத விஜயாஸந பூமி பாலாந்
   தேவேஸ பங்கஜ விலோசந சோரநாட்யாந்
   நிக்ஷிப்தவித்தமகராலய கர்ணபாஸாந்
   நாதம் நமாமி வகுளாபரணே நஸார்த்தம்: என்றும்

சொல்லுகிறபடியே திவ்வியதேச தீர்த்தயாத்திரையாகப் புறப்பட்டு வருகிறபோது தாம்பிரவர்ணி நதி தீரத்திலே அஷ்டதளம்போலேயிருக்கிற ஆதி க்ஷேத்திரமுதலான திருப்பதிகளை சேவித்து தக்ஷிணிகை போலே யிருந்துள்ள திருநகரியைச் சென்று கிட்டி நானாவித புஷ்பங்களையும், பலன்களையுமுடைய விருக்ஷங்களையும், கொடிகளுமுடைய சோலைகளையும், நீர்வாவிகளையும் திவ்வியபரிமளமுடைய தென்றற்காற்றையும், அலைகளையுடைய தாம்பிரவர்ணிப் பிரவாகத்தையுங் கண்டு இப்படி ரமணீயமாய் நித்திய வசந்தமாயிருக்கையாலே தேவர்களும் கந்தர்வர்களும், கின்னரர்களும், அப்சரசுக்களென்கிற தேவஸ்திரீகளும் ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியாலும் தாங்களும் திருச்சங்கணித்துறையிலே நீராடி "கேசவன்றமரில்" என்கிறபடியே

த்வாதச நாமங்களையும் சாத்தியருளி குயில் நின்றார் பொழிலையும் குன்றமாடங்களையும் உயர்ந்த திருமாளிகைகளையும் ஊரையும் அனுபவித்துக்கொண்டு மனோரமணீயமாக ஒருநாள் வாசம்பண்ணினார்கள். அப்போது தாம்பிரவர்ணி நதிவழியே ஒரு வலம்புரிச்சங்கமானது அநேக சங்கங்களோடே

, பஹூநி நாமவர்ஷாணி கதஸ்ய ஸ்யஹஸ்த் வசம்
ச்ருணோம் யஹம் ப்ரீதிகரம் மமைதஸ்ய கீர்த்தனம்

என்னும்படிகேட்டு கல்யாணமாகத்திரண்டுவந்து திருச்சங்கணித்துறையிலே யேறி ஆதிக்ஷேத்திரத்திலே ஆதிநாதவேதியைப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்களைப்பண்ணி திருவடிகளிலேசேவித்துத் துக்கமெல்லாமாறி உலகங்கட்கெல்லா முயிரான தேவரீரைச் சேவிக்கப்பெற்றோமே க்ருதார்த்தரானோமேயென்று சந்துஷ்டர்களாயிருந்து சாயங்காலத்திலே திரும்பவும் சங்கங்களோடே வந்தவழி போகக்கண்டு அன்னியோன்னியமாய் ஆச்சரியத்துடனே வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொண்டு சாயங்கால அநுஷ்டானத்தைப்பண்ணி சந்திரோதயத்தாலே அந்தகாரம்போய் திக்குகளெல்லாம் பிரகாசமாயிருக்கிற சமயத்திலே இவர்கள் ஸர்வேஸ்வரனைத் தியானம்பண்ணி உத்யோகித்தவுடனே பிரத்தியக்ஷசமானமாய் அவர்கள் சித்தத்திலே ஆதிநாதன் ஆவிர்ப்பவித்தருளினார். இப்படி பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறபோ

ஒரு யானையும் ஒரு வேடனும் ஒன்றுக்கொன்று யுத்தம்பண்ணி யானையும்பட்டு அந்தவேடனும் பட்டான். உடனே விஷ்ணு தூதர்கள் வந்து திவ்விய விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு திவ்ய தேஜஸுடனே விளங்குகிறவர்களைப் பரமபதத்திலே போகச் சொல்லி இவ்விடம் விஷ்ணுஸ்தலமாகையினாலேயென்றறிந்து ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறபோது அங்கே அவர்களைக்கொண்டு போக யமதூதர்களும் இந்திர தூதர்களும் வந்து ஒன்றுக்கொன்று வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

யமதூதர்கள் சொல்லுகிறார்கள்:—நாங்கள் யமனுடைய ஆக்ஞையினாலே பிறப்பட்டு வந்து பாபிஷ்டர்களைக் கொண்டு நரகத்திலே போடுவோம். இந்த யானையும் வேடனும் மஹா பாவிகளாகையாலே நாங்களிவர்களைக் கொண்டுபோக வந்தோம் நீங்கள் வந்ததென்னவென்று கேட்க. உடனே இந்திர தூதர்கள் சொல்லுகிறார்கள்:—இவர்கள் சூரர்களாய் வீரியபலத்தினாலே யுத்தத்திலே பட்டவர்களாகையால் வீரசொர்க்கத்துக்குக் கொண்டுபோக வந்தோமென்று சொல்லக்கேட்டுப் பின்னும் யமதூதர்கள் சொல்லுகிறார்கள்:— பூர்வத்திலே இந்த யானையானது மானிட ஜென்மமாகயிருந்து மஹா பாவங்களைப் பண்ணி நரகத்திலே கிடந்து அந்த பாவ சேஷத்தோடு திரியக்காய்ப்பிறந்து இப்படி வெகு ஜென்மம்போய் இப்போது யானையாய்ப்பிறந்தான். இன்னம் இவன் அனேகம் ஜென்மம் திரியக்காய்ப் பிறக்கவேணும். அதற்காக இவனைக்கொண்டுபோகவந்தோம். இந்த வேடனும் நித்தியம் பூதஹிம்சைபண்ணி ஜீவித்தவனாகையாலே வெகுகாலம் நரகானுபவம் பண்ணுகைக்குக் கொண்டுபோக வந்தோம். உங்களையுமெங்களையுந் தள்ளிப்போட்டு விஷ்ணு தூதர்கள் கொண்டுபோய்விட்டார்களே. அவர்களைத்தள்ள நமக்குச் சக்தியில்லையென்று இப்படி இவர்களந்நியோந்நியமாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறதைக் கேட்டு ரிஷிகள் ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டிருக்க அப்போது அசரீரி வாணியானது வருங்கள்:—ரிஷிகளே இந்தவிடம் சிருஷ்டிகாலமுதல் சர்வேஸ்வரனெழுந்தருளின திவ்விய ஸ்தலமாகையாலே ஆதிக்ஷே

த்திரமென்று இதற்குப்பேர். இதிலே மரணத்தையடைந்த சகல ஜந்துக்களுக்கும் சகலபாவங்களும்போய் மோக்ஷப்பிராப்தி யுண்டாகும். ஆகையாலே நீங்கள் சந்தேகிக்க வேண்டாம். பகவத்பிரபாவம் அத்யற்புதமாயிருக்குமென்று சொன்னதைக் கேட்டு, யமதூதர்களும் இந்திர தூதர்களும் வந்த வழியே போனார்கள். அப்போது பிரம்மாவின் குமாரரான வசிஷ்டபகவானானவர் அந்த ரிஷிகளிடத்திற்கு எழுந்தருளினார். அவரைக்

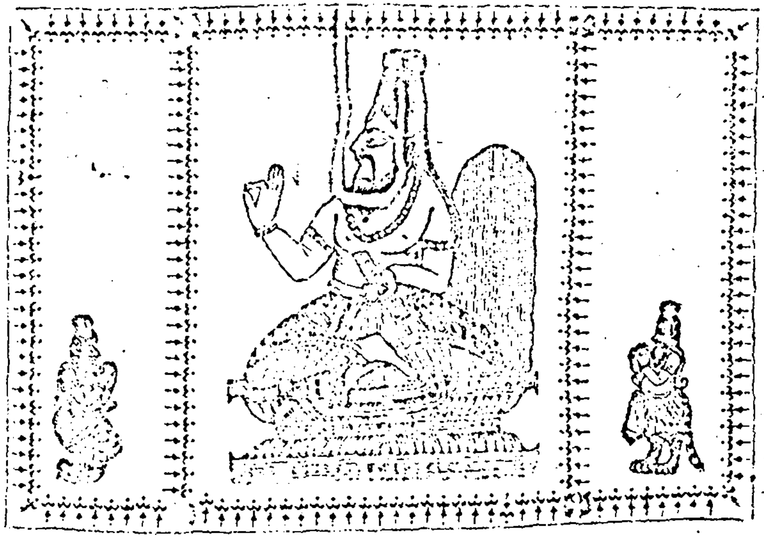

கண்டவுடனே ரிஷிகளெல்லாரு மெழுந்திருந்து

வைஷ்ணவோ வைஷ்ணவம் த்ருஷ்ட்வா
தண்டவத் ப்ரணமேத்புவி. என்கிறபடியே

அந்யோந்ய வந்தனபூர்வமாய் சேஷத்வ புரஸ்ஸரமாக குசல ப்ரச்நங்களுடனே தண்டந் சமர்ப்பித்து சேவித்து இப்போது எழுந்தருளினது எங்களுக்குத்தெரிந்து தெரியாததையெல்லாம் அறிவிக்கிறதற்கன்றோ. தேவரீரைக்கண்டவுடனே எங்களுடைய அஜ்ஞானாந்தகாரமும் போய்விட்டது. இவ்விடத்திலே அநேக ஆச்சரியங்களுங்காணப்பட்டது. திரியக்காக ஜந்துக்களுடைய பக்தியும் நாங்கள் [illegible] உத்போதித்தவுடனே

ஆநந்தமயமித்யேவ தஸ்யநாமாபிதத்யதே
நமஸ்காரோபிதம் தஸ்ய கீர்த்தநாத்கர்ஸதாபி
அஜந்ம மரணம்யத் அகம்ததபி நஸ்யதி
அவதீர்ணம்ஹி வைகுண்டாதாத்யேகர்தயுகேஹிதத்
ஜகதாமுபகாராயஸ் வயம்மைம் கல்பதோமம—என்றும்

சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீ திவ்விய விமானத்தையும், அதிலே திவ்விய மங்கள விக்கிரஹோபேதனாய், திவ்விய மஹிஷியான ஸ்ரீ யாலே வ்யமான ஸ்ரீ பாதார விந்தங்களை யுடையனாய் இப்படி திருமருந் தாள்களை யுடையவனாயிருக்கிற சர்வேஸ்வரன் யெங்களுடைய மனசுக்குப் பிரத்தியக்ஷமானது —மோக்ஷத்துக்கு யோக்கியமில்லாத யானையும் வேடனும் திவ்விய புருஷர்களாய் மோக்ஷத்துக்குப்போனதும், இங்குள்ள தீர்த்தங்களும் பகவத்கதைகளைச் சொல்லிக்கூப்பிடுகிறதுமான இந்த அதிசயங்களுண்டாயிற்று.

இந்த ஸ்தலவைபவத்தைத் தேவரீரெங்களுக் கருளிச் செய்யவேண்டுமென்று ரிஷிகள் சொல்லக்கேட்டு ஸ்ரீ வசிஷ்ட பகவானருளிச் செய்கிறார். இந்த ஸ்தலமானது மஹாபாதகங்களை யெல்லாம் போக்கிவிடும். சகல புண்ணிய பலன்களையுங் கொடுக்கும். ஸ்ரீய:பதியான சர்வேஸ்வரன் இங்கே அதே ரிசியராய் நித்திய சாந்நித்தியம் பண்ணுகிறார். அவரைத் திருவாராதனம் பண்ணுகைக்கு பிரம்மாவந்தார். அவருடனே நாமும் வந்தோம். உங்களைக்கண்டுவார்த்தை சொல்வோமென்றிங்கே வந்தோம். இந்த ஸ்தலமான்மியமுள்ளதெல்லாம் ஈஸ்வரனாலேயுஞ் சொல்லிமுடியாது. நாம் அறிந்தமட்டும் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறோம். நீர் சாவதானமாய்க் கேளும்:—பூர்வத்திலே ஹரி க்ஷேத்திரமாய்க்கொண்டுபோந்த

ஸ்லோகம்.

ஸாளக்ராம ஸிலாயாந்து பூஜநம் பரமாத்மந:
கோடிகோடி குணாதிக்யம் பவேதத்ர நஸம்ஸய.
நஜபோநதி வாஸஸ்ச நசஸம் ஸ்நாடகக்ரியா
ஸாளக்ராமார்ச்சநேவிஷ்ணுஸ் தன்மிர்ணத்தீதி தஸ்ஸதா
மூர்த்த்யந்தராந்து பிம்பேஷு நயஷ்டவ்யம் ததேவது

ஸாளக்ராம ஸிலாயாந்து யஷ்டவ்யா இஷ்டமூர்த்தயா
அர்ச்சநம் வந்தனம் தானம் ப்ரணாமோ தர்சநம் ஸ்ருணம்
ஸாளக்ராம ஸிலாயாந்து ஸர்வம் கோடிகுணம் பவேத்
பஞ்சஸம்ஸ்கார ஸம்பந்நோ மந்த்ரார்த்தஸ்கோவித:
ஸாளக்ராமஸிலாயாந்து பூஜயேத் புருஷோத்தமம்
ஸாளக்ராம ஸிலாயாந்து ஆவிர்தநா ப்ருதித:
ததாதி ஸகலாந் காமாந் ப்ரஸந்ந:பரமேஸ்வர:
த்யாத்வா கமலபத்ராக்ஷம் ஸாளக்ராம ஸிலோபரி
பௌருஷேணைவ ஸூக்தேந பூஜயேத்புருஷோத்தமம்என்றும்
ஸாளக்ராமஸிலாயத்ர தத்ஸ்வயம்வ்யக்தவைபவம் என்றும்

இத்யாத்யநேக ப்ரமாண ப்ரதிபாத்ய வைபவத்தையுடைய தீர்த்த நாய ஞாநத்தென்ஸாம் தேவ வாரியென்றும்படி உத்பத்திஸ்தானமான சாளக்கிராம பருவதத்திலே ஒரு வேதவித்தான பிராமணன் அநேகம் பிரம்மசாரிகளுக்கு அத்தியயனம் பண்ணிவைத்தான். அவர்களில் ஒருவன் மந்தமதியாய் இந்த வேதங்களையோதிப் பிரயோசனமேதென்று நினைத்தான். எத்தனை சிக்ஷித்தாலும் அவன் தன் சுவய புத்தியை விடாதேயிருக்கிற படியைக்கண்டு அவனை வேதாசாரியன் பார்த்து நீ அடுத்த ஜென்மத்திலே சூத்திரனாகக்கடவையென்று சபித்தார். இப்படி சபிக்கப்பட்டிருக்கச்செய்தேயும் அதற்குஞ் சலியாதே, சோம்பல்க்காரனாய்த் தேகயாத்திரையாக அங்குமிங்குஞ் சஞ்சரித்துப் பசுக்களை விட்டுத் தேசாந்திரத்திலேபோய் ஒரு விஷ்ணு ஸ்தலத்திலே திருக்கூற்றிலுள்ள புல்லுக்களைச் செதுக்கி கோக்கிருசத்துக்கு விற்று ஜீவித்தான். அதை சர்வேஸ்வரன் கடாக்ஷித்துத்தமக்குக் கைங்கரியம் பண்ணினானென்று நினைத்து, குரு சாபத்தாலே வேறு கதியில்லாத சூத்திரனாகப்பிறக்கிற மேல் ஜென்மத்திலே பரபக்தி, பரஞ்ஞான, பரமபக்தியுடையனாய் முக்தனாகக் கடவனென்று அநுக்கிரகத்தைப்பண்ணினார். இப்படி பகவதநுக்கிரக பாத்திரனாய் அந்த பிராமணன் காலமரணத்தை யடைந்தான். அநந்தரம் அந்த மரண தேசத்திலே தானே சூத்திரனாகப்பிறந்தான். அவன் தாமபுத்தியோடே வளர்ந்து ஜென்மமானது முதல் சமதமாதிகளையுடையனாய் சாதுக்களைச்

சேவைபண்ணி, சாத்விக ஆகாரபரனும் சக்கரும நிரதனும், பகவத் பக்தியாலே விஷய வைராக்கிய நிஷ்டனும் ராகத்வேஷ மாச்சரியாதி தோஷரஹிதனும் தாந்தனென்று பெயரையுடையனுமாக்கொண்டு நித்யபக்தியையாகசஞ்சரித்துக்கொண்டு விந்தியபர்வதத்திலே வந்து

மலியமயித்ரம் தமிழோரநக்ஷேத்ரமாச்ருஷதி.... என்று சொல்லுகிறபடியே நமோமயமானவனவிலே முன்னடிநோக்கு மல்

பஞ்சவட்யாமதோராமः— என்கிறபடியே ஒரு விருக்ஷராஜனை ஆசிரயித்து அதின் கிழக்கேயிருக்கிற ஒளிப்பாதியை யறிக்கிற் பட்டு ஸர்வேஸ்வரன்கிருபையாலே இந்தக் குருகா ஸ்தலத்திலேவந்து தாம்ரவர்ணியின் தென்கரையிலே பெரிதிவ்யதேசத்திலுடைய வைபவத்தைக்கண்டு சந்தோஷமாயிருக்கிறவனைப் பார்த்து அசரீரிவாணியானது—தாந் தனே! நீ இங்கேதானே நித்யவாசம்பண்ணிக்கொண்டிரு. அநேக பிரயாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய வேதியிலே நித்யமோராதனம்பண்ணித் திருப்தியடைவாயாக. நீ ஒருத்தனும் அபேக்ஷான காலத்திலே பகவத் பிரசாதத்தினாலே நீ மோக்ஷமுண்டாமென்று சொல்லக்கேட்டு அப்படியே மனோ வாக்கு காயங்களாலே புஷ்பாதி உபகரணங்களைக் கொண்டு வைதிக ஆராதனை யாராதித்துக்கொண்டிருந்தான்.

அந்தக்காலத்திலே இந்திராதி தேவதைகள் அசுரர்களாலே பாதிதர்களாய்ப் பிரம்மாவைச் சரணமடைந்தார்கள். அப்போது பிரம்மாவும் குருகாஸ்தலத்துக்குப் போங்களென்றும் அங்கேபோய் அதிகரிசிபரா மெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனை ஆராதியுங்கோளென்றும், அவருடைய பிரசாதத்தாலே உங்களுக்குப் பலமுண்டாமென்று சத்துருக்களை ஜெயிப்பீர்களென்றும் சொல்ல அப்புறம் ... இந்திராதி தேவதைகளெல்லாரும் பிரம்மனுக்கு தாம்பிரவர்ணி நதியிலே ஸ்நானம்பண்ணி புஷ்பாதி உபகரணங்களைக்கொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்துக்குக் காரணங்களாய்த் திருவஷ்டாக்ஷரத்தை ஜெபித்துக்

கொண்டு இந்தவேதியிலே புஷ்பாஞ்சலியைப்பண்ணி ஸ்தோத்திரங்களைப்பண்ணி விஷ்ணுவை யாராதித்தார்கள். அனந்தரம் வரப்பிரசாதத்தாலே பலவீரியங்களையுடையவர்களாய் மகா தேஜஸ்களாய்த் தங்களிடத்திலே பகவத் பிரசாத முண்டாயிற் றென்றறிந்து சந்தோஷமானார்கள். அந்த சமயத்திலே தாந்தனென் புஷ்பங்களைக்கொண்டு பகவதாராதனைக்குப் போக அங்கே வரக்கண்டு தேவர்கள் அவன் பிரபாவத்தையறியாமல் ஜாதி நிரூபணம்பண்ணி அபசாரப்பட்டார்கள். தாந்தனும் அதுதான் மனம் பிரியாமல் இந்த இடத்துக்கு சொன்னிய திக்கிலே வடகரையிலே ஒரு கூப்பிடுதூரம்போய் அங்கே நிலையைப்பண்ணி அங்கிய நமஸ்காரனும் திருமந்திரத்தை ஜபித்து பகவத்தியான பூர்வகமாகப் புஷ்பாஞ்சலியைப் பண்ணி ஆராதித்துக்கொண் டிருந்தான். உடனே அவனுடைய இருதயத்திலே சங்கு சக்கிர கதாதாரியாய்ப் பெரிய பிராட்டியாரோடேகூட ஸர்வேஸ்வரன் பிரசன்னமாயினார். அப்போது தேவதைகளுக்கெல்லாம் பாகவத அபசாரத்தாலே கண்கெட்டுப்போய் நாமென்ன துரோகம் பண்ணினோமென்று துக்காக்கிராந்தர்களாய் ஆதிநாதனை

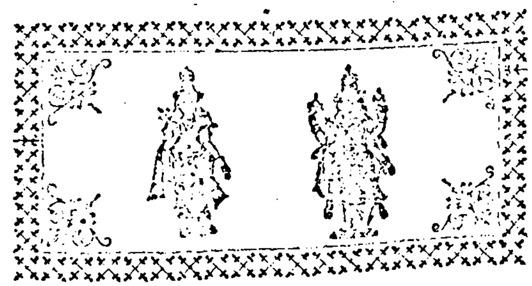

சங்கசக்ர கதாசார்ங்க ஹஸ்தாய வாமனவிமே
அநந்தாகார்யபூதாய கமடாய நமோநமः ... ... என்று சேவித்து சரணமடைந்தார்கள். அப்போது அசரீரிவாணியானது வாருங்கள் தேவதைகளே! நீங்கள் மகா பாகவதனான தாந்தனை ஜாதிநிரூபணம் பண்ணினீர்கள். அதினாலே இப்படி வந்தது. அவன் ஒருத்தனுமே விஷ்ணு பக்தி மான்மியத்தினாலே உங்களுக்குப் பூஜ்யனானான். அவனைச் சேவித்துக்

சரணமடையுங்கள். அப்போது ஒன்றும் காரியமாகவில்லை. சீக்கிரமாய் அவனிருக்கிற இடத்திலே போங்களென்று சொல்லக்கேட்டு அவனிருக்கிறவிடத்தைத் தேடிப்போய்ச் சரணமடைந்து உன் பிரபாவமறியாமலே அபசாரப்பட்டோமே

1. ருத்ரேண பகவத்பக்தம் நிஷ்டாதம் ஸ்வபராக்ரமாத்
   வீக்ஷ்ய தத் ஜாதிசார்யாந்ய அபாதிரூகமா: ... என்றும்
2. ருத்ர பகவத்பக்தா விப்ரா பாகவதாம்பர்தா
   ஸர்வலோகைகநாதேந்த்ர யோற்பயந்தா ஹ்ருதார்த்தமே.
3. யப்ஸ்யதி அபசாரம் வைஷ்ணவம் கதக்ஷமம்
   பஞ்சிதம் லக்ஷ்மீ ப்ருதிவிஜாதம் ப்ரணஷ்டம் தத்வடைந்து:
4. கிஞ்சிதத் ரமிஜாயந்தே போஷிதஞ்ச வம் யதிஜ—
   ப்ரத்யக்ஷிதாங்கதாநாம் வைஷ்ணவக் கேஸபம் துல்யம்.

என்றித்யாதி பிரமாணங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கையாலே நான் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை நிந்தித்து பண்ணின அபசாரமென்று அவர்கள் தெளிந்து வந்து கண்டன் சமர்ப்பித்து நீர் தார்த்தர்களாய் நீயே பொருத்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்று தேவதைகள் பிரார்த்திக்கத் தாந்தும் எம்பெருமான் கடாக்ஷ ஞப்பெற்றுக்கொண்டிருந்து

ஆதிதேவா ஜகந்நாதோ ஸகதேவா நகம்பதி:
சதுர்புஜஸ்யமானஞ்சொபமேல்போய்த்திட்டதென்று சொல்லுகிறபடியே சர்வகாரண பூதனுமாய் சர்வஸ்வாமியுமாய் சர்வஸ்ரேஷ்டனுமாய் நிலமேலியும் நான்முகனொருமுடையனும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமெம்பெருமான் இவரு திருக்கோலமாய் சேவை சாதிக்கிற சர்வேஸ்வரன் சந்நிதியிலே போய் இவர்களுக்குத் தேவரீர் கிருபை பண்ணவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கவே, உடனே தேவதைகளுக்குக் கண்ணன் தெரிந்து அபசார க்ஷாபணம் பண்ணிக்கொண்டு சுவர்க்கலோகத்துக்குப் போய் அசுரர்களை ஜெயித்து எப்போதும்போலே சுகமாயிருந்தார்கள். அனந்தரம் பிரம்மாவானவரிருக்கிற இந்திரனுடைய முகமென சுவாமி ஆதிநாதன் தானே நித்திய ஸூரிகளோடேகூடப் பிரத்தியக்ஷமாய் எழுந்தருளி அவன் தம்பியோடே தம்முடைய திருவடிகளை வைத்து சாயுஜ்யத்தைப் பிரசாதித்தருளினார். அப்போது தேவதைகள் புஷ்பவருஷம் வருஷித்தார்கள்.

இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

3ம் அத்தியாயம்.

இப்படிப்பட்ட நாதனுடைய சரித்திர வைபவத்தைக் கேட்டவுடன் எல்லோரும் சந்தோஷசித்தர்களாய் ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானைப்பார்த்து இன்னமுமிந்த ஸ்தலத்தின் வைபவத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, ஸ்ரீ வசிஷ்டபகவானருளிச்செய்கிறார்—இந்த ஜம்புத்வீபத்தில் முதல் பரதவருஷமும், பின்பு கிம்புருஷவருஷமும், அப்புறம் ஹரிவருஷமும், இம்மூன்றும் மேருவின் தெற்கேயுள்ளவை. ரம்யக வருஷம், ஹிரண்மயவருஷம், குருவருஷம், ஆகிய மூன்றும் மகாமேருபர்வதத்தின் வடக்கேயுள்ளவை. பாரத வருஷமெப்படி தெற்கின் கடைசியோ அப்படியே குருவருஷம் வடக்கின் கடைசியாயிருக்கிறது. மேருவைச்சுற்றியிருக்கிற பூமிக்கு இளாவிருத வருஷமென்று சொல்லப்படும். இவ்வருஷங்களிலொவ்வொன்றும் ஒன்பதினாயிரம் யோசனை விஸ்தாரமுள்ளவை. அந்த இளாவிருதவருஷத்தில் நான்கு பர்வதங்கள் மேருவுக்குத் தாங்கிகளாயிருக்கும்படி உண்டாக்கப்பட்டு பதினாயிரம் யோசனை உயரமுள்ள உன்னத மேரு பர்வதங்களாயிருக்கின்றன. அவற்றுள் கிழக்கில் மந்தர பர்வதமும், அதில் கடம்ப விருக்ஷமும், தெற்கில் கெந்தமாதன பர்வதமும், அதில் நாவல் விருக்ஷமும், மேற்கில் விபுலபர்வதமும் அதில் அத்தி விருக்ஷமும், வடக்கில் சுபார்சுவ பர்வதமும் அதில் ஆலவிருக்ஷமுமிருக்கின்றன. அந்த விருக்ஷங்கள் ஒவ்வொன்றும் பதினோராயிரம் யோசனை அளவுள்ளவாய் துவஜங்கள் நாட்டினதுபோல் பிரகாசிக்கின்றன. அந்த நாவல்மரத்தைப்பற்றித்தான் இந்தப்பூமிக்கு ஜம்பூத்வீபமென்கிற பெயருண்டாயிற்று. இந்த ஜம்பூத்வீபத்தில் பாரத வருஷத்தின் வடக்கெல்லையில் இமயமலை இருக்கின்றது. அந்த நாவல் மரத்தின் பழங்கள் மகா கஜப்பிரமாணமுள்ளவைகளாய் (மகாகஜமென்பது அஞ்சுமுழமுயரமும் ஏழுமுழ நீளமும் எட்டுமுழமுடையது) மலையின்மேல் விழுந்து சிதைய அவைகளின்

ஸலத்திலே ஜம்பூநதியென்று பிரசித்தமான ஒரு நதி ஓடுகின்றது. அவ்வாற்றின் தண்ணீரை அவ்விடத்துள்ளவர்கள் பானஞ்செய்வதினால் அவர்களுக்கு வியர்வையும் மூர்க்கத்தும் மூப்பும் இந்திரியங்களின் பலக்குறைவும் உண்டாகிறதில்லை. மேலும் மணம் பெய்போதும் சுவஸ்தமாயிருக்கின்றது. அவ்வாற்றங்கரையின் மண்ணானது அந்த ரஸத்தில் நனைந்து காற்றினாலே ஜம்பூநதம் என்று பெயர்கொண்டு சித்தர்கள் தரிக்கும்படியான சுவர்ணமாகின்றது. அப்படிப்பட்ட ஜம்பூநதி தீரத்திலே பூர்வகாலத்திலே சங்கனென்று ஒரு ரிஷியானவன் இந்திராதி தேவதைகளோடுகூட ஸ்ரீமந்நாராயணனையும் சமமாகப் புத்தி பண்ணிச் சகுருதகனை வஹித்து அவைகளைப்பகவானையும் இப்படிக்கிரமமாய் பிரகாரமாய், உக்கிரமான தபஸ்ஸைப்பண்ணுகிற காலத்திலே தேவதைகளெல்லோருங்கூடித் தேவேந்திரனையடைந்து, வாரீர்! மூன்றுலோகங்களுக்கும் ராஜாவாயிருக்கிற தேவேந்திரனே:—ஜம்பூநதி தீரத்திலே ஒரு யோகியானவன் சர்வ பூதகளும் ஆசையொன்றுமில்லாதே உக்கிரமான தபஸைப்பண்ணுகிறான், எந்தத்தேவன் பக்கலிலே எந்தப்பலத்தை அபேக்ஷிக்கிறானோ தெரியவில்லை. அதை விசாரிக்கவேண்டுமென்று தேவதைகள் சொல்லக்கேட்டு இந்திரனும் துக்காக்கிராந்தனாயிருக்கிற சமயத்திலே நாரத பகவான் ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார்:—

அந்த சங்கனென்கிற ரிஷியும் பூர்வஜென்மத்திலே மதர்த்தனென்றுபெயரையுடைய வேடன். விந்தியபர்வதத்திலேயுண்டான ஜெந்துக்களைச்சம்ஹாரித்து ஜீவனம்பண்ணினவன். இவன் அனேக பாவங்களைச்செய்தவன். மகா துராத்மாவாகயிருந்தவன். ஆனாலுமிவனறியாமல் இவனுக்கொரு நன்மையுண்டாயிற்று. மஹா பாகவதரானவர் தங்களுடைய ஸ்ரீ பாதஸ்பரிசத்தினாலே பரிசுத்தமான ஆலவிருக்ஷத்தடியிலே அவருடைய ஸ்ரீபாத தூளிமேலே படுத்திருந்தான். அந்தப் புண்ணியாதிசயத்தாலே பிராமண ஜென்மமுண்டாய் யோகீச்வரனுமானான். ஆனால் பாகவத ஸ்ரீ

பாததீர்த்தம் தளிகைப்பிரசாதங்களின் மஹாத்ம்யம் எப்படிப் பட்டதென்றால்

ஸ்லோகம்.

1. வைஷ்ணவாநாஞ்ச்சயோமர்த்ய: பிபேத்பாதோதகம்ஸதா
ஸுயரோகாதிருஷ்டாத்பாஸ் ஸர்வேநஸ்யந்திபாதக.
2. திஸ்ர:கோட்யர்த்தகோட்டிச்ச தீர்த்தாநிபுவநத்ரயே
வைஷ்ணவாங்க்ரிஜலாத்புண்யாத் கோடிபாகேநநோணய:
3. மத்பக்தபாததோயேந மத்ஸநாதிதஜலேநவா
நரா:பாபாத்ப்ரமுச்யந்தே ஸ்நாநபாநாதிகர்மணா.
4. ஸரஸ்வதீஸேதுகங்கா யாப்யோதைமிஸாதமி
பாவநம்விஷ்ணுபக்தாநாம் பாதப்ரக்ஷாளநோதகம்.
5. காங்க்ஷந்திவைகலாநத்ய: கலுஷாஸ்ஸ்நாநஸிஸ்யினை:
ஆத்மபாபவிசுத்யர்த்தம் வைஷ்ணவாங்க்ரியவகாஹநம்.
6. யைர்யாஸ்நாநபுண்யேந ஸம்கதாசுபவாரிணா
முக்தாகோதாவரீகங்கா மஹாபாபப்ரணுஸநீ
7. நாரதஸ்யாதிதே:பாதௌ ஸர்வாஸாம்மந்திரேஸ்வயம்
கிருஷ்ண:ப்ரக்ஷாள்யபாணிப்யாம்பபௌபாதோதகம்முநே
8. மஹாபாதகஸம்ப்ராப்தௌ வ்ரஜேத்வைஷ்ணவமந்த்ரம்
யாச்சேயதர்நமம்ர்தம் ததபாவேஜலம்பிபேத்.
9. மஹாபாதககோட்யச்ச ப்ரஹ்மஹத்யாயுகம்ததா
அம்புபாநாத்ப்ரணஸ்யந்தி வைஷ்ணவஸ்யதுமந்திரே.
10. கோடிஜந்மார்ஜிதம்பாபம் ஜ்ஞாநதோஜ்ஞாநதோபிவா
ஸத்ய:ப்ரணஸ்யதேர்ணும்வைஷ்ணவோச்சிஷ்டபோஜநாத்.
11. யோவேளாமந்த்ரவாம்ப்ராதாத் ஸம்ஸாரோச்சேதஸாதநம்
ப்ரதீச்சேக்குருவர்யஸ்ய தஸ்யோச்சிஷ்டம்பாவநம்.
12. குரோர்யஸ்யயதோச்சிஷ்டம் போஜ்யம்தத்புத்ரசிஷ்யயோ:
ஸர்வேஷாம்ச குரோர்விஷ்ணோர் அந்நாத்யஞ்ச்ச நிவேதிதம்
13. பதாப்யங்கம்சிரோப்யங்கம் வைஷ்ணவோச்சிஷ்டபோஜநம்
ஏகைகம்பாண்டவஸ்ரேஷ்ட ராஜஸூயாத்விசிஷ்யதே.

14. தத்பாதாம்புஜலம் தீர்த்தம் ததுச்சிஷ்டஞ்சுபாவனம்
ததாக்ஞாமாத்ரம் மந்த்ராக்ர்யம் தத்ஸ்ப்ருஷ்டமலிலஞ்சுசி.

15. பகவத்பக்தஸம்புக்த பாத்ரேஷிந்தௌதநாதாத்
கோபிநாசிசுதோபூத்வாம்ர்தோஷைவாசதிபவேத். என்றும்

16. ப்ராயச்சித்தமிதம்குஹ்யம் மகாபாதகிநாமபி
வைஷ்ணவாங்க்ரிஜலம்புண்யம் பக்தபாஸம்ப்ராஸ்யதேபதி
என்றும்

இத்யாதி வசனங்கள் சொல்லியிருக்கிறது. பகவத் பாகவத விஷயமென்றால் தாமிடாதே பாகவத விஷயத்திலே பகவன் ஞேக்கானவனும் பகவானைத் திருவடிவிளக்கு மாப்போலே பாகவத விஷயத்திலும் தன் ஸத்தை மாளவேணுமென்று சொல்லி முடித்து நாரத பகவான் பின்னுஞ்சொல்லுகிறார்.

ஆனாலும் அந்த சங்கன் பூர்வஜென்ம-பாவசேஷத்தினாலே இப்போது ஒருபாவ புத்தியாயிருக்கிறான். அந்நிய தேவதைகளையும் சர்வேஸ்வரனையுஞ் சமமாக புத்திபண்ணுகிறான். இதற்கு மேலான பாவமில்லையே. ஆகையாலே இந்த ஜென்மத்திலேபண்ணின தபசுக்கும் பாவத்துக்கும் பலன் இனி அந்த ஜென்மத்திலே திரியக்காய்ப்பிறந்து அதிலே பகவத் பக்தியுண்டாய் மோக்ஷத்தையடையப்போகிறான். ஆகையாலே இப்போது பண்ணுகிற தபசினாலே பூர்வபாவக்ஷயமாத்திர முண்டாம். இந்த ஜென்மத்திலே அபேக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிற பலன் கிடையாது. நாம் அங்கேபோய்நிக்கிரகாநுக்கிரகங்களைப் பண்ணி அவன் மனோரதத்தைக்கெடுத்து வருவோமென்று சொல்லித் தேவர்களுக்கு அபயப்பிரதானம்பண்ணிப் புறப்பட்டு வீணையுங் கையுமாய்த் திருநாம சங்கீர்த்தனம் பண்ணிக்கொண்டு ஆகாச மார்க்கத்திலேபோய் சுவய காந்தியினாலே விளங்குகிற மகா மேருவையடுத்து ஜம்புநதி தீரத்தையடைந்து சங்கன் ஆசிரமத்திலே வந்தார். அந்த சங்கனும் இவரைக்கண்டு தீர்க்கப்ரணாமம் பண்ணி அர்க்கிய பாத்தியங்களை சமர்ப்பித்துப் பிரீத ...ரெழுந்தருளினதினாலே கிருதார்த்தனானேன். தேவ

ரீரைப்போல் வாரோடு சகவாஸ ஸல்லாபங்கள் மிக்கசிலாக்கியமன்றோவென்று கொண்டாடினான். அந்நேரம் ஸ்ரீ நாரதபகவான் அவனைப்பார்த்து வாராய், சங்கா! நீ எந்தத் தேவதையை நோக்கி எந்தப்பலம்வேண்டுமென்று தபசு பண்ணுகிறாய். உன்மனதிலேயிருக்கிறதை நம்மிடத்தில் சத்தியமாகச்சொல்லென்று கேட்க, வாரீர், சுவாமின்! விஷ்ணு முதலான தேவர்களெல்லோரையுஞ் சமமாக உத்தேசித்து திக்குபாலகர்களிலே ஒருவனாகவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேனென்று சொல்லக்கேட்டு, மகாகோபத்துடனே வாராய்,—சங்கா நீ லவண சமுத்திரத்திலே ஒருவலம்

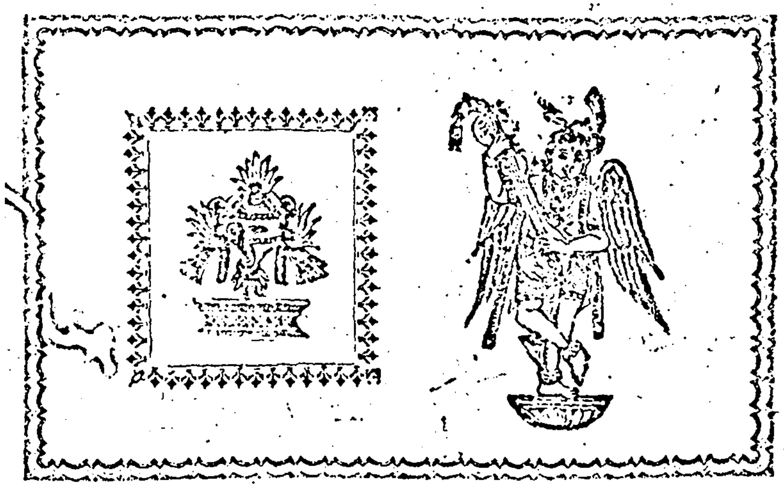

புரிச்சங்கமாக ஜெனிக்கக்கடவாயென்று சபித்தார். உடனே சங்கனானவன் பயந்துகொண்டு ஸ்ரீ நாரதபகவானைப் பார்த்து யேன் இப்படி யென்னை சபித்தீர். நான் யென்ன குற்றஞ்செய்தேனென்று ...ாவி எனக்கு அநுக்கிரகத்தைப்பண்ணுமென்று சரணம் புகுந்தான். இப்படிச்சரணமடைந்தவனுக்கு நாம் பரமதயாளுவாய் ...வனைக் கடாக்ஷித்து இப்போது உன்னிடத்திலே பிரசன்னமானோம். நீ சர்வேஸ்வரனைத் தேவதாந்தரங்களோடே சமமாக நினைத்தபடியினாலே கோபித்துக்கொண்டு சபித்தோம். அதினாலே மனம் வருந்தி நீ நம்மைச் சரணமடைந்தபடியினாலே இனிஅநுக்கிரகிக்கிறோம்.

பூர்வ ஜென்மத்திலே நீ வேடனாய்ப்பிறந்து மஹாபாவங்களையெல்லாம் பண்ணினாய். அந்த வாசனையினால் நீ இப்போதுமிந்தப் பாவத்தையுடையவனானாய். இந்தப் பாவங்களிரண்டுக்கும் இந்தத் தபோபலத்தாலே இனிமேல் சங்க ஜென்மத்திலே நாசமுண்டாய், அதின்பேரில் அவ்விய பிசரித பகவத் பக்தியுமுண்டாகக்கடவது. இப்போது திக்குபாலக ஐஸ்வர்யம் அநித்தியம் அதிபற்பம். ஆகையினாலே நித்தியமாய் அபரிச் சின்னமான மோக்ஷத்திலே உன்மனதைவைத்து சர்வேஸ்வரனுடைய திருவடித்தாமரைகளில் இமையாக்கண்ணினா யிருக்கவேண்டிய உபாயந்தேடிக்கொள். அதற்கும் ஒரு உபாயஞ்சொல்லுகிறோம்:— தக்ஷணதிக்கிலே கிழக்கு சமுத்திரத்திலே தாம்பிரவர்ணி நதி தீரத்திலே குருகா க்ஷேத்திரத்திலே மோக்ஷப் பிரதனான சர்வேஸ்வரன் அதெரிசன ரூபியாய் நித்திய சாந்நித்தியஞ்செய்தருளுகிறார். சங்கமாயிருந்தாலும் நம்முடையவனுக்கிரஹத்தினாலே அர்த்தபஞ்சகயாதாத்ம்ய ஞானமுண்டாய் அனந்தாம் மகாப்ரபாவயான பகவத் கைங்கர்யத்திலே ருசியுடையவனாய் அவன் திருவடிகளிலே பர்ணியாசம்பண்ணி நித்தியம் ஆயிரம் பிரதக்ஷணம் வந்து

கதாபுனஸ் சங்கரதாங்க கல்பகத் வஜாரவிந்தாம் குசவஜ்ர லாஞ்ஜநம்
திரிவிக்ரமத்வச் சரணாம்புஜத் வயம்மதீய மூர்த்தாநமலங் கரிஷ்யதி ... ... என்று

அநுசந்தித்துக்கொண்டு தெண்டஞ் சமர்ப்பித்து திருநாம சங்கீர்த்தன நிரதனாய்ப் பகலெல்லாம் அங்கேயிருந்து ராத்திரி சமுத்திரத்திலே போய் இப்படி ஆயிர வருடங் கழிந்தவுடன் பெரிய பிராட்டியாரோடும் அனந்த கருட விஷ்வக்சேன ப்ரமுக நித்திய சூரிகளோடும் திவ்விய சவுந்தரிய சவுகுமாரியங்களுடைய அப்ராக்ருத திவ்வியமங்கள விக்கிரகத்தோடே சர்வேஸ்வரனானவர் உனக்குப் பிரத்தியக்ஷமாய் மோக்ஷந் தந்தருளுவர், உன்னுடைய பிரார்த்தனையினாலே அன்று முதலாக சகலமான பேருக்கும் சேவை சாதித்துக்கொண்டு அர்ச்சாவதார ரூபியாய்

நித்திய சாந்நித்தியஞ் செய்தருளுவர். ஆதிநாதனென்றும், பூரணஸ்திதேசனென்றும் மூலபேரம் உச்சவபேரங்களுக்குத் திருநாமத்தையுடையராய் சர்வாபீஷ்டங்களையுங் கொடுத்தருளி சர்வஜெனமனோகரராய் நிரதிசய வாச்சல்லியத்தையும்பரத்துவத்தையுமுடையராய் ஒப்பாருமிக்காருமன்றிக்கே நித்தியராதிதராய் யெழுந்தருளியிருப்பர். அந்த ஸ்தலத்திலே தாம்பிரவர்ணி நதியிலே யாதொரு துறையிலே நீ யேறிப்போய்வந்தாய், அந்தத் துறைக்கு உன்பெயரையிட்டுத் திருச்சங்கணித் துறையென்று பிரசித்தியுண்டாய்த் தாம்பிரபர்ணீ நதியிலே சர்வதீர்த்தங்களுக்கும் உத்தமமான மஹா தீர்த்தமாய் சர்வபாபஹரமாய் சகல புண்ணியபலப்பிரதமாகக்கடவது. இதுவெல்லாம் வசிஷ்ட பகவானுக்கும் நமக்கும் பிரம்மா சொல்லவறிந்தோமென்று இப்படி அவனுக்கநுக்கிரஹித்து ஸ்ரீ நாரதபகவான் சுவேதத்வீபத்துக் கெழுந்தருளினர்.

சங்கனும் யோகபலத்தாலே சரீரத்தைவிட்டு சமுத்திரத்திலே வலம்புரிச்சங்கமாகப் பிறந்தான். நாரதருடைய கிருபையாலே பூர்வஜென்ம ஞானத்தையுடையவனாய்த் தான் பண்ணின பாவங்களை நினைத்து அனுதாபத்தையுடையவனாய் சர்வேஸ்வரனுடைய திருவடிகளைத் தியானம்பண்ணிக்கொண்டு மோக்ஷாபிலாஷியாய் தேகாநுபந்திகளான பந்துக்கள் பக்கல் ஆசையற்று சங்கங்களுக்கு இராசாவாய் தானபேக்ஷியாதிருக்கச் செய்தேயும் அநேக சங்கங்கள் பின் செல்ல சுவசாத்துவிக போகங்களிலே வைராக்கிய நிஷ்டனாய்க் குருகை ஸ்தலத்துக்குப் போகப் பிறப்பட்டு சங்கமுகத்திலே வந்து தாம்பிரபர்ணீ நதிவழியே சங்கங்கள் கோஷிக்கப் பிரவாகாபிமுகனாய் வாராநிற்க யோசனை மாத்திரத்திலே வடகரையிலே ஒரு தோப்பைக்கண்டு இதுவோகுருகை ஸ்தலமென்று சங்கித்து அது தென்கரையிலேயன்றோ! நாரதர் சொன்னதென்றுநினைத்து பின்னையுமொரு கூப்பிடுதூரம்மேற்கே வந்து அதிரமணீயமான துறையிலே தென்கரையிலேயித்தீர்த்த நாதனை யெழுந்தருளியிருக்கிற சர்வேஸ்வரனைச்சேவித்து அதற்கு ஆக்கினேயதிக்கிலே அதிரமணீயமாய்த் திவ்விய பரிமளத்தை

யுடைத்தான கோபுரமும் திவ்யமாக சோபித்து விளங்குகிற விமானத்தையுங்கண்டு இது ஆரோ அன்றோ என்று சந்தித்து நாரதனை நினைத்தான். உடனே நாரதபகவான் வந்து சங்கனைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தையருளிச் செய்கிறார்.

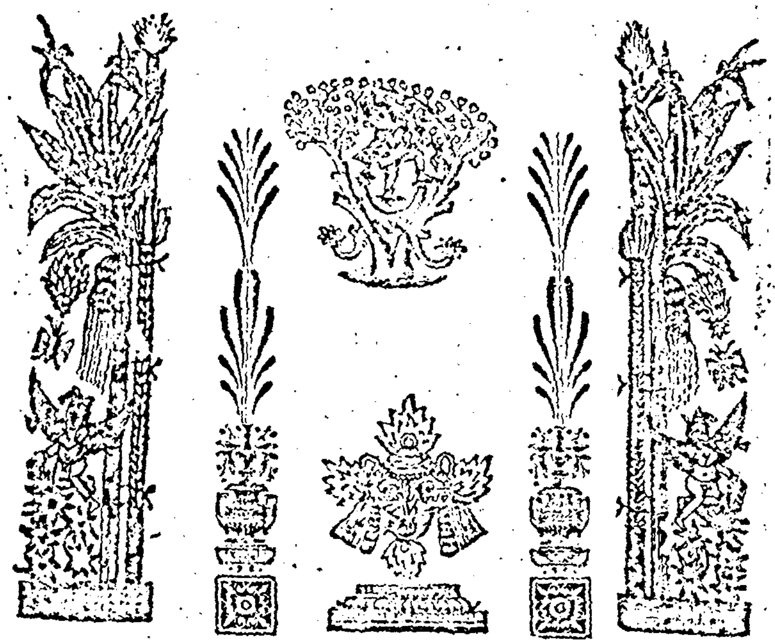

வாராய் சங்கராஜனே நதிக்கு வடகரையிலே ஒரு ஸ்தானங் கண்டாயே அது தாந்தனானவன் பகவத்பான பாஞ்சிருந்து சித்தியடைந்தவிடம் அவனுக்காக அங்கே சர்வேஸ்வரன் ப்ரத்யக்ஷமான ஸ்தானம். நதிக்குத்தென்கரையிலே யாதொரு ஸ்தானங்கண்டாயே அது தீர்த்தாதஸ்தானம். பூர்வத்திலே உனக்கு யாதொரு ஸ்தானஞ்சொன்னேன் அது இவ்விடந்தான். சுக்ஷேத்ரமாயிருக்கும். இவ்விடத்தில் ஸ்வாமி ஆதிநாதன் அகேதிரியாய் ஸவபம் சித்தராய் நித்திய சாந்நித்யஞ்செய்தருளுகிறார். இங்கே

வைகுண்டவர்த்தநம் நாமக்ஷேத்ரம் தத்ஸத்பமுச்யதே
ப்ரமாணம் தஸ்ய விஜ்ஞேயம் பரிதோயோ ஜநத்வயம்.

யாவத்ந்ர்ஷ்டிபதம்யாதி ஸர்வதோயம் முநீஸ்வரா:
தாவத்ப்ரமாணகம் ஸர்வம் முக்திக்ஷேத்ரம் ததுச்யதே

என்கிற வைபவத்தையுடைய இந்த க்ஷேத்ரத்தில் ஆச்ரிதவத்ஸலரான ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்களாலே ஆராதனம் பண்ணு. இதற்குத்தெற்கேயும் வடக்கேயும் இரண்டு ஸ்தலங்கள் கண்டாயே. அதின் வைபவத்தைக்கேள்:— தெற்கே யிருக்கிறதுபன்றி யாக்ஞேகனுடைய தேவரான ஸ்ரீ ஆதிவராகநயினார். பூமியுத்தாரணப்ரவர்த்தமாய் உத்தாரணம் பண்ணிச் சிரமந் தீர்ந்தருளின ஸ்தலம். இதற்கு வராக க்ஷேத்ரமென்று பெயர். அதற்கு வடக்கே வகுள விருக்ஷத்தின் சமீபத்திலே தேஜோமயமாய்ப் புஷ்பங்களாலே விளங்குகிறதாமம். அதிலே

ஸ்லோகம்

—

தாம்ப்ரபர்ண்யா தீர்த்ததடே தாந்தக்ஷேத்ரே ஜநிஷ்யதி
நிமித்தந்ந்ர்ணீசத்வம் தத்ஸாத்ரபுஜகாதிப: ...... என்று

பவிஷ்யத் புராணத்தில் சொல்லுகிறபடி. தாம்ப்ரபர்ணியின் உத்தர தீரத்தில் தாந்த க்ஷேத்ரத்தில் ஆதிசேஷனானவர் புளியமரங்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரத்துவத்தை வகித்த திருவனந்தாழ்வாரும் ஸர்வாதப நிவாரணார்த்தமாய் அநேகசிகையாய் ஆயிரம்பணமுடிகளுடைய தேவனாலே விளங்குகிறார். அவருடைய ஸ்தானம் சேஷக்ஷேத்ரமென்று பெயர். இவர் தாமே காலாந்தரத்திலே நித்திரையில்லாத திந்திரிணி விருக்ஷராஜராய்ச் சாந்நித்யம் பண்ணப்போகிறார். அதின் மூலஸ்தானத்திலே

சடகோபமுநிம் வந்தே சடாநாம் புத்தி தூஷகம்
அஜ்ஞாநாம் ஜ்ஞாநஜநகம் திந்திரிணி மூலஸம்ச்ரயம் என்

றபடியே உறங்காப்புளி நிழல் தன்னிலே சர்வேஸ்வரன் தாமே பக்தரூபியாய் சடகோபனென்று பெயருடையவராய் திருவவதரித்து வாசஞ்செய்தருளப்போகிறார். ஆகையாலே இந்த மூன்று ஸ்தானத்தையும் நித்தியம் ஆபிரய ப்ரதக்ஷணம் பண்ணுவென்று சொல்லக்கேட்டு சந்தோஷ்டனாய் அவருடைய ஸ்ரீபாதங்களைத் தன்னுடைய தலையிலேவைத்துக்கொண்டு இருதார்த்தனானன்.

அனந்தரம் நாரதர் அந்தர்த்தியானமாயெழுந்தருளினார். அன்று முதலாக சங்கராஜன் திருநாம சங்கீர்த்தனம் பண்ணிக்கொண்டு சர்வேஸ்வரன் திருவடிகளைத் தியானம்பண்ணிக்கொண்டு சாயங்கால பர்யந்தம் பிரதட்சணபரனாயிருந்து ராத்திரி சமுத்திரத்துக்கு கூடவந்த சங்கங்களோடே போனான். இப்படி நித்தியம் வாராநிற்கச்செய்தே ஒருநாள் திமிங்கலமென்கிற மச்சமானது தாம்ப்ரபர்ணி ஆற்றுவழியைக் குறுக்கே யடைத்துக்கொண்டு கிடக்க அதைக்கண்டு வரமாட்டாதே விரதபங்கபயத்தாலே துக்கப்பட்டுக்கொண்டு இத்தைக்காட்டிலும் மரணமே சிலாக்கியம் நிர்விக்கினமாய் விரதம் நிறைவேறவேணுமென்று ஸ்ரீநாரதாருளிச்செய்தது பொய்யோவென்று சங்கித்து ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் சரணமடைந்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று ஆர்த்தனாய் அழத்தொடங்கினான். கூடவந்த சங்கங்களும் அவனைப்போல துக்கிதர்களானார்கள். அப்போது சர்வநியந்தாவான சுவாமி ஆதிநாதனாலே பிரேரிதமான திமிங்கலமென்கிற மச்சமானது வந்து அந்த மச்சத்தை விழுங்கிக்கொண்டு ஓடிப்போய்விட்டது. அப்போது சங்கராஜன் சந்துஷ்டனாய் சங்கங்களைப்பார்த்து இது பகவத் கிருபையினாலல்லவா நம்முடைய வாபத்து நீங்கிற்று. நீங்களும் அநேகநாளாய் என்னை அநுவர்த்தித்துக்கொண்டு வருகிறீர்கள். என்னோடொத்த சுக துக்கிதர்களாயுமிருக்கிறீர்கள். ஆகையாலே உங்களுக்கொருஹிதஞ் சொல்லுகிறேன். சர்வேஸ்வரனுடைய திருவடிகளிலே பக்தியைப்பண்ணி சமுசாரமாகிறகோரதுக்கரூபக்கடலைக் கடந்து உஜ்ஜீவியுங்கள். பிரம்மருத்திராதிகளுக்கும் உற்பாதகனாய் சர்வ சுவாமியாகையாலே திரியக்குகளான நம்மளும் பக்தியுண்டானால் கிருபை பண்ணுவான். ஆனால்பக்தி யெப்படியிருக்கவேண்டுமெனில் அதையும் விவரமாய்ச்சொல்லுகிறேன். சர்வதானமாய்க் கேளுங்கள்:—

மாயை என்பதையறிந்து அதற்குட்படாமல் நாம்தேஹமன்று, தேகபந்துக்களான தாரபுத்திராதிகளும் நம்மதன்று நாம்தேஹேந்திரியமந: பகவத்சேஷபூதராய், ஞானானந்தஸ்வரூபராய்பரதந்திரராயிருப்பவர்கள். எக்காலத்திலும் நாம்சுதந்திரருமன்று

அந்ய சேஷபூதருமன்று, ஆதலால்

சரீரமாத்யம் கலு தர்மஸாதநம் என்றும்

விசித்ரா தேஹஸம்பத்திர் ஈஸ்வராய நிவேதிதும்

பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா.. என்றும்

சொல்லுகிறபடி போக மோக்ஷ சாதனங்களையடையும்படி கொடுத்த சரீரத்தைக்கொண்டு இஹத்தில், பித்ரு, மாத்ரு, ரத்ந, தந, தான்ய, வஸ்த்ர, அந்ந, பாந, புத்ர, மித்ர, களத்ர, பசு, க்ருஹ, க்ஷேத்ர, தாம்பூல, சந்தன, குசும, பூஷணாதி பதார்த்தங்களில் சப்தாதி விஷயாநுபவத்தால் வரும் சுக விசேஷங்களும், பரத்தில் இஹலோக போகத்தைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமாய் தேஜஸ்ரூபமான ஸ்வர்க்காதி லோகங்களிலே சென்று ஆர்ஜித்த புண்ணியத்துக்கீடாக அமிர்தபானம்பண்ணி அப்ஸரஸ்ஸுக்களோடே சப்தாதி விஷயாநுபவம் பண்ணுகைக்கும், அணிமா, மஹிமா, கரிமா, லகிமா, ப்ராப்தி, ப்ராகாம்யம, ஈசத்வம், வசித்வமென்கிற அஷ்ட ஐஸ்வர்யங்களுக்கும் அஞ்ஜநாசித்தி, கடிகாசித்தி, பாதுகாசித்தி, சரீரசித்தி, பரகாயப்ரவேசம், தூரஸ்ரவணம், தூரத்ருஷ்டி, திரிகாலஜ்ஞானமென்கிற அஷ்டமா சித்திகளுக்கும் சாதனமான யம, நியம, ஆஸந, ப்ராணாயாம, ப்ரத்யாஹார, த்யாந, தாரண ஸமாதிகளாகிற அஷ்டாங்க யோகங்களோடுங் கூடிய யஜ்ஞ, தான, தபோ, தியான, சந்த்யாவந்தன, பஞ்சமகாயஜ்ஞ, அக்நிஹோத்ர, தீர்த்தயாத்ர, புண்யக்ஷேத்ரவாச, க்ருச்ர, சாந்த்ராயண புண்யநதிஸ்நானவ்ரத சாதுர்மாஸ்ய பலமூலாசந சாஸ்திராப்யாச ஸமாராதன உபதர்ப்பணாதி ரூபகர்ம யோகத்தைச் செய்து அல்பஸ்திரத்வங்களான போகங்களையடைவதும், பிரயோஜனமில்லாததையும் பத்தியானவள் பதியோடு சேர்ந்து பதியினுடைய ஸ்வரூப ரூபகுண விபவைஸ்வர்யாதி சேஷ்டிதங்களை அநுபவிப்பதைவிட்டுத்தான் தனியேயிருந்துகொண்டு தன்னழகைத்தானநுபவிக்குமாப்போலே விரஜைக்கரையில் பரமபதத்துக்குவெளியில் ஒரு மூலையிலிருக்கும் கைவல்ய லோகத்திலே ஆத்மாநுபவம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பது ஸ்திரமாயிருந்தபோதிலும் அணுஸ்வரூபமான ஆத்மாநுபவம் அல்பமாகையால்

அதனால் ப்ரயோஜனமில்லாததையுமறிந்து அக்ஷர பரமபதத்து க்குப்போய் "பதிம் விஸ்வஸ்யாத்மேஸ்வரம்" என்று ஸ்ருதி யில் சொன்னபடி உபய விபூதிக்கும் பதியாயிருக்கிற பரவாசு தேவரோடு சேர்ந்து

"ஸோஸ்நுதே ஸர்வாந்காமாந் ஸஹப்ரஹ்மணா விபச்சிதேதி" — என்று தைத்திரீயோபநிஷத்தில் சொன்னபடியே அந்தப்பரவாசு தேவருடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும் அதை ஆச்ரயித்திருக் கும் ஜ்ஞாநசக்தி, பலைஸ்வர்ய, வீர்ய, தேஜஸ்ஸௌசீல்ய, வாத் ஸல்ய, மார்த்தவ, ஆர்ஜவ, ஸௌஹார்த்த, ஸாம்ய, காருண்ய, மாதுர்ய, காம்பீர்ய, ஔதார்ய, சாதுர்ய, ஸ்தைர்ய, தைர்ய, சௌர்ய, பராக்ரம, ஸத்யகாம, ஸத்ய ஸங்கல்பத்வ, பரிமிதகல்யாண குணங்களையும் அந்த திவ்யாத்ம குணப்பிரகாசகமாய் ஸௌந்தர்ய, ஸௌகந்த்ய, ஸௌகுமார்ய, லாவண்ய, யௌவநாத்ய, பரிமிதகுணா நிதியான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும் ததாகாரகமான கிரீடா தி நூபுராந்தமான திவ்யபூஷணங்களையும் அவாந்தேறி விகல்ப பிக்கலாம்படியான சங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களையும் இடங்கக் காட்டிவெளித்து நிலாவாகாமே சர்வேஶ்வரனது ஸ்வரூப ரூப குணாதிகளை அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் லக்ஷ்மீப்ரப்ருதி திவ் விய மஹிஷிவர்க்கத்தையும் அர்சேத்தியிலே அடிமைசெய்கை யே தங்களுக்கு தாரகாதிகளாகவுடையரான நித்யமுக்தவர்க் கங்களையும் பரிபூர்ண பரப்ரஹ்மாநுபவ கைங்கர்யங்களுக்கு வர்த் தகமாய் நிரதிசயாநந்த மயமாயிருக்கும் நலமந்தமில்லதோர் நாடான பரமபதத்தையும், ப்ரக்ருதி புருஷகாலாத்மகமான லீலா விபூதியினுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களை அத்வாரகமாக வும் ஸத்வாரகமாகவும் செய்துகொண்டிருப்பதையும் அநுபவித் து அநுபவஜநித ப்ரீதியிநாலே அகில கைங்கர்யங்களைச் செய்ய, அதனால் நிரதிசய ப்ரீதியையுடைய பரப்ரஹ்மத்தைக்கண்டு நிர திசயாநந்த பரர்களாவதற்குத்தக்க, யம, நியம, ஆஸந, ப்ராணா யாம, ப்ரத்யாஹார, த்யாந, தாரணா, ஸமாதிரூபமான அஷ்டாங்க யோகக்கிரமத்தாலே யோகாப்யாஸ காலத்திலும் ஆத்மாவி னுடைய ஸ்வரூப ஞானத்துக்கு ஆத்மாவை விஷயமாக்கி

ஆத்மதேஹாத்ரியோக: ப்ரஜ்ஞாத்மக, விலக்ஷணமாய், அஜ மாய், அனந்தரூபமாய், நித்யமாய், அணுவாய், அவ்யக்தமாய், நிர வயவமாய், நிர்விகாரமாய், ஜ்ஞாநாஸ்ரயமாய், ஈஸ்வரனுக்கு சேஷமு மாய், தார்யமாய், சேஷமாயிருப்பதை ஸாக்ஷாத்கரித்து, அனந்த ரம் இந்த கர்மயோக ஸஹக்ருதஜ்ஞாநயோகத்துக்கு சர்வேஸ் வரனே விஷயமாகி அவ்விஷயத்தை சங்கசக்ரகதாதரனாகவும் பிதாம்பரயுக்தனாகவும், கிரீடாதி நூபுராந்த திவ்யபூஷணாலங்க் ருதனாகவும், லக்ஷ்மீஸஹிதனாகவும், அநுபவித்து யோகாப்யாஸ த்தினாலே அநுபவகாலத்தைப்பெருக்கி அநவரதபாவநாரூப மாக்குகிற ஜ்ஞாந யோகத்தையும் ஜ்ஞாநயோக ஸஹக்ருதமாய் தைலதாராவத் அவிச்சின்ன ஸ்ம்ருதி ஸந்தாநரூபமான அவ்வநுபவத் தை பக்திரூபாபந்நமாக்கி அதைவிசதீகரிக்கும்படி பரிணமிப்பிக்கை யாகிற பக்தி இத்தனையுள்ளது:

ஆகையாலே பகவத்பக்தர்களுக்கு மோக்ஷம்கைமேலே ஸித்திக்கும். இதிலே சந்தேகமில்லையென்று இப்படி சங்கரா சன் சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு சக்கரங்களெல்லாஞ் சங் க்லிஷ்டங்களாய் சர்வேஸ்வரனுடைய திருவடிகளைத் திவ்யசம் பன்னி சரணமடைந்தார்கள். அன்றுமுதலாகச் சக்கரங்களெல் லாம் சங்கராசனிடத்திலே சாரப் ப்ரத்யாசத்தியைவிட்டு உபயலிங்கத்வ விசிஷ்டமான பரஸ்வரூபத்தையும் ததங்கபூர்வ சேஷமான ஸ்வஸ்வரூபத்தையும், த்யாஜ்யமான விரோதிஸ்வ ரூபத்தையும், ஸதங்கிப்ராப்யத்தரமாயிரான புருஷார்த்த ஸ்வ ரூபத்தையும் இப்புருஷார்த்தத்துக்கு ஸாதனமான உபாய ஸ்வரூபத்தையும் திருமந்த்ரார்த்த ஸம்க்ஷேபமாகவும், வ்யக் தமாகவும் வெளியிட்டுக்கொடுக்கும் சதாசார்ய்ய ப்ரஸாதத்தி னாலே அனைவர்களும் நித்தியம் அப்படியே பூஜித்தருளிக் கொண்டு இத்ஸ்தலத்தைப்ப்ரதக்ஷணம்பண்ணுகிறார்கள்.

மூன்றும் அத்தியாயம் முற்றும்.

4-ம் அத்தியாயம்.

ரிஷிகளானவர்கள் சங்கராஜனுடைய கதையைக் கேட்டு ஸ்ரீவசிஷ்டபகவானைப்பார்த்து இன்னமுஞ்சங்கராஜன் கதையைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, வசிஷ்ட பகவான் சொல்லுகிறார்:—இன்று பிராதக்காலத்திலே கண்டீர்களே அவனிப்படி விரதம் பண்ணத்தொடங்கி ஆயிரம் வருஷத்துக்கு இரண்டுமாசங் குறை. இது கழிந்தவுடனே சித்திரைமாதத்திலே தாங்களுடைய ஸ்ரீபாததூளி ஸ்பரிசமஹாத்ம்யத்தினாலே ஸ்ரீநாதபகவானுடைய கிருபையுண்டாய் அதனாலே விரத ஸமாப்தி யுண்டாகிறது. அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் அவனுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாவார். அப்போது பிரம்மாதிதேவர்களெல்லாரும் வருவார்கள். அப்போது நாமும்வருகிறோம், அவ்வளவு காலமும் நீங்களிங்கே

பகவத்தியானம் பண்ணிக்கொண்டிருங்களென்று சொல்லி அந்தர்த்தியானமாயெழுந்தருளினார். அனந்தரம் அந்த ரிஷிகளுடைய மனதிலே அஞ்ஞானமாகிற இராத்திரி போனாற்போலே அன்று இராத்திரியும்போச்சுது. பக்ஷிகளெல்லாம் சோலைகளிலே ஹரிநாமங்களைச்சொல்லிக்கூப்பிடுகிறதுகள். மலராநிற்கிற தாமரைப் பூவையும், குவியாநிற்கிற ஆம்பல்ப்பூவையுங் கண்ட வண்டுகளானது இது தாமரை, இது ஆம்பலென்று அறியமாட்டுதில்லை. மான் பேடுகள் கலைகளோடே யதுபவித்துக்கொண்டிருந்து பொழுது விடிந்தவுடனே கலைகளின்பின்னே மெள்ளப்போகிறதுகள். த்விஜனான சந்திரன் அஸ்தமித்தானென்று த்விஜாளான பிராமணாளெல்லோரும் ஸ்நானம் பண்ணுகிறார்கள். அந்த ரிஷிகளும் முமுக்ஷுக்கள[illegible]லத் பிரீதியார்த்தமாகக் கைங்கர்ய புத்தியாலே நித்தியகர்மாநுஷ்டானங்களைப்பண்ணினார்கள். அனந்தரம் புஷ்பாதி யுபகரணங்களைக்கொண்டு சுவாமி ஆதிநாதனைத் திருவாராதனம்பண்ணி

ஸ்லோகம்

ப்ரணவாத்யம் நமோமத்யம் நாராயண பதாந்திமம்
மந்த்ரம் அஷ்டாக்ஷரம் வித்யாத் சர்வஸித்திகரம் ஸதா,
முமுக்ஷுணாம் ஸதாஜப்யம் பக்திமுக்திபலப்ரதம்
வைஷ்ணவாநாம் சதாஜப்யம்பக்திஞ்ஞானப்ரவர்த்தகம். என்கிற

படியே எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், பதத்ரயாத்மகமாய், ஜ்ஞானபக்தி வைராக்கிய ஜனகமாயையாலே முமுக்ஷுக்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு ஈத்துழப்பெழ சதாநு சந்தேயமான "நலந்தருஞ் சொல்" என்கிற பெரிய திருமந்திரமென்கிற திருவஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தை ஜெபித்துத்தியானம்பண்ணிப், பலாதிகளை அமுது செய்தருளப்பண்ணித், தாங்களும் தேகதாரணம்பண்ணிக்கொண்டார்கள். மஹாபாகவதனான சங்கராஜன் நித்தியம்வந்து பிரதட்ணம் பண்ணிப்போகிறதைப் பார்த்து சந்துஷ்டர்களாயிருந்தார்கள். இப்படி மத்தியானம்போய் சாயங்காலத்திலே சந்தியாவந்தனம் பண்ணி நித்திரை பண்ணினார்கள்.

அப்போது சொற்பனத்திலே ஆதிவராக நயினார் பூமிப்பிராட்டியை மடியிலே வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குச் சேவை சாதித்தருளினார். அழகிய திருமுகத்தையும், நான்கு திருத்தோள்களுமுடையராய், சங்க சக்கர கதா தாரியாய்ச், செந்தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களை யுடையவராய்த்; திவ்விய தேஜஸையும், திவ்விய ஆபரணங்களையுமுடையராய், இப்படி சதுர்ப்புஜராய், பெரிய திருவடிநாயனாரோடே கூட வெழுந்தருளக் கண்டு "நமோ யக்ஞவராஹா" என்று தெண்டஞ் சமர்ப்பித்து நிற்கிற ரிஷிகளெல்லோரையும் பார்த்துத் தனித்தனியே நாமிங்கே ஆதிகாலந்தொடங்கி வாசம்பண்ணுகிறோம். வனத்திலே சஞ்சரிக்கிற பன்றி ரூபியாய் அநேக கிரீடாவிருத்தியாய் இவ்விடத்தில் போக்கியதைப்பாலேயிடமாகக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஆதாரத்தோடே பூமியுத்தாரணம்பண்ணிப், பூமிக்கும் ஞானோபதேசம்பண்ணினோம். இதிலே வாசம்பண்ணுகிற பேருக்குப் பூமிப்பிராட்டி பிரசாதத்தாலே ஞானமுண்டாகும். இத்தை உங்களுக்கறிவிக்கவேண்டியென்று சொற்பனத்திலே பிரத்தியக்ஷமாயென்று இப்படிச் சொல்லி அந்தர்த்தியானமாயெழுந்தருளினார். உடனே ரிஷிகளெல்லோரும் வெழுந்திருந்து ஆச்சரியப்பட்டு ஒன்றுக்கொன்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். பின்னையும் புளிக்குடிக்கிராமத்தைப் பரிமளத்தையுடையதென்றாலே சந்தோஷித்தார்கள். எம்பெருமான் மகாஜலத்திலே சயனித்திருந்ததும், அதிலே மநுவாதி மகாரிஷிகள் நாராயணசப்த நிர்வசனத்தைத் தெரிவிக்கிற ஸ்லோகத்தையருளிச்செய்திருக்கிறதையும், நாசப்தவாச்சியனான பரமாத்துமாவினிடத்தில் ஜனித்த உதகங்கள் நாரங்களென்று சொல்லப்படுவதையும், அந்த நாரங்கள் அவருக்குப் பிறப்பிடமானபடியினாலே அந்தத்தேவனுக்கு நாராயணனென்கிற திவ்விய திருநாமமுண்டானதையும், இப்படி திவ்வியதிருநாமமுடையவனும் ஜகத்பிரபுவுமான அந்த எம்பெருமான் நீர்மேல்தாமரை இலைபோன்று பிரளயங்கொண்டு ஏகார்ணவமான பிரளயோதகத்தில் முழுகியிருந்த பூமியை மேலே எடுத்த நிலைக்கு முன் கல்பத்தில் லோகரக்ஷணார்த்தமாக மச்ச கூர்மாதி திவ்விய வதாரங்களைச்செய்தருளி

னாற்போலே இப்போது இந்த லோகரக்ஷணார்த்தமாகவே ஸ்திரமான திருவுள்ளமுடையனாகி வேதங்களும் வேதங்களாலே சொல்லப்பட்ட யாகாதி கருமங்களுமாக நிருமிக்கத்தக்கதான ஸ்ரீவராக வதாரத்தைச் செய்தருளினதும், ஜனலோகத்திலேயிருக்கிற ஜனகஸனந்தனாதி யோகீச்சுரர்கள் வேத வசனங்களாலே வெகுவிதங்களாகத் துதிக்கப்பெற்றதும், சமஸ்தத்துக்கும் ஆதாரமாகி ஏகார்ணவமான பிரளயோதகத்தில் பிரவேசிக்கருளினதும், அந்தச்சமயத்திலே ஏகார்ணவமான அந்த ஜலம் ஸ்ரீயஜ்ஞ வராகமூர்த்தியினுடைய குளம்பு தாக்கினதினாலே பிளந்து அண்டகடாகத்தினுள்ளே பாதாளத்துக்கு வெகு சீக்கிரமுடனே இறங்கினதும், அந்த மகாவராஹமூர்த்தியினுடைய பிரளயமாருதசமானமான நிசுவாசத்தின் வேகத்தினாலே பூலோகவாசிகளான ஜனங்கள் தள்ளப்பட்டவர்களாய், அப்புறம் போய்விட்டார்களென்பதும்; இவ்வாறு சுவாமி பிரளயார்ணவோதகத்தினால் ஈரத்திருவதாரத்தோடு கோட்டு நுனியில் பூமியை யெடுத்துக்கொண்டு ரஸாதலலோகத்தினின்றெழுந்தருளி சர்வலோகாத்மகமான திவ்விய திருமேனியை யுதறியபொழுதில் அந்த வராக மூர்த்தியினுடைய ரோமகூபங்களின் நடுவேயின்று காணப்பட்ட ஜனலோகவாசிகளாய ஜனக ஸனந்தன சனத்குமாராதி திவ்விய யோகிகள் ஆனந்தமிகுந்து அதிசயத்துடனே முடிவணங்கிக்கொண்டு, புளகாங்கித சரீரர்களாய் கெம்பீரமும் பயங்கரமுமான கண்களுடையவனான வராஹப்பெருமானைஸ்துதி செய்தருளினதும், எம்பெருமான் ஸ்ரீவராகவதாரத்தினால் லோகோத்தாரணம் செய்தருளி வேதங்களாலே பகவதாராதனமாகப் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட யாகாதி கருமங்களைப் பிரவர்த்திப்பித்தபடியினாலே ஸ்வாமியை யக்ஞபுருஷனென்றும், யக்ஞவராகனென்றும், மகாரிஷிகளருளிச்செய்திருக்கிறதையும் அதற்கேற்ப யாகாதிகளை அவயவமாக திருமிருந்தபடி எங்ஙனேயெனில்:—வேதங்கள் நாலாய்த்தருமப்பிரவர்த்தகங்களானதையாலே திருவடிகளாகவும், யூபஸ்தம்பங்கள் பசுக்களைப்பந்திக்கும் ஸ்தானங்களானதையாலே கோரைப்பற்களாகவும், அவிசுகளைக் கொள்ளுமிடமானதையாலே யக்ஞியங்கள் திரு

முத்துக்களாகவும், ஓமஸ்தானமாக[illegible] நருமசயனங்க ளாகவும், அவியைப்புசிப்பதாகையாலே அக்கினி நாக்காகவும், யக்ஞசாலையில் ஆவிர்ப்பவிக்க எம்பெருமானுக்கு உரோமம் போன்றமையாலே தருப்பைகள் உரோமங்களாகவும், யாகசாலங் களைக் காட்டுகிறபடியினாலே இராப்பகல் செய்யும் சந்திர சூரியர் கள் திருக்கண்களாகவும், பிராணவம் பிரதானமாகையாலே திரு முடியாகவும் இவ்விதமாய் நிருமிக்கப்பட்டனவென்றும், ஒருவர்க் கொருவர் பிரசினம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவ்விதமாக ரிஷிகள் பேசிக்கொண்டிருந்ததைக் கேட்டுப் பின் அவர்கள் நித் திரையாய்விட்டதை யறிந்து

அப்போது சுவாமி ஆதிநாதன் திவ்விய சவுந்தரியத்தி னாலே திருஷ்டிப்பிரியராய் ஸ்ரீ பூமி நீளைகளோடும், பெரியதிருவடி கயினரோடும், திவ்வியாயுதங்களையும், திவ்வியாபரணங்களையும், தரித்துக்கொண்டு அவர்களுடையசொற்பனத்திலே எழுந்தருளி அவர்களைப்பார்த்து இவ்விடத்திலே அநேக ரிஷியராயிருந்து ஜகத், சிருஷ்டிஸ்திதி சம்ஹாரங்களையும் பண்ணி மோக்ஷார்த்திகளுக்கு மோக்ஷப்பிரதராய் இனிமேல் பிரத்தியக்ஷமாகப் போகிறோம். இன்னமொரு ரகசியஞ்சொல்லுகிறோம். இன்னமொரு காலவிசே ஷத்திலே நம்முடைய படுக்கையான திருவனந்தாழ்வான் உறங் காப்புளியாய் இஷ்டமானபடி இங்கே வாசஞ்செய்யப்போகிறார். அதின்கீழே ஸ்ரீ சடகோபனென்று திருநாமத்தையுடையராய் நம் பக்கலிலே நிரதிசய பக்தியுக்தராய் ஒருமகா யோகியாக நாம் தாமே சாக்ஷாத்திரத்திலே அவதரித்து வாசம்பண்ணப்போகி றோம். இருக்குவேதம், சாமவேதம், எசுர்வேதம், அதர்வண வேதமென்று நான்கு வேதங்கள் நம்மால்சொல்லப்பட்டு சுயம்பு வாயிருக்கிறது. அதில் இருக்குவேதம் இருபத்தொருபேதம். எசுர்வேதம் நூற்றொருபேதம். சாமவேதம் சகஸ்திரபேதம். அதர்வணவேதம் நவபேதமென்றுசொல்லப்படும். அந்த வேதம் எதைச் சொல்லுமென்றால் விதிவாதம், அர்த்தவாதம், மந்திர வாதம், நாமதேயமென நான்கு பேதத்தால் சமஸ்த தர்மங்களை யுஞ்சொல்லும். அவற்றுள் இராஜாவாக்கினையைப்போலவிதனை

விசேஷகர்மஞ்செய்யாமல் திருப்பிச்சுகர்மஞ்செய்யவேண்டுமென் பதே விதிவாதம். [illegible]இக்கனைப்போல ஸ்துதிக்கிறதே அர்த்த வாதம். ஆசாரியனைப்போலச்செய்பதங்களைக்காட்டுகிறதே மந்திரவாதம். பிதாவைப்போல பாதாதிகளுக்குப்பெயரிடுகிறதே நாமதேயமாம். அந்தவேதத்துக்குபாதம், அஸ்தம், முகம், கிரா ணம், நேத்திரம், சுரோத்திரமென்னும் அனுக்கிரமத்தில் சந்தசு, கற்பம், வியாகரணம், சிக்ஷை, ஜோதிஷம், நிருத்தியமாகிய ஆறும் அங்கங்களாம். அவற்றுள் சந்தசு:-மந்திரலோகாதிகளுக்குஅக்ஷர கணிதஞ்செய்யும். கற்பம்:-ஆசுவலாயன போதாயன ஆபஸ் தம்பாதி சூத்திரங்களில் யக்ஞப்பிரயோகாதிகளைக் கற்பிக்கும். வியாகரணம்:- வைதிக சாஸ்திரார்த்த சித்தியைச் சமைப்பிக்கும். சிக்ஷை:-உதாத்த, அனுதாத்த, ஸ்வரித, பிரசயமென்னுஞ்சதுர் வித ஸ்வர கரணபூர்வகமான பதபாளிக்கிரமவேதாத்தியயனாதிக ளைச் சொல்லும். சோதிஷம்:-லக்கின, திதி, வார, நக்ஷத்திர யோக, கரணாதிகளால் வைதிக கர்மங்களுக்குக் காலந்தெரிவிக் கும். நிருத்தி:-வைதிகசப்தவிவசனத்தை நியமிக்கும்.

அந்தவேதத்துக்கு ஸ்மிருதி, புராண, நியாய, மீமாம்சை என்னும் நான்கும் உபாங்க மென்று சொல்லப்படும். அந்த வேதத்துக்கு ஆயுள்வேதம், அர்த்தவேதம், தனுர் வேதம், காந் தருவவேதமென உபவேதமென்றுநான்குண்டு. அவற்றுள் ஆயுள் வேதம்:-வியாதி நிதானம், வியாதிச்சின்னம், மந்திரௌஷதாதி சிகிச்சைகளால் ஆயுராரோக்கியாதிகளைக் காட்டும். அர்த்த வேதம்:-தக்ஷிண ஆர்ச்சியம், சுருமுதலான உபகரணங்களால் தர் மாதி சதுஷ்டயத்துக்குச்சாதனமாம். தனுர்வேதம்:-சத்துருக்ஷ யார்த்தமான மந்திராஸ்திரப்பிரயோகங்களைக் கற்பிக்கும். காந் தருவவேதம்:-சாமவேதாதிகளின் ஸ-ரி-க-ம-ப-த-நி என்னும் சப்தஸ்வரிதப் பிரபந்தங்களை விவரிக்கும். அந்த வேதத்தில் ருத்திரம், பிரகதாரண்ணியம், சுவேதாசுவதரம், கைவல்லியம், காலாக்கினி, கடம், வல்லி, காத்தியாயனம், பிரமம், நாராயணம், அங்கிலம், பரமாத்திசம், பாஷ்கரம், பிரமபிந்து, ஆருணி, அமிர்த பிந்து, சரசபிந்து, பிரமகபாலம், தேஜோபிந்து, வாசநேயம்,

போதாயனீயம், ஆசுவலாயனீயம், சாங்கியாயனீயம், வாஷியாயனீயம் சௌனகீயம், சிவசங்கற்பம், சிரவணம், பராக்கிரமம், புரோவஷ்யம், முத்கலம், முண்டகம், மைத்திராயனீயம், என்று முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துக்களும் மனு, அத்திரி, ஹாரீதம், விஷ்ணு, யாஞ்ஞவல்கியம், உசனம், ஆங்கீரசம், யமம், ஆபஸ்தம்பம், சம்வர்த்தம், காத்தியாயனம், பிரகஸ்பதி, பாராசரம், வியாசம், சங்கலிதம், தக்ஷம், கௌதமம், சாதான்மம், வசிஷ்டம், என அநந்த நாமதேயமுள்ளவர்களால்ச் சொல்லப்பட்ட தர்ம சாஸ்திரங்கள் பத்தொன்பதும் ஸ்மிருதிகளாகயிருக்கிறது.

வேதாலங்காரங்கள் ஸ்வரவிசேஷங்கள்:—உதாத்தம், அநுதாத்தம், ஸ்வரிதம்.

வேதாலங்காரங்கள்:—க்ரமம், ஜடா, பஞ்ஜாதி, ப்ர[illegible]ஷ்டகங்கள்.

உபப்ராம்ஹண அலங்காரங்கள்:—அப்ஸம், பர்வம், ஸர்க்கம்.

வேதங்களுக்கும் உபப்ராம்மணங்களுக்கும் சாதாரண அலங்காரங்கள். } பதம், வாக்கியம், பாதம், விருத்தம், காண்டம், அத்தியாயம்.

திராவிடஅலங்காரங்கள்:—எழுத்து, அசை, சீர், அடிகள், தொடை, திணை, ஓசை, தளை, இனம், யாப்பு, பண், பா, இசை, தாளம், பாவினம், ப[illegible], நூறு, ஆயிரமென்பன.

அதில் எழுத்து:—குற்றெழுத்து 5, நெட்டெழுத்து 7, ஒற்றெழுத்து 18.

அசை:—நேரசை, நிரையசை.

சீர்:—ஆசிரியவுரிச்சீர் 4, வெண்பாவுரிச்சீர் 4, வஞ்சியுரிச்சீர் 4, பொதுச்சீர் 16, அசைச்சீர்

அடிகள்:—குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி.

தொடை:—மோனை, இயைபு, எதுகை, முரண், அளபடை, அடிமோனை முதலாக ஒவ்வொன்றிலும் எவ்வெட்டாக தொடை 40. அந்தாதித்

தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை,

நிரை:—நேர்நிரை, நிரைநிரை, நிரைநேர், நேர்நேர்.

ஓசை:—செப்பல் ஓசை, அகவல் ஓசை, துள்ளல் ஓசை, தூங்கல்ஓசை.

தளை:—நேரொன்றாசிரியத்தளை, நிரையொன்றாசிரியத்தளை, வெண்சீர்வெண்டளை, இயற்சீர்வெண்டளை, ஒன்றிய வஞ்சித்தளை, ஒன்றாதவஞ்சித்தளை, கலித்தளை,

இனம்:—தாழிசை, துறை, விருத்தம்.

யாப்பு:—பிரபந்தரூபமாயிருக்கை

பா:—வெண்பா, ஆசிரியப்பா, க்லிப்பா, வஞ்சிப்பா.

பண்:—நட்டபாடை, தக்கராகம், பழந்தக்கராகம், தக்கேசி குறிஞ்சி, வியாழக்குறிஞ்சி, மேகராகக்குறிஞ்சி, யாழ்மூரி, இந்தளம், சீகாமரம், காந்தாரம், பியந்தைக்காந்தாரம், நட்டராகம், செவ்வழி, காந்தாரம், பஞ்சமம், சாதாரி, பழம்பஞ்சுரம், புறநீர்மை, அந்தாளிக்குறிஞ்சி, கொல்லி, கொல்லிக் கௌவாணம், கைசிகம், பஞ்சமம் முதலானவை.

இசை;—குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம்.

தாளம்:—கஜகர்ணம், சோரகதி, மகரத்வஜம்.

பாவினம்:—தாழிசை, துறை, விருத்தம்.

பத்து:—அத்தியாயங்கள், நூற்றினுடையஅவாந்தரபரிச்சேதங்கள்.

நூறு:—ப்ரதானபரிச்சேதங்கள்.

ஆயிரம்:—மஹாபரிச்சேதம்.

இப்படிப்பிரபாவமான வேதங்களைத்திராவிடப்பிரபந்தங்களாகப்பண்ணி ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தரிசனத்தை நடத்தவும் போகிறோமென்றருளிச்செய்து அந்தர்த்தியானமதானார். அனந்தரம் அருணோதய வேளையிலே காட்டுக்கோழிகளுடைய சப்தத்தினாலே நித்திரை தெளிந்து மிகவும் ஆச்சரிய யுக்தர்களாய் ஸ்நானாதிகளைப்பண்ணி, சுவாமி ஆதிநாதனை யாராதித்துக்கொண்டு

சுகமாக இரண்டொருமும் குருகாஸ்தலத்திலே வாசம்பண்ணினார்கள். அனந்தரம் மாசத்துவயம் போய் சித்திரை மாசத்திலே சுக்கிலபக்ஷத்திலே உத்திர நக்ஷத்திரத்திலே பிராதக்காலத்திலே சங்கராஜன் சமுத்திரத்தில் நின்றும் புறப்பட்டு ஆதிக்ஷேத்திரத்துக்கு வரும்போது அதிசித்திரங்களான நல்லநிமித்தங்களைக்கண்டு ப்ரீதியானந்தத்தோடே பூர்வம்போலே சுவாமி ஆதிநாதன் வேதியையும், ஞானப்பிரான் வேதியையும், திருவனந்தாழ்வான் வேதியையும், பிரதக்ஷிண நமஸ்கார அஞ்ஜலிபரனாய், சர்வேஸ்வரன் திருவடிகளைத்தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். அவனோடு கூடவந்த சங்கங்களும் அப்படியே அவனை அநுவர்த்தித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அன்றைபத்தினத்திலே பிரம்மா அன்னவாகனரூடராய்த் தன்னுடைய பரிசனங்களோடே வந்தார், ருத்திரனும் ரிஷபவாகனாரூடராய்ப்பூதகணங்களோடேவந்தார் இந்திரனும் ஐராவதாரூடராய்த் தேவர்களோடே அதிவேகமாக குருகாஸ்தலத்திலே வந்தார். அஷ்டதிக்குபாலகர்களும் தங்கள் தங்கள் வாகனங்களிலே யேறிக்கொண்டு பரிஜனங்களோடேகூட அநாகுலபத்தகுலமாய் வந்தார்கள். வசிஷ்டாதி ரிஷிகளும் பகவத் சேவையில் ஆசையாலே ம்ருகசர்மங்களைப் பாவாடையாக விரித்துக்கொண்டு அதிப்ரீதியோடே வந்தார்கள். கந்தருவர், கின்னரர், இயக்கர், அப்சரசுக்களும் ஆகாசமும் பூமியும் நிறைந்தார்கள். உடனே தேவதைகள் சங்கநாதமிட்டு பேரிபடக வாத்தியங்களையும் வீணைவேணுமிருதங்காதிகளையுந்திக்குவிதிக்குகளெல்லாம் முழக்கப்பண்ணினார்கள். அனந்தரம் சர்வேஸ்வரன் சந்நிதியில் நித்திய சூரியர்கள் அநேகமாயிரஞ் சிறுசின்னங்களைக்கொண்டு பகவந் நாமங்களைச் சொல்லி ஊதினார்கள். மேகங்களானவை கர்ஜித்தது. திவ்விய சுகந்த புஷ்பங்களை வருஷித்தது. அனந்தரம் பொன்மலைபோலே வேதமயமாயிருக்கிற பெரிய திருவடி நயினார்பேரில்

ஸ்லோகம்,

1. நம்மத்யேபுண்டரீகாக்ஷ: பகவாந்பக்தவத்ஸல:
ஆவிர்ப்பூவஸர்வேஷாம் பூதாநாமபயப்ரத:.

2. நீலஜீமூதஸங்காஸ: பூர்ணசந்த்ரநிபாநந:
கருணாபூர்ணத்ருஷ்டிப்யாம் வீக்ஷமாணஸ்சதுர்முகம்.
3. திவ்யமால்யாம்பரதரோ திவ்யாபரணபூஷித:
திவ்யகௌசேயவஸநோ திவ்யகந்தாநுலேபந:.
4. சங்கசக்ரதரஸ்ஸ்ரீமாந் பத்மபத்ர நிபேக்ஷண:.
ஸிம்ஹஸ்கந்தோமஹாபாஹு ஸ்ஸ்மயமந்தமுகாம்புஜ:.
5. கௌஸ்துபாலங்க்ருதோரஸ்கோ வநமாலாவிபூஷித:
ஜ்வலத்கிரீடகேயூர ஸ்ப்புரத்கர்ணவதம்ஸக:.
6. விசித்ரதரஹாராம்போல ரத்நகந்தரபந்தர:
சுகபோலோஜ்வலஸ்ஸங்கி ஸ்ப்புரந்மகரகுண்டல:.
7. லேப்யமாநஸ்ஸ்ரியாபார்ச்வே ஸாதரம்பரியச்ரியா
நீலஜீமூதஸம்லிஸ்த்த வித்யுத்ப்ரகாசயா.
8. தாஸ்யாச்சசுதக்வக்யா லோகதாத்ராஸமந்வித:
அதஸீகுசுமஸ்யாம காத்ரலக்ஷ்ம்யாமஹோமுநே. என்றும்
9. நயாலோலதரங்காக்ஷீ பூர்ணசந்த்ரநிபாநநா
ஜநநீஸர்வலோகாநாம் மஹாலெக்ஷ்மீர்ஹரிப்ரியா.
10. ஸர்வபாபஹராஸைவ ப்ராரப்தஸ்யாபிகர்மண:
தத்யாவ்யூஹலக்ஷ்மீஸ் ஸமுக்த்தாகாருண்யவிக்ரஹா.
11. அநயாஸேநஸாலக்ஷ்மீ ஸர்வபாபப்ரணாஸிநீ
த்விபுஜாவ்யூஹலக்ஷ்மீஸ்யாத் [illegible]க்கபத்மாஸநப்ரியா.

என்னும்படியாய் ஸ்ரீ பூமிநீளா சமேதராய், கிரீடா மகுடாதி திவ்யாபரண பூஷிதராய், சங்கசக்கராதி திவ்யாயுதராய்ப், பூர்ண சந்திரமண்டலம்போலே பிரசன்னவதனராய்ச், செந்தாமரைப் பூப்போலே அழகிய திருக்கண்களையுடையராய், ஸ்ரீவச்சகௌஸ்த்வதராய், திவ்ய புஷ்பமாலாதரராய், ஆதிசேஷன் நவரத்தினமய சத்திராகாரமாய்ப்பின்செல்லக், குமுதாதிகள் திருவெண்சாமரம்பணிமாற, ஜயசண்டாதிகள் அடப்பைக்குஞ்சம், காளாஞ்சி, திருப்படிக்கம், முதலானவைகளை வகித்துக்கொண்டு முன்செல்லத் திருப்பிரம்புக்கையுமாய்ச் சேனைமுதலியார் திருவோலக்க நாயகம் பண்ணிக்கொண்டு பக்கத்திலேசெல்ல, சாட்டைக்காரர்கள்

உங்காரகங்காரங்களைப்பண்ணிச் சங்கடிலங்கிக் கட்டியங்கொண்டாட திவ்விய அப்சரசுக்கள் ஆடல் பாடலோடே முன்னேசெல்ல

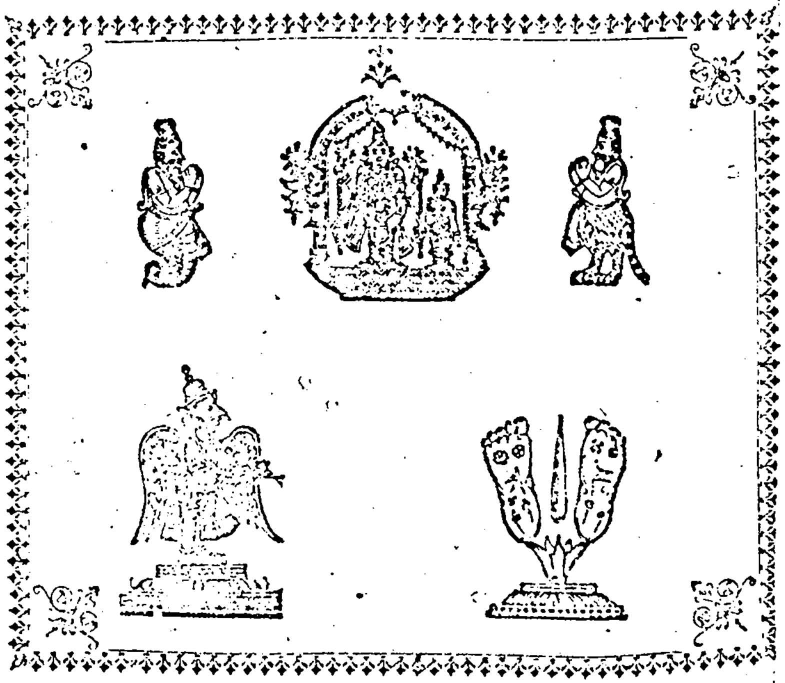

இப்படி ஆதிநாதன் தம்முடைய திவ்விய மங்கள விக்கிரஹத்தையெல்லாருங்கண்டு சேவித்து வாழும்படி ஆவிர்ப்பவித்தருளினர்.

அப்போது சகலதேவர்களும் சர்வேஸ்வரனுடைய திவ்ய மங்களவிக்கிரகத்தில் ஈடுபட்டு

பிறந்தகத்திற் சிராட்டிப் பெற்றுந் தன்னைச்
சிறந்துகக்கும் சீர்கணவன் றன்னை—மறந்திருக்கப்
போமோ மணவாளர் பொன்னடியை விட்டிருக்க
லாமோ கலியபிந்தால்; ... ... என்றநுசந்தித்து
சாஷ்டாங்கப் பிரணாமபூர்வகமாக ஸ்தோத்திரங்களைப் பண்ணி
திருத்த தேகங்களைப்பண்ணி ஸ்தம்பிதராய் நின்றார்கள்.
அப்பொழுது ஆதிநாதனும் நாச்சியார்களோடே பெரிய திருவடி
யினர் திருத்தோளில்நின்றும் வெளியிலேயிறங்கியருளி திவ்ய

திருமுகமாய் நின்றருளி ரிஷிகளெல்லாரையும் கடாக்ஷித்து நாம் முன் ஸ்ரீவைஷ்ணவ தரிசனத்தை நடத்தவும் போகிறோமென்றருளிச்செய்தோமே அதின் பிரபாவத்தைச் சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள்:—எங்ஙனமே

1. த்ரிதோர்த்வபுண்ட்ரம்க்ருதசக்ரதாரீ
விஷ்ணும்பரம்த்யாயதியோமஹாத்மா,
ஸ்வரேணமந்த்ரேணஸதாஹ்ருதிஸ்திதம்
பராத்பரம்யந்மஹதோமஹாந்தம் ... ... என்று
கடவல்பாம் ஊர்த்வபுண்ட்ரவிதியிலும்,

2. த்ரிதோர்த்வபுண்ட்ரம் பரமேசிதாரம்
நாராயணம் ஸாங்க்யயோகாதிகம்யம்
ஜ்ஞாத்வா விமுச்யேத நரஸ்ஸமஸ்தைஸ்
ஸம்ஸாரபாசைரிஹைவதிஷ்ணும் ... ... என்று
மகோபநிஷத்திலும்

3. ஊர்த்வபுண்ட்ரஸ்யமாஹாத்ம்யம் வக்ஷ்யாமிசபதர்சநே
தாரணாதேவமுச்யேத பவபந்தாத் விமுச்யதே:.

4. ஏகாந்திநோமஹாபாகாஸ் ஸர்வபூதஹிதேரதா:
ஸாந்தராளம்ப்ரகுர்வீத புண்ட்ரம்ஹரிபதாக்ருதிம்.

5. ஊர்த்வபுண்ட்ரஸ்யமத்யேது விசாலேசுமநோஹரே
ஸாந்தராளேஸமாவிசேத ஹரிஸ்தத்ரஸ்ரியாஸஹ.

6. தஸ்மாத்சித்ராங்கிதம் புண்ட்ரம்ஸஹரித்ரம்சுபாவஹம்
தாரயேத்ப்ராஹ்மணோநித்யம் ஹரிஸாலோக்யஸித்தயே.

7. அசித்ரமூர்த்வபுண்ட்ரஞ்ச்சய: கரோதிதத்விஜாதம:
தேஹாம்லலாடேஸ்ததம் சுக:பாதோநஸம்சய:

8. புண்ட்ராணாம்தாரணாத்தாய க்ருஹிணீயாச்ஸ்வேதயிர்த்தி
கரம்

ஸ்ரீரங்கேவிருஷபாத்ரௌச ஸ்ரீகூர்மேயாதவாசலே.

9. பிரயாகேநாரஸிம்ஹாத் ரௌவராஹேகுருசலேவரே
க்ருஹீத்வாம்ருத்திகாம்பத்ய விஷ்ணுபாதஜலேஸ்ஸஹ.

10. தஸ்மின்தேஸ்தலேக்ஷேத்ரே ப்ராஹ்மணோயாசுசிர்மலா
ஸர்வைஸ்வேதயிஷாதார்யம் ஊர்த்வபுண்ட்ரம்பதாயினி.

11. ர்ஜுநிஸாந்தராளாநிஹ்நபங்கே க்ஷாத்வா தலேஸ்வயி
டபவித்யஸிதபந்தம் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் விராஜிதம்.

12. அபவித்ரம்பரம்கர்ம விப்ரஸ்யவிபலம்பவேத்
ஸ்நாத்வாயேபோஜநேச்சைவ ஹோமயஜ்ஞகர்மணி.
ஊர்த்வபுண்ட்ரதரோபூத்வா யக்ஷ்யாம்ச்சாபரந்தபே.

13. லலாடேகேசவஸ்தானே தாரயேச்ஸ்வேதமிருத்திகாம்
விஷ்ணுபக்திப்ரதாம்திவ்யாம் நித்யைஸ்வர்யப்ரதாம்.

14. ததாதிபஸ்மயோர்மத்யே ஊர்த்வபுண்ட்ராங்கிதேமுகே.
ஸத்யசண்டாளகோபூத்வா ரௌரவம்நரகம்வ்ரஜேத்.

என்று அதர்வணவேதத்திலும்

15. விசுத்தயீர்த்திநாம் தல்லலாடே தாரயந்தியே
அந்யேஷ்வபிபதாஸ்தாந மந்தேஷு யதசேதஸ:
ஸத்யம் யசுத்திருபேய்யோ ஸ்வேதப்யோபிபந்திதாநவா:.

என்றுஞ்சொல்லியிருக்கிறபடி திருமண் வைப்பத்தை மன்னுலகிலுண்டானவர்களெல்லாருமறியும்படி ப்ரஸித்தப்படுத்தின பிரகாரம் ஊர்த்வபுண்ட்ரந்தரித்து

16. சதுஷ்ச்சக்ரம் நமஸ்யாமி கேசவம்கநகப்ரபம்.
நாராயணம்கனஸ்யாமம் சதுஷ்சங்கம்நமாம்யஹம்.
மாதவம்மணிபங்காபம் சிந்தயாமிசதுர்க்கதம்.
சந்திராபாஸம்சதுஷ்வாங்க கோவிந்தமபிஸம்ஸ்ரயே.
விஷ்ணும்சதுர்ஹலம்வந்தே பத்மகிஞ்ஜல்கஸந்நிபம்.
சதுர்முஸலம்அப்ஜாபம் ஸம்ஸ்ரயேமதுஸூதநம்.
அக்நிவர்ணம்சது:கட்கம் பாவயாமித்ரிவிக்ரமம்.
வாமநம்பாலஸூர்யாபம் சதுர்வஜ்ரம்விபாவயே.
ஸ்ரீதரம்புண்டரீகாபம் சது:பட்டஸம்ஆஸ்ரயே.
சதுர்முத்காமப்யேமி ஹ்ருஷீகேசம்தடித்ப்ரபம்.
பஞ்சாயுதம்பத்மநாபம் நமஸ்யாமம்அர்க்கரோசிஷம்.
தாமோதரம்சது:பாசம் இந்த்ரகோபம்நிபம்பஜே. என்று

தியானஸ்லோகத்தினாலே அநுஸந்தித்து, திருமாமகள் கேள்வனை நம்மாழ்வார்கழல்களிணைக்கீழ்ப்பூண்டவன் பாளராய்த்தொழுதுபக்திபூர்வகமாகச்சேவித்து ஆராதிப்பதுதான் ஸ்ரீவைஷ்ணவ

தெரிசனமென்றுசொல்லி சங்கராஜனையுங்கடாக்ஷித்து ஒருவார்த்தையருளிச்செய்கிறார்.

வாராய்! சங்கராஜனே:—உன்னிடத்திலே நாம்பிரசன்னராயினோம். உனக்கும் மோக்ஷந்தருகிறோம். உனக்குப்பிரீதியர்த்தமாக எல்லோர்களுடைய கண்ணுக்கும் விஷயமாயிங்கே நித்தியவாசம் பண்ணுகிறோம். உன்னுடைய பெயரினாலே இந்தத் தாம்பிரவர்ணித்துறைக்குத் திருச்சங்கணித்துறையென்று பிரசித்தியுண்டாய்த் தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் உத்தமதீர்த்தமாய் நாலு புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கக்கடவது. உன்னோடேகூடின இந்தச்சங்கங்களையும் மோக்ஷத்துக்கு அனுப்புகிறோம். இந்த ஸ்தலத்திலே வாசம்பண்ணுகிற சகல ஜெந்துக்களுக்கும் ஆரோக்கியமும் ஐஸ்வர்யமுங்கொடுத்து அனந்தரத்திலே மோக்ஷமுங்கொடுக்கிறோமென்றிப்படி சங்கராஜனைப் பார்த்தருளிச்செய்து, சேனை முதலியாரை நேமித்து சங்கராஜனையும், சங்கங்களையும் பரமபதத்துக்குக் கொண்டுபோகச் சொல்லி, அவர்களும் அப்படியே திவ்யதேகசோபையாய்ப் பரமபதத்தையடைந்தார்கள். அனந்தரம் பிரம்மாதி தேவதைகள் ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள். சுவாமி ஆதிநாதனும் மகாசந்தோஷமாய்ப் பிரம்மாவைக் கடாக்ஷித்து ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரப்பிரகாரம் நம்மைநித்தியமாய்ஆராதனம்பண்ணவேண்டுமென்று நியமித்தருளினார். விமான, கோபுரம் மண்டபப்பிரகாரங்களையும், திவ்யநகரத்தையும் நிருமித்துத், தீவஜாரோகணோற்சவத்தையும் நடத்திவிக்கச் சொல்லி நியமித்து, உன்னதிகாரமுடிவிலே உனக்கும் மோக்ஷந்தருகிறோம், நம்மை இங்கே யாவர் சிலர் திருவாராதனம்பண்ணுகிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் மோக்ஷம் கொடுக்கிறோம், இதுஸ்வயம்புஸ்தலமானதுபாலே சுற்றுக்கொரு யோசனைதூரம் புண்ணியவர்த்தனமாய்ப் பாபக்ஷயகரமாய், நமக்கு மிகவும் பிரீதிகரமாயிருக்குமென்றருளிச்செய்யக்கேட்டு, அப்படியே சமஸ்தத்தையும் நிருமித்துமுடிச்சவங்கண்டருளப்பண்ணி, அவம்ர்தானந்தரத்திலே மகிழமரத்தின்கீழே சமஸ்ததேவர்களும் ரிஷிகளும்பிரம்மாவைச் சுற்றித் திருவோலக்கமாக இருந்துகொண்டு இந்தக் குருகா

ஸ்தலவைபவத்தையும், இந்த நதிவைபவத்தையுங்கேட்டுசந்தோஷ்டர்களாயிருக்க; அப்போது பிரம்மா வசிஷ்டரைப் பார்த்து "ஆதிக்ஷேத்திரமென்றும், வராக க்ஷேத்திரமென்றும், சேஷக்ஷேத்திரமென்றும், தீர்த்த க்ஷேத்திரமென்றும், தாந்த க்ஷேத்திரமென்றும்," பஞ்சக்ஷேத்திரமான இதிலே நித்தியம் பகவதாராதனம்பண்ணிக்கொண்டிரும், அனந்தரம்பிருகு, மார்க்கண்டேயராதிகளும் ஆராதனம்பண்ணுவார்கள். அவர்கள்பிறகு மனத்தாலே வேதாந்த வித்துக்களாய் ஆசார நிஷ்டர்களான பிராமணர்கள் ஆராதனம் பண்ணுவார்கள். இங்கே ஆதிசேஷன் திருப்புளியாழ்வாராக அவதரிப்பார். அதின் கீழே ஸ்ரீ சடகோபனென்று பிரசித்தராய் ஒரு மகாயோகி வாசஞ்செய்தருளுவார்.

அவர் வேதார்த்தங்களைத் திராவிடப்பிரபந்தங்களாயிலருளிச்செய்து, சகல ஜனங்களையும் ரக்ஷித்தருளி, அந்தத்திலே மோக்ஷத்தைப்பிரசாதிப்பார். இந்த தாம்பிரவர்ணிநதி தானும் மிகவும் பாவனையாய் இருபுறமும் வாய்க்கால்களும், வயல்களுமாய், நவதானியங்களும் விளையும்படி பிரவகிக்கும். சமுத்திரத்திலே முத்துக்களையும் விளைவிக்கும். இந்த நதியின் தீர்த்தபானத்தினாலே பகவத் பக்தியுண்டாகும். இதின் ஸ்மரணமாத்திரத்தினாலே சகல பாவங்களும் போய்விடும். இதிலே மலைதொடங்கி சமுத்திரபர்யந்தம் வெகுதீர்த்தங்களுண்டு. அதெல்லாவற்றிலுமிந்த சங்க தீர்த்தம் உத்தமமாயிருக்கும். இதிலே ஸ்நானம் பண்ணினவர்களுக்கு சதுர்வித புருஷார்த்தங்களும் சித்திக்குமென்று சொல்லிப் பிரம்மா பிரம்ஹலோகத்துக்குப் போனார். அனந்தரம் வசிஷ்டாதிபிரம்மரிஷிகள் சுவாமி ஆதிநாதனை நித்தியோச்சவம், பக்ஷோச்சவம், மாஸோச்சவம், வருஷோச்சவம், இதுகளை நடப்பித்துப் பூர்ண ஆராதனம் பண்ணிக்கொண்டு ராஜோபசாரங்களையும் நடத்திக்கொண்டு சுகமாகவே வாசம்பண்ணினார்கள். இப்படிப்பட்ட இந்தக்குருகா ஸ்தலமஹாத்மியத்தை ஸ்ரீ வேதவியாசபகவான் ஸ்ரீ சுகப்பிரம்ஹ ரிஷிக்கு அருளிச்செய்தார். இதின் பெருமையை அவைஷ்ணவர்களுக்காவது, அபாகவதர்களுக்காவது, மூர்க்கர்கள், பாஷண்டிகள், நாஸ்திகர்கள், இவர்

கள் இவர்களிலே சொல்லக்கூடாது. பஞ்சஸம்ஸ்காரபாரான பிராமணரும், அப்படிப்பட்ட க்ஷத்திரியரும், வைசியரும், சூத்திரரும், இந்த ஆதிக்ஷேத்திரவைபவத்தைக்கேட்கைக்கு யோக்யர். நிர்மலராய் எம்பெருமானை யொழிந்த விஷயங்களில் செல்லாத நெஞ்சையுடையவராய்க்கொண்டு இதின் வைபவத்தைக் கேட்குமவர்களுக்கு இவ்வுலகில் அரியதொன்றுமில்லை. இதில் ஒரு அத்தியாயமாவது, ஒரு ஸ்லோகமாவது, ஒரு பாதமாவது நாள்தோறும் பக்தியுடன் கேட்குமவர்களுக்கு அஸ்வமேதாதி யஜ்ஞ பலம் சித்திக்கும். அநந்யமனஸ்கராய்க்கேட்டாருங்கூட இவ்வுலகில் சர்வாபீஷ்டங்களையுமடைந்து பரமபதத்தில் ஸத்கரிக்கப்படுவார்கள். இந்த தாம்பிரவர்ணிநதி, இந்தகுருகாஸ்தலம், இந்த ஆதிநாதன், இவருடைய மஹாத்ம்ய கதை, இந்த நாலு அத்தியாயமும், மஹாபுண்ணியவர்த்தனமாய் சகலபலப்பிரதமாயிருக்கும்.

இந்த குருகா ஸ்தலமஹாத்ம்யத்தை பக்தியுடன் கேட்டால் தனார்த்திகள் தனத்தையும், புத்திரார்த்தி புத்திரனையும், ஐஸ்வர்யார்த்தி ஐஸ்வர்யத்தையும், கர்ப்பிணிகள் சுபுத்திரர்களையுமடைவார்கள். இதைக்கேட்கிறவர்களுக்குப் புருஷகாரம்பண்ணுமவர்கள் பரமபதத்தில் கொண்டாடப்படுவார்கள். இந்தக் குருகாக்ஷேத்திர மஹாத்ம்யத்தைக்கேட்கிறவர்களும், கேட்பிக்கிறவர்களும், வாசிக்கிறவர்களும், எழுதுகிறவர்களும், இந்த ஸ்ரீ கோசத்தைத் தன்னிடத்தில்வைத்துக்கொள்ளுகிறவர்களும் முடிவிலே பரமபதத்திலேசென்று "தேவிமாராவார் திருமகள் பூமியேவ மற்றமராட்செய்வார்" என்கிறபடியே நித்யமுக்தர்களாலே யெப்போதும் கொண்டாடப் படுமவராய், பெரிய பிராட்டியார் தொடக்கமான நாச்சிமாரோடே வீற்றிருந்தேழுலகுந்தனிக்கோல் செல்லவெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஸ்ரிய:பதியை நித்யசூரிகளோடே ஒருகோவையாய் மங்களாசாஸனம்பண்ணிக்கொண்டு வாழப்பெறுவார்கள்.

வாழித்திருநாமம்

திருக்குருகைப்பெருமாள் தன் திருத்தாள்கள் ... வாழியே
திருவான திருமுகத்துச்செவியென்றும் ... ... வாழியே
இருக்குமொழியென்னெஞ்சிற்றேக்கினான் ... ... வாழியே
யெந்தையெதிராசர்க்கிறைவனார் ... ... வாழியே
கருக்குழியில்புகாவண்ணங்காத்தருள்வோன் ... வாழியே
காசினியிலாரியனைக்காட்டினான் ... ... வாழியே
வருத்தமறவந்தென்னை வாழ்வித்தான் ... ... வாழியே
மதுரகவிதம்பிரான் வாழி வாழி ... ... வாழியே
நிழல்கொடுத்துப் புகழ்படைத்து நின்றபிரான் ... வாழியே
நின்றிருந்து பட்டோலைகொண்டபிரான் ... ... வாழியே
கலிக்குமறைப்பொருள் விரித்துக்கொண்டபிரான் ... வாழியே
கேள்விமிகுமாரன் செந்தமிழ் செய்தான் ... ... வாழியே
அழித்தலுந்தவன் திசைகளாக்கினான் ... ... வாழியே
ஆளவந்தாராக்கியையையறவளர்த்தோன் ... ... வாழியே
கொழிக்குமணிமாடஞ்சூழ் பூதூரான் ... ... வாழியே
குழைகழற்குப்பாதுகமாய்க்கூடினான் ... ... வாழியே

ஸ்ரீ பிரம்மாண்டபுராணத்தில் குருகாபுரி ஸ்தலமகாத்மியம் ஸம்பூர்ணம்.

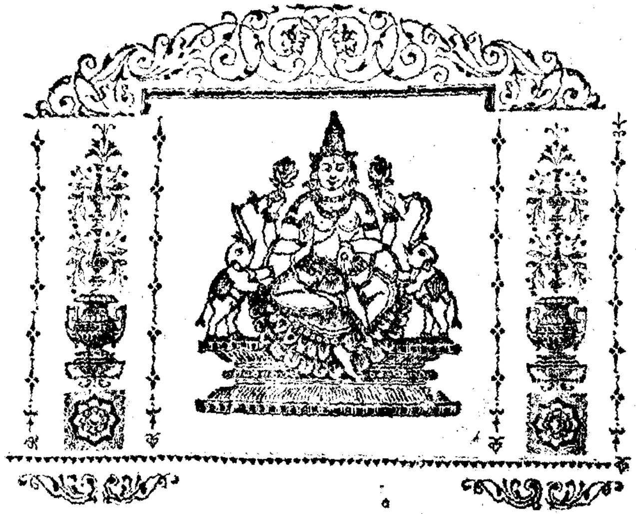

சுவாமி நம்மாழ்வார் ப்ரபத்தி.

1 ஸ்ரீ ஸ்ரீஸபுஷ்கலக்ர்பாவிஷயை:
யதிந்த்ரபூர்ணார்யயாமுநமுகை: பரமார்த்தவிபூநா,
பூர்வை:ப்ரகுநத்ர்சம் விதுர்யேந
சிரோபி:பவ்யேந சடாரி சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே
2. ஜஞ்சிந்தநே ப்ரசமிதாச்ருத சர்வதாபேந
ப்ரத்யேகமுக்திபலதாயிபராககர்ப்யேந,
சர்வப்ரபந்ந ஜநமாநஸ ராஜஹம்ஸௌ
ப்ராப்யேந சடாரி சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே.
3. யக்ஞாந லோகதகம்பீவிமர்ததாம்ப்ரபர்ண்யா
நீச்சோச்ச வீச்சதாளசஜலாசயோபி,
முக்தாமயத்வ மயதோநதயபூரிஜாதௌ.
யேந தௌ சடாரி சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே.
4. பத்மாசகாய சரணஸ்மரணப்ரமோத:,
சம்பத்ரணீ க்ர்தவிதி:சிவாதிபோகை:,
ஸ்ரீவைஷ்ணவை சததபோக்யதயாநுபூதௌ
ப்ராப்யேந சடாரி சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே.

5. ப்ரத்யூஷ:ஸ்ரோணோம்மிஷத அம்புஜாபௌ
தந்த்ரப்ரமர்த்த பாசர்வ ஜநாபிவந்த்யௌ,
ஆர்லக்கியபம் பவாரி இதாரயோபதௌ
பத்பௌ:சடாரிசரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே.

6. அந்நாதிநாதகமபேக்ஷ சரிபயஜாம்
சபோஷகந்ததிபய:ப்ரப்ரதிப்ரசஸ்தம்,
சப்தாதிபோக்யமபிபவ்ய சக்ர்ஷ்ணயௌ
தாத்ருக்சடாரிசரணௌ சரணம்ப்ரபத்யே.

7. பூலோக பூர்வதனபுண்யபை: மஹாத்மா:
ய:காரிகாமக மஹாபுருஷாத்மஜோபூத்,
க்ருஷ்ணேபதைத வசுதேவசுத:ப்ரசூத
தாத்ர்க்சடாரி சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே.

8. சர்வாதிகார மிதிவையபவசப்பவாய
யோதா அகாதி விகணத்ரயிமோக்தி ருபாந்
திவ்யப்ரபந்தவபுஷோபத ஆவிராஸம்
தாத்ருக்சடாரி சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே.

9. ஸ்ரீதிந்த்ரிணீ சலிலதாபிஜநாய ஸர்வம்
இஷ்டந்ததாதியத திஷ்டிதஜீலதேச,
யத்தர்சனப்ரணய நித்யநிவ்ர்த்த நித்ரா
தாத்ருக் சடாரி சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே.

10. சத்வோத்தரை: ஸததசேவ்யபதாம்புஜேந
சம்ஸாரதாரகதயாத்ர்த்ர்கஞ்சலேந
ஸௌம்யோபயந்த்ரமுனிநா மமதர்சிதௌதௌ
ஸ்ரீமத்சடாரி சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே

மங்களம்

1. ஸ்ரீப:காந்தஸ்யக்ருபையாநிர் விபந்தப்ரவர்த்தயா,
கர்ப்பேவீக்ஷிதோயஸ்ய தஸ்மைசடகோபாய மங்களம்.

2. அருணையன்காரிதேவி பூர்வ சந்தியேவபாஸ்கரம்,
அஸூதய்யாலதாராய மங்களம் ஸ்ரீசடாரயே.

3. ஆஜந்மசேஷாடசாப்தா தஸ்தன்யாதனபிலாஷிணே,
ஸ்ரீஸாருபவ புஷ்டாய சடகோபாய மங்களம்.

4. ஸ்ரீநகரியாம் மஹாபூர்யாம் தாம்ரபர்ணீ யுத்தரேதடே.
ஸ்ரீ திந்த்ரிணீ மூலதாம்நே மங்களம் ஸ்ரீ சடாரயே.

5. பரேஷாம் பாஹ்யகுத்ர்சாதீந் கூசாயிதருக்தயே,
ப்ராங்குசாபிதாநாய சடகோபாயமங்களம்.

6. ஸ்வவம்சச்சிந் ஹலகுளப்ரஸவாநாம் துதேவதா,
வகுளாபரணாய சடகோபாய மங்களம்

7. ஸ்ரீபதிர்மித்திய சூரி: சடகோப இதிஸ்ம்ர்த:,
இதி சர்வைர்விதக்யாய சடகோபாயமங்களம்.

8. விபூதிக்வயவ் ருத்தாந்த.வ்யாபிவிக்ஞான ஸம்பதே,
விசுத்தஸத்வ வபுஷே சடகோபாயமங்களம்.

9. ஸ்வாங்யாபதே சஸம்ச்லேஷவிஸேஷப்ரமுகாந்தராம்,
ப்ராப்யதத் சூக்திசூக்தாய சடகோபாய மங்களம்.

10. அப்யஸ்யதாம் ஸ்வப்ரபந்தம் பக்தாநாம்ஸ்திதே,
வததேஸத்யவசஸே சடகோபாய மங்களம்.

11. ஸ்ரீமத்சுந்த்ரஜாமாத்ருமுநி மாநஸவாஸிநே,
ஸ்ரீதிந்த்ரிணீநிவாசாய சடகோபாய மங்களம்.

ஆங்கீரசர். திருவழுதிவளநாடர் கும்ப சம்பவர்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

சுவாமிநம்மாழ்வார் அவதாரவைபவ வரலாறு.

வ்ருஷபேது விசாகாய[illegible]குகாபுரிகாரிஜம்
பாண்டியதேசே கலேரா[illegible] சடாரிம்ஸைந்யபம்பஜே.

ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் அப்ராக்ருத திவ்யதேஜோமயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற திருமாமணிமண்டபத்தில் லெக்ஷ்மி சமேதராய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணன் தம்மெதிரில் அஞ்ஜலி யஸ்தராக நிற்கின்ற திருவனந்தாழ்வானைக் கிருபை கூர்ந்து கடாக்ஷித்தருளி பூலோகத்தில் அநாதிகர்மவசத்தர்களாகி ஜன்னமரண துக்கப்பட்டு வருந்துகின்ற ஜீவாத்மாக்களை முக்தர்களாக்கும் பொருட்டு நம் திருக்குருகூரில் காரியென்பவனுக்கும் அவன் பத்னி உடையநங்கைக்கும், நம் சேனைமுதலியாரைப் புத்திரராக அவதரிப்பிப்போம். நீரும் முன்பாகத் திருக்குருகூரிலே திருப்புளியாக அவதரியுமென்று திருவாய் மலர்ந்தருள, அந்தப்பிரகாரமே திருவனந்தாழ்வான் யுகவருஷம் சித்திரைமாசம் மூலநக்ஷத்திரத்தில் தாம்ப்ரபர்ணி நதி தீரத்தில் திருக்குருகூரில் ஆதிப்பிரான் சந்நிதிக்கு வடபாரிசத்தில் திருப்புளியாகவவதரித்துக் கண்டவர் களிக்க வளர்ந்துகொண்டிருந்தார்.

இப்படியிருக்கிற நல்லடிக் காலத்திலே குறைவில்லாத செல்வப்பெருக்கத்தையுடைய அந்தத்திருக்குருகூரில் பூவைசிய குலத்தில் திருவழுதிவளநாடனென்கிற ஒரு அரசன் மகாதார்மிகனாய் நீதிமுறைதவறாது இராஜ்யபாரஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பொழுது ஒருநாள் கும்பசம்பவர் ஆங்கிரசர்முதலானசிலரிஷிகள் அவனிடம் வர அவர எதிர்கொண்டுபோய்த்தெண்டஞ்சமர்ப்பித்து அழைத்துவந்து, ஆசனத்திலிருத்தி, அர்க்கிய பாத்தியாதிகளால் உபசரித்து: வந்தகார்யமேதென்று கேட்க, கும்பசம்பவர் சந்தோஷசித்தராய் ஓய்! அரசனே:—உமது முற்பாட்டனை குருகனென்பவர் இராஜ்ய பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது இந்தப்பட்டணத்தை ஜனஸ்தானமாக்கிக்கொண்டிருந்தார். ஆகையினாலே இதற்கு குருகாபுரி யென்று பெயர்வந்தது. அவரால் அசுரராக்ஷஸ பயமில்லாமல் ஜனங்கள் சுகமாயிருக்கக் கண்டிருக்கிறோம். அவ்விதமே நீராண்டுகொண்டிருக்கிறதைக் கண்டு எங்களுக்கு இப்போதுநேர்ந்திருக்கின்ற ஆபத்தினின்றும் நீக்கிக்காப்பீரென்று எண்ணி, உம்மிடத்துக்கு வந்திருக்கின்றோமென்று சொல்ல, திருவழுதிவளநாடர் அப்படியே செய்கிறேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்போது கும்பசம்பவர் கேளீர்! அரசனே:- துந்துமாரனென்னுமொரு ராக்ஷஸன் பிரம்மாவினுடையவரப்பிரசாதத்தினாலே அதிபலிஷ்டனாய், மாயாரூபங்களை யெடுக்கவும் வல்லவனாய், எம்மாச்சிரமங்களையும், தபமுதலானவைகளையும், வேதசாஸ்திரபுராணங்களையும் நாசம் செய்து உபத்திரவம் பண்ணுகிறான். நாங்கள் அதைச்சகிக்காமல் பிரம்மாவின்பக்கல்போய் விண்ணப்பம்பண்ணி, அவனுக்கு யெந்தக் காலத்தில் யாரால் முடிவுநேரிடுமென்று கேட்டதற்கு, பிரம்மா திருப்பாவையைக் கிரமமாக ஜபித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒருவனுக்கு சுதர்சனசகிதனாய், விஷ்ணு அம்சபூதனாய், பௌத்திரனாய், வரப்போகிற சக்கர பாணியால்மாத்திரந்தான் சம்ஹரிக்கப்படவேண்டுமென்றும், மற்றவர்களால் தனக்கு எவ்விதமாயாவது முடிவுநேரிடக்கூடாதென்றும், அவன் நம்மிடத்தில் வரம் பெற்றிருக்கிறான். ஆகையினாலே நீங்கள் ஸ்ரீய:பதியானவிஷ்ணுவை

யாராதித்து அவரால் அவனுக்கு முடிவுநேரிடக்கடவீர்களென்று ஆக்ஞாபித்துவிட்டபடியால் நாங்கள் க்ஷீராப்திக்குப்போய், எம்பெருமானை யடிபணிந்து இந்த விருத்தாந்தங்களை விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டதின்பேரில், அந்தப்பரமதயாளுவானஎம்பெருமான் எங்களுக்கிரங்கி, அஞ்சவேண்டாம் முனிவர்களே! பாண்டியதேசத்தில் தாம்ப்ரபர்ணீ நதிதீரத்தில் திருநகரிக்கு அதிபதியான திருவழுதிவளநாடனென்கிற அரசனுக்கு நாமே புத்திரனாய்ப் பிறந்து, உங்களுடைய குறையைத்தீர்க்கவிருக்கின்றோமாகையால், நீங்கள் அவ்விடம்போய், அந்த ராஜனுக்குத் திருப்பாவையையுபதேசித்து, கிரமமாக ஒருவருஷகாலம் ஜபித்துக்கொண்டிருக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஆக்ஞாபிக்க, அதைசிரமேற்கொண்டு இப்போது உம்மிடத்தில் வந்திருக்கிறோம். இனி எங்கள் மனோரதத்தை விருத்திசெய்யும்பொருட்டு பஞ்சஸம்ஸ்கார பூர்வமாக அந்தத் திருப்பாவையைக் கேட்டுணர்ந்து ஜெபிக்க வேண்டியதொன்றுதான் உம்மால் எங்களுக்காகத்தக்க உபகாரமென்று சொன்னார்.

அதன் பின்பு அரசன் அகஸ்தியனை நோக்கி ஓய் சுவாமீ! பூர்வத்திலெவராகிலும் இந்தத் திருப்பாவையை இவ்விதமாக அநுசந்தித்து சந்தான அபிவிர்த்திபெற்றிருந்ததுண்டாகில் அடியேனுக்கும் உணர்த்தவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தவனாக, கும்பமுனிவர் கேளும், திருவழுதிவளநாடரே:- பூர்வத்தில் பாரத க்ஷேத்திரத்தில் சம்ஹனனம் பென்கிற நகருக்கதிபதியாயிருந்த க்ஷேத்ரவர்த்தனென்பவன் துர்வாசனையாலே கெட்டு, இந்திரியங்களை துர்விஷயங்களிலே செல்லவிட்டவனாய், வெகுகாலமுமன்றி அதற்குப்பலனான ரோகங்களைச்சம்பாதித்து, அவற்றால் பீடிக்கப்பட்டு, மகாதுக்கத்துக்காளாகி, அந்த தசையில் ஜன்மாந்திர சுகிர்தவழியால் ஞானோதயத்தைப் பெற்று மதியைப்பெருக்கி, நல்ல கேள்விகளையுடையவனாய், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சகவாசத்தைப் பேணி, பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வகமாக இந்தத்திருப்பாவையைக் கேட்டு மனதிற்பதித்து நகரத்துக்குப்போக, அங்கிருந்த கோபாலகுலதிலகரான கோவிந்ததாசரென்னுமொருபாகவதர் தன்னுடைய

சைவியங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தெதிர்த்து, பராஜிதனாக்கி அவனுடைய ராஜ்யத்தையும் ஆக்ரமித்துக்கொள்ள, அவன் காந்தி சிகனாய்த் தனிப்பட்டுக்காடுறைய, அவ்வளவிலே திருவேங்கடமுடையான் அவன் விஷயத்தில் கிருபையுடையவராக அவன் தன் னன்யார்க்குச் செய்கைகளைத் தன்னிலேதானே யோசித்து, மனம் நொந்து, ஸ்ரீநிவாசனைப் பிரத்யக்ஷ தெய்வமென்று தன்னுடைய பூர்வதசையில் கேட்டிருந்ததையும் நினைந்து, திருமலைக்குப் போய் திருவேங்கடமுடையானைச் சேவித்து, பாண்டவதீர்த்தத் தருகிலிருந்த ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரை ஆச்ரயித்து பஞ்சஸம்ஸ்கார சம்பன்னனாய், திருவேங்கடதாசனென்று தாஸ்யநாமமும்பெற்று, திருப்பாவையை லபித்து, ஸக்ரமமாக ஒருவருஷகாலம் ஜபித் துக்கொண்டிருக்க, திருவேங்கடமுடையான் மிகவும் ப்ரீதனாகி, கோவிந்ததாசருடைய ஸ்வப்னத்திற்போய், கோவிந்ததாசரே! பூர்வம் சங்கரதத்தனென்னும்பெயருடையவனாய், உம்முடனே நின்று பராஜிதனாய்ப்போன வைஷ்ணவத்வேஷி இப்போது நம் முடைய திருமலையையடைந்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவனாய் திருவேங்கட தாஸனென்னுந் திருநாமத்தைப்பெற்று, நம்முடைய சன்னிதியில் திருப்பாவையை ஜபித்துக்கொண்டு கிருதார்த்தனாய்ப் போருகி றான். ஆகையால் நீர் அவனுடைய ராஜ்யத்தையவனுக்கேகொடுப் பித்து விட்டு ஸ்வஸ்தானத்துக்குப்போமென்று ஆக்ஞாபிக்கக் கோவிந்ததாஸரும் பரிவாரத்துடனே திருமலைக்கெழுந்தருளி, திருவேங்கடதாஸரைக்கண்டு சேவித்து வெகுமரியாதைகளுட னே அழைத்துக்கொண்டுபோய், இராஜ்யாபிஷேகம்செய்துவைத் து, தன்னுடைய நகரத்திற்குப்போயினரென்று கும்பமுனிவரரு ளிச்செய்தார்.

அப்போது திருவழுதிவளநாடர் கும்பமுனிவரையடிபணிந்து அடியேனைக் கிருதார்த்தனாக்கியருள வேண்டுமென்று பிரார்த் திக்க, அவர் பஞ்சஸம்ஸ்கார பூர்வகமாகத் திருப்பாவையையுப தேசித்து, அநுசந்தானக்ரமத்தையு மருளிச்செய்து, ஆங்கிர சாதி ரிஷிகளுடனே தம்முடைய ஆச்ரமத்தையடைந்தவராயினர். அனந்தரம் திருவழுதிவளநாடர் திருப்பாவையை ஸ்வரூபாநுரூப

மாகவொருவருஷகாலம் ஜபித்து ஸ்ரீமந்நாராயணனையே "தர்மதரன்" என்னும்புத்திரனைப்பெற்று, ப்ராப்தயௌவனனானவனுக்கு ராஜ் யாபிஷேகஞ்செய்துவைத்து, பத்நீஸஹிதனாய்த் திருமலைக்கு எழுந்தருளினர். பின்பு தர்மதரர் பிரஜாபரிபாலனஞ் செய்து கொண்டிருக்கையில் ஒருநாளில் ஸ்ரீநாதபகவான் அங்கெழுந் தருளி, அவருக்கு மந்திரதத்வத்தை உபதேசஞ் செய்துபோக, அவர் அதை சாங்கமாக ஜபித்துக்கொண்டு வருங்காலத்தில், ஸ்ரீபதி ஸ்ரீஸுதர்சனஸஹிதராய் அவருக்குச் "சக்ரபாணி" என்னும் புத்திரராகப் பிறந்து, சிலகாலைக்குமேல் சேனைமேதராய் அந்த மாரனென்னு மிராக்ஷஸனிருக்குமிடந்தேடிப்போய், ஸம்ஹாரஞ் செய்து லோகத்தைவாழ்வித்தருளி, சகலசுரமுனி கணஸேவித ராய் தர்மமார்க்கத்தில் இராஜ்யபாரஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்

இவ்வண்ணமான வம்சமரபில், சக்கரபாணியென்பவருக்கு அச்சுதன் என்கிறவரும், அவருக்குச்செந்தாமரைக் கண்ணரென் கிறவரும், அவருக்குச் செங்கண்ணரென்கிறவரும், அவருக்குப் பொற்காரி யென்கிறவரும், அவருக்கு காரியென்கிறவரும், அவ ருக்கு "மாறன்" என்கிற நம்மாழ்வாருமாக சந்தான பரம்பரை யுண்டாய், ஆட்செய்யும் பெ[illegible]ர்களாயினர்கள். சுவாமி நம் மாழ்வார்வைபவத்தைகுருபரம்பரைகளில் பார்க்கக்கண்டுகொள்க.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

சுவாமி நம்மாழ்வார் வைபவம்.

—•—

பிரம்ம புராணத்தில்

கச்சித் மநுஷ்யரூபஸ்ஸன் உஷித்வா தத்ரவழுசி:

ப்ராயஸ்ய நிபுணஸ்ஸோபி ஸாயுஜ்ஜ்யம்பரமாத்மந:

ஒரு புருஷன் மனுஷ்யரூபத்தை வஹித்துத் தாம்ப்ரபர்ணி தீரத்தில் வசித்து, மறுபடியும் பரமாத்மாவினுடைய சாயுஜ்ஜியத்தையடையப்போகிறானென்றும், ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திரத்தில் விஷ்ணு ரஹஸ்யத்தில்பக்தர்களுடையஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுமிடத்தில்

சங்கம் சக்ராம் கதாபத்மம் சார்ங்கம் சேனாநி பஸ்ததா
சேஷோ லக்ஷ்மீர்யோகிநஸ்ச ஸநகாத்வா மஹோஜஸ:

நீசயோநிஷு ஸம்ஜாதா:

சங்கம், சக்கரம், கதை, பத்மம், சார்ங்கம், சேனைமுதலியாரிவர்களும் அப்படியே ஆதிசேஷன், லக்ஷ்மி, இவர்களெல்லாம் மனுஷிய ஜாதியில் அவதரிக்கிறார்களென்று சொல்லியிருப்பதிலே ஈசுவரனுடைய அம்சபூதரான சேனைமுதலியார் "சடகோபராய்' அவதரிக்கப் போகிறானென்றுஞ் சொல்லியிருக்கையால், கங்கா தீரத்திலே பகவான் வியாசராயவதரித்துக் கீர்வாணவேதத்தைப் பிரவசனம் பண்ணினதுபோல, திருமலைக்குத்தெற்கு திராவிட தேசமாகையால் பகவான் தாம்ப்ரபர்ணிதீரத்தில் பராங்குசபகவானாயவதரித்துத்திராவிடவேதத்தைப்பிரவசனம்பண்ணவேண்டி இப்படி சந்தானபரம்பரையாக எம்பெருமானுக்கு அடிமை செய்யுந் தொண்டக்குலத்திலேபிறந்து, பழிப்பில்லாதவராய்த்து இவ்வாழ்வார், நல்லார்கள் வாழும் திருக்குருகூரில் இவர் பெருமான், சேனைமுதலியார், இவர்கள் அம்சபூதராய் திருத்தாம்ப்ரபர்ணியின் சங்கணித்துறையிலே நல்லூற்றூர் காரிகேசங்க காரியார் உடைய நங்கையாரைப் பிதா மாதாக்களாகக்கொண்டு, கலியுகம் பிறந்து நாற்பத்திரண்டாம் நாள், பிரமாதிஷுவு வைகாசிமீ பன்னிரண்டாம் தெய்தி வெள்ளிக்கிழமை சுக்கிலபக்ஷம் பவுர்ணமி விசாக நக்ஷத்திர தினத்தில் கற்கடகலெக்கனத்தில் திருவவதாரம் பண்ணி, பதினாறு திருநக்ஷத்திரமளவாக "ஆருக்கென்சொல்கேன்" என்று மூடினவாய் திறவாமல் முகுளிதநயனராய்த் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே எழுந்தருளியிருக்க, அப்படி சிந்தாமூலத்திலே வெஞ்சிந்தனராய், தத்தேசிகராயிருக்கிற ஆழ்வாருக்கு பக்திசித்தாந்த ஜநத்தினாலே தாசிப்பித்ததான வைத்தமாநிதி கிடக்கிற திருக்கோளூரினின்றும் இவ்விய தேசயாத்திரையாகப் போன ஸ்ரீ மதுரகவிகள் திருவயோத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கிற சமயத்தில் தென்திசையில் கோடிசூர்யப்பிரகாசமாக ஒருஜோதியைக் கண்டு, அந்த ஆச்சரியத்தை யறியவேண்டுமென்கிற பக்திப் பாரவசத்தால் உடனே அவ்விடம்விட்டுப்புறப்பட்டு மத்தியினாள்

திருப்பதிகளையெல்லாம் சேவித்துக்கொண்டு, திருக்குருகூருக்கு சமீபத்திலே வரும்போது காணப்பட்டுக்கொண்டிருந்த தேஜஸானது ஆதிப்பிரான் கோவிலுக்குள்ளே பிரவேசிக்கக்கண்டு, சீக்கிரமாக நடந்து பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஆதிப்பிரானையும் சேவித்து, பிரதக்ஷிணமாக வரும்போது அங்கிருக்கின்ற திருப்புளியில் அந்தத் திவ்விய தேஜஸானது அடங்கியதைக்கண்டு, அதின் சமீபத்தில் வந்து, அவ்விடத்தில் சூழ்ந்திருக்கின்ற சட்டங்களைக்கண்டு, இவர் தம்முடைய அதிசயங்களை யறிந்து, யுக்திப்ரவசனங்களாலே திருக்கண்விழிக்கச்செய்தும், ப்ரஸ்னோத்தரங்களாலபிமானம்பெறக்கண்டு, இவர்க்கு அர்த்தபஞ்சக முதலிய சகல ரஹஸ்யார்த்தங்களும் பிரசாதிக்கத்திருவுள்ளமுகந்து, திருப்புளியாழ்வாரடியிலே தமக்கு சேவைசாதித்த நூற்றெட்டு திவ்விய தேசத்து எம்பெருமான்களுக்கு மங்களாசாஸனமடியாக ஸ்ரீ மதுரகவிகள் பட்டோலைகொள்ள, வேதசதுஷ்டயத்தையும், திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரியதிருவந்தாதி, திருவாய்மொழிகள் ஆக நாலுபிரபந்தங்களையருளிச்செய்து, லோகத்தைவாழ்வித்தருளிக்கொண்டு, ஆதிப்பிரான்பிரசாதித்த வகுளமாலையைத்தரித்து வகுளாபரணனென்றும், பரசமயங்களைக்களைந்து பராங்குசனென்றும், சடத்தைக்கோபித்துச் சடகோபனென்றும் திருநாமங்களைப்பெற்று, நம்மாழ்வார் தன்னைச்சூழ்ந்திருந்த காரி-உடைய நங்கை முதலானவர்களைப் பரமபதத்தில் நித்தியாநுபவத்தை அநுபவிக்கக் கடாக்ஷித்தருளி, மதுரகவிகளுடன் தாமுமாக சில காலம் நித்தியாநுபவம் செய்துகொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு ஒருநாள் இந்தச்சரீரத்தை இவ்வுலகத்தில் சுமந்துகொண்டு இன்னுமெத்தனைநாளிருப்பேன். இனிமேல் உன்னைப் பிரிந்து க்ஷணகாலமும் இச்சரீரமாகிய சுமையைச் சுமக்கமாட்டேன், உன்திருவடியறியச் சொல்லுகிறேன், என்னை யழைத்தருளவேண்டும், கிருபாநிதியாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே! யென்று பிரார்த்திக்க, அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் எழுந்தருளக்கண்டு, அளவிடப்படாத மகிழ்ச்சியோடும் எழுந்து, பலமுறை வீழ்ந்து வீழ்ந்து அடிபணிந்து கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருகக்

கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு, பலவாறுகத்துதித்துநின்ற நம்மாழ்வாரைப்பார்த்தருளி, நம்முடன்பரமபதத்துக்குவாருமென்று திருவாய் மலர்ந்தருள, அப்போது மதுரகவிகள் அடியேன் நம்மாழ்வாரைப்பிரிந்து எவ்வாறு உயிர்வைத்திருப்பேன், அடியேனையும் உடன்வரும்படி கடாக்ஷிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, நம்மாழ்வாரை நோக்கி, கண்களில் நீர்விட்டழுது "கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு" என்று முதலெடுத்துப் பத்துத்திருப்பாடல்களை நம்மாழ்வார் விஷயமாகப்பாடித் தேவரீரை எப்படிப் பிரிந்திருப்பேனென்று வியாகுலப்பட, அது குறித்து ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவுள்ளமிரங்கி, உமதுகவி மதுரமாயிருக்கின்றது, ஆகலால் நீர் மதுரகவியென்று பெயர் வகித்துக்கொண்டு, இன்னுஞ் சில நாள் இந்தத்திருப்புளியின் கீழ் அர்ச்சாரூபமாக நம்மாழ்வாரை யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துத் திருவாராதனஞ்செய்துகொண்டு, "திருவாய்மொழியை" உலகத்தில் பிரவசனம் செய்து, பின்பு நமது பரமபதம் வந்துசேருமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, நம்மாழ்வாருடன் ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்கு எழுந்தருளினார். பின்பு மதுரகவிகளும் சுவாமி நியமனப்படி சுவாமி நம்மாழ்வார் நித்திய விபூதிக்கெழுந்தருளினபின்பு தாம்பிரபர்ணிதீர்த்தத்தைக்காய்ச்சி இருகவைத்து, அதிலுண்டான தாதுவிசேஷத்தால் ஆழ்வார் திவ்வியமங்கள விக்கிரஹத்தை யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்து, அவருக்குக் கோயில் திருப்பணிகளெல்லாஞ்செய்து, பலவகை உபசாரங்களுடன் திருவாராதனஞ்செய்து, ஆராதித்துக்கொண்டு, நம்மாழ்வார் பிரபந்தங்களான திருவிருத்தம் நூறுபாட்டு, திருவாசிரியம் ஏழுபாட்டு, பெரிய திருவந்தாதி எண்பத்தேழுபாட்டு, திருவாய்மொழி ஆயிரத்திருநூற்றிரண்டு பாட்டு இந்த நான்கு பிரபந்தங்களையும் உலகமுழுவதும் விளங்கும்படி செய்து, சந்நிதியைவிட்டுப் பிரியாமல் இருநூற்றுநாற்பது வருஷம் எழுந்தருளியிருந்து பரமபதமடைந்தார்.

எல்லா திவ்ய தேசங்களிலுள்ள எம்பெருமான்களும் திருப்புளியாழ்வாரடியில் எழுந்தருளி, நம்மாழ்வாருக்கு சேவை

தால் ஒருஜாமம் அரைத்து பயருப்பிரமாணம் மாத்திரை செய்து தேனில் ஒருமாத்திரை யிழைத்துக்கொடுக்க சுரம் சீதளம் கபங்கள் தீரும். இச்சாபத்தியம்,

ஜன்னிமுதலானதற்கு ஆநந்தபயிரவமாத்திரை.

நாவிக்கிழங்கு	கெந்தகம்
சூதம்	ஜாதிலிங்கம்
மனோசிலை	வெண்காரம்

இந்த திறுசுகள் வரகத்தி விராகனிடை - க, வாங்கி எலுமிச்சம்பழரசத்தில் இரண்டுஜாமம் அரைத்து சிறுபயரளவு மாத்திரைசெய்து உலர்த்திக்கொள்ளவும் ஜன்னிக்கு ... பாவிலும்குளிர்சுரத்திற்குஇஞ்சிச்சாற்றிலும்கொடுக்கதீரும்.

கஸ்தூரிமாத்திரை.

கஸ்தூரி	ஏலக்காய்
குங்குமப்பூ	கற்பூரம்
கோரோஜனை	ஜாதிக்காய்
பச்சைகற்பூரம்	ஜாபத்திரி
லவுங்கம்	மிளகு
வால்மிளகு	திப்பிலி

மேற்கண்ட திறுசுகளில் கஸ்தூரிமாத்திரம் இரண்டுவிராகனிடை மற்றதெல்லாம் வகைக்கு க, விராகனிடை யாகவாங்கி லவுங்கயியாழத்திலரைத்து சிறுபயருப்பிரமாணம் மாத்திரை செய்து நிழலிலுலர்த்தி புட்டியில் வைத்துக்கொள்ளவும். தோஷம், நாவரட்சி, ஜலுப்பு, தலைபாரமியிதுகளுக்கு முலைப்பாலில்விடதீரும் இச்சாபத்தியம்.

கட்டுவாதிமாத்திரை.

குமரிசாளி	ஓமம்	அதிவிடையம்
ஜாதிக்காய்	ஜாபத்திரி	கிராம்பு
திப்பிலி	அபினி	

இதுகளை சமனிடையாய் நிருத்தெடுத்து குப்பைமேனிசாறு விலரைத்து மிளகுப்பிரமாணம் மாத்திரைசெய்து வைத்துக்கொண்டு பொன்முசுட்டைவேர் யியாழத்தில் ஒரு மாத்திரையிடவும் இப்படி மூன்றுவேளைகொடுக்க தீரும்.

கட்டுவாதி.

ஜாதிக்காய்	அதிமதுரம்
ஜாபத்திரி	அதிவிடையம்
மாசிக்காய்	இந்துப்பு
இரும்பு	விளாம்பிசின்
சூரைஷ்டம்	

வகைக்கி சமயிடையாய் நிருத்தெடுத்தனாந்து மாதளங்காய்க்குள்வைத்து வெள்ளைசீலைசெய்து சுருணிப்பி டு - அல்லது (கூ) காட்டெருவில் புடம்போட்டு ஆறினபிறகு எடுத்து சீலைமுதலானதும் நீக்கி கல்வத்திலிட்டு அரைத்து சுண்டைக்காய்பிரமாணம் (க) மாத்திரை தயிர்வடிகட்டி அதில்கொடுக்கவும் அதிசாரபேதிக்கி தேனில்கொடுக்கவும் இச்சாபத்தியம்.

பூப்தி குளிகை.

காசி	சூதம்	தாரம்	கெந்தி
சுக்கு	திப்பிலி	மிளகு	காயம்

இவைகள் சமயிடையாய்சேர்த்து சித்திரமூலயியாழத்தால் ஏழுநாளரைத்து மிளகுபிரமாணம் மாத்திரைசெய்து தேன் அல்லதுஇஞ்சிரசத்திலிட ஜன்னிசுகதோஷம் வாதம்வாயு குன்மம் நாவரட்சி சயகாசம் மேகம் இவைகள் தீரும்.

லவுங்காதி மாத்திரை.

பூரம்	லிங்கம்	வங்காரம்
லவுங்கம்	பாஷாணம்	

சாதித்து, தாங்களும் ஸத்தை பெற்றிருக்கவும், நித்ய ஸூரிகளும், ஸ்வேதத்வீபவாசிகளும் இவ்வாழ்வாரைக் காண்கைக்காக வந்து நிற்கவும், அவர்களை ஆழ்வார் சேவித்து "பொலிக பொலிக" என்று மங்களாசாசனம்பண்ணி, இப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் வைபவத்தையறிந்து அநுபவித்த தமக்கு உபயவிபூதியிலும் ஒப்பில்லாத பெருமையுடையராய், பால்யந்துடங்கி எம்பெருமானுடைய குணங்களையே தாரகமாகவுடையரான இவ்வாழ்வார் அர்த்தபஞ்சகத்தையும், சரணாகதி மந்திரார்த்தத்தையும், சரமப்பிரபந்தமான திருவாய்மொழியில் நன்றாகத்தெளியும்படியருளிச்செய்து, ௩௫-திருநக்ஷத்திரத்திற்குமேல் அவாவற்று வீடுபெற்றருளினார்.

இப்படி நம்மாழ்வார் திருக்குருகூரில் அர்ச்சாவதாரமாய் எழுந்தருளி, மதுரகவிகள் சம்பிரதாயஸ்தர்களால் ஆராதனமாயிருந்துகொண்டிருக்கும்போது; சோழதேசத்தில் திருவாலிதிருநகரிக்குப்பக்கம் திருக்குறையலூரில் கலியுகத்தில் (௩௯௮)முன்றாத்தி தொண்ணூற்றெட்டாவதான நளவருஷம் கார்த்திகை மாஸம் சுக்லபக்ஷம் பவுர்ணமிகூடின வியாழக்கிழமையன்று ஸ்ரீ சார்ங்காம்சராய் திருமங்கையாழ்வார் அவதாரம்பண்ணி, பகவத் சங்கல்பத்தால் தேவதாம்சமாய், ஆம்பலேரியில் பிறந்திருந்து திருநாங்கூர் பாகவதவைத்தியனிடம் வளர்ந்த, ஸ்ரீ குமுதவல்லியாரைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு அவள் நிமித்தம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவராய், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ததீயாராதன கைங்கர்யபரராய், தம்முடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனை சாக்ஷாத்கரித்து, மந்திரோபதேசமும், கலியனென்னும் திருநாமமும்பெற்று, மதவாதியர்களை வாய் மாளப்பண்ணி, நாற்பத்தெட்டு திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களையுஞ் சென்று சேவித்து, கடைசியாக திருவரங்கந்திருப்பதியில் ஸ்ரீ ரெங்கநாதனையும் அழகிய மணவாளனையுந்திருவடிதொழுது, அங்கு கலியப்தம் (௪௪௫) நாலாத்தி நாற்பத்தஞ்சுக்கு மேல் விமான, கோபுர, ப்ராகாராதி, கைங்கர்யங்கள் செய்ய உத்யோகித்து, அதற்குத்திரவியம்வேண்டி, தம்முடைய பரிஜனங்களுடன்

நாகபட்டணஞ்சென்று அங்கு பௌத்தர் கோயிலில் உள்ளே ஒருவரும் போகக்கூடாமல் வாசற்படியில் எப்பொழுதும் சுழன்றுகொண்டிருக்கும்படி சிற்பிகளால் செய்யப்பட்டிருந்த சக்கரத்தை வாழைமரத்தைக்கொண்டு நிறுத்தி, உட்புகுந்து ஸ்வர்ணமயமான பௌத்த விக்கிரஹத்தை எடுத்துக்கொண்டுவந்து, உருக்கி முன் காலத்தில் ஸ்ரீரெங்கத்தில் உறையூர் அரசனாகிய தர்மவர்மாவால் திருவாசலும், அமுதுமண்டபமும், கோயிலாழ்வாரைச்சூழ்ந்த திருவெண்ணாழியும் திருவத்துக்கல் திருவாசல்திருமதிளும், திருநடைமாளிகை, அழகியமணவாளன் திருமண்டபம், முதலான பல திருமண்டபங்களும், பலதிருமதில்களும், பலகோபுரங்களும், சேனைமுதலியார் கோயிலும், விமானமும், அதற்கு வடமேல்புறத்திலே இரண்டாந்திருமதிளில் வடக்குவாசலுக்கு மேலே திருக்கோபுர நயினாரும், திருக்கோபுரமும், சந்திரபுஷ்கரணிக்கரை ஆஸ்தானமண்டபமும் கட்டப்பட்டிருக்கிறதற்கப்பால்மேற்படி தர்மவர்மாவின் வகையில் கிளிசோழன் செய்த கோயிலாழ்வார், விமானம் முதலான கைங்கர்யங்களுக்கும்வெளியே, ராஜமகேந்திரசோழன், நந்தசோழன், குலசேகரப்பெருமாள் இவர்களால்ச் செய்யப்பட்டு, மூன்றாம் ஆவரணத்தின் தென்மேற்கிலே சேனைவென்றான் திருமண்டபமுங்கட்டி, அந்தத்திருச்சுற்று ஜீர்ணோத்தாரணம்பண்ணி, குலசேகரன்வீதியென்று சொல்லப்பட்டவீதிக்கு வெளிப்புறம் அவ்வளவும் பலதிருப்பணிகளையும் பண்ணிக்கொண்டு, நம்மாழ்வார் பகவத்விஷய ப்ராவண்யாதிசயத்தாலே யருளிச்செய்த ஸ்ரீ ஸூக்திகளான திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரியதிருவந்தாதி, திருவாய்மொழியென்கிற நாலுபிரபந்தங்களிலும் சப்தரசம், அர்த்தரசம், பாவரசம் என்கிற விசேஷங்களை யெப்போதும் அநுபவித்துக்கொண்டு, விசேஷமாக நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியைத் தலைக்கட்டின வளவிலே அந்தமில்பேரின்பம் பெற்றவராகையாலே அதனை மிகவும் உகப்புடனே நித்யமாக அநுஸந்தித்துக்கொண்டு போராநிற்கிறநல்லடிக்காலத்திலே

ஸ்ரீரங்கத்தில் ஒரு திருக்கார்த்திகை மஹோத்ஸவத்திலே பெருமாளும் நாய்ச்சியார்களும் திருமஞ்சனங்கொண்டருளி நன்றாக ஒப்பித்து நிற்கச்செய்தே, அப்போது திருமங்கையாழ்வாரும் "திருநெடுந்தாண்டகம்" என்கிற பிரபந்தத்தை யிட்டருளி, ப்ரதமம் பெரியபெருமாள் திருச்செவிசாற்றியருளும்படி தேவகானத்திலேயிட்டநுஸந்தித்து, திருவுள்ளமுகக்கும்படி நன்றாகத்திருவாய்மொழி முகத்தாலும் யெத்திரிப்ப, பெரிய பெருமாளும் திருமங்கைமன்னனிடம் க்ருபாதிசயராய் "ஆழ்வீர் நீர் இப்போது ஒரு வார்த்தை சொல்லுவாரைப்போல இராநின்றீர், நாம் ஏதாவது செய்யவேண்டுவது உண்டாகில் சொல்லும்" என்ன திருமங்கையாழ்வாரும் "நித்ய ஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த அடியேனை தேவரீர் இப்படி விஷயீகரித்த பின்பு அடியேனுக்கு ஒரு குறையுண்டோ? ஆகிலும் ஒரு விண்ணப்பமுண்டு" என்ன, பெருமாளும் அதைச்சொல்லுமென்ன, ஆழ்வாரும் "நாயந்தே, நாயந்தே, தேவரீர் லோகோ[illegible]ர்த்தமாகச் செய்தருளின அர்ச்சாவதார ஸ்தலங்களில் ப்ரதானமான இந்த ஸ்தலத்தில் மார்கழிமாசம் சுக்லபக்ஷத்தில் ஏகாதசியின்று அத்யயனோத்ஸவம் கொண்டருளும்போது சடகோபன் சொல்லான திருவாய்மொழியை வேதங்களுடனே கேட்டருளி, வேதஸாம்யமாக அநுக்ஹித்தருளவேணும்," என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் மிகவும் உகந்தருளி, அப்பொழுதே சடகோபன் திருவாய்மொழிக்கு வேதஸாம்யம் அனுக்ரஹித்து" அத்யயனோத்ஸவத்திலே வேதங்களுடனே திருவாய்மொழியும் கேட்டருளுகிறதாகத் திருவுள்ளமானேம். "நாம் அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்தில் சேரபாண்டியன்சிம்ஹாசனத்தின்மேல், சுந்தரபாண்டியன் திருமுத்துப்பந்தலின்கீழ், ஹரி ஹராயன் திருப்பள்ளிகட்டிலின் மேல் யெழுந்தருளியிருந்து, கவியன்பாட்டுக்கேளா நிற்கையில், கோவணவர், கொடவர், யெடுப்பார், பாடுவார், தளியிடுவார், மற்றுமுள்ள இராமாநுஜமுடையோர்களும்வந்து, நம் சடகோபனுக்கு முன்பெற்றபேறு தரவேண்டுமென்று கேளாநிற்கையில்,

"நாம் சாத்திக்களைந்த சந்தனமும், சூட்டிக்களைந்த சுகந்தமும், உடுத்திக்களைந்த ஒலியலும், நம் தளியிடுவான் கையிலே கொடுத்தனுப்பினோமென்று" எழுதச்சொல்லி திருமுகப்பட்டயமும் சகலவரிசைகளையும் திருப்பணி செய்வான் கையிலே அனுப்பியருள, "இக்கவியன் தேவகானத்தினாலே நெடும்பாடுகையாலே அவர் மிடறுநொந்தது, இன்று நாம் சாத்திக்களைந்த மிருந்ததயிலக் காப்பை அவர் மிடற்றிலே தடவுங்கோள்" என்று பரிஜநங்களை நியமிக்க, பரிகாரமுமப்படியே செய்ய, திருமங்கை மன்னன் க்ருதார்த்தராய் தம்மிடத்துக்கு எழுந்தருளினர்.

தளியிடுவானும் திருமுகப்பட்டயமுதலான பிரசாதங்கள் கொண்டுவருகிற செய்தியைக்கேட்டு நம்மாழ்வாரும் மதுரகவிகளுடனே புறப்பட்டருளி தளியிடுவானை எதிர்கொண்டு பிரசாதமும்சூடித், திருமுகப் பட்டயத்தையும் சிரசாவகித்து தளியிடுவானை ஆதரித்து, மறுநாள் ஆழ்வார்திருநகரியினின்றும் புறப்பட்டு, மார்கழிமாசம் சுக்லதசமியினன்று ஸ்ரீரங்கம் கோயில்வர எழுந்தருள, அந்தச்செய்தியைக்கேட்டு திருமங்கை மன்னனும் நம்மாழ்வாரை எதிர்கொண்டு [illegible]வடிதொழுது, சன்னிதியிலே யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோக, அழகியமணவாளனும் ஆழ்வாரைக்குளிரக் கடாக்ஷித்தருளி, தம் திருவுள்ளத்திலுகப்பாலே "நம்மாழ்வார்" என்று திருநாமம்சாத்தி, திருமாலை, ஸ்ரீசடகோபன், திருப்பரிவட்டம், முதலான வரிசைகளைப் பிரசாதித்து, சந்த்யாமடமான திருக்குறளப்பன் சந்நிதியிலேவிடுதியாக விடச்சொல்லி நியமிக்க, அந்தப்படியே திருமங்கைமன்னனும், மதுரகவிகளும், பரிஜனங்களுடன் நம்மாழ்வாரை திருக்குறளப்பன் சந்நிதியிலே எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய், மறுநாள் ஏகாதசி விடியற்காலம் திருவத்யயனோத்ஸவம் ஆரம்பித்து, பத்துநாளாகப்பிராத: காலத்திலே வேதபாராயணம் தொடங்கி நடக்க அனந்தரம், ராத்திரி அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்தில் [illegible]ழ்வார் யெழுந்தருள, பெருமாளும் "அருளப்பாடு திருவாய்மொழி விண்ணப்பம்செய்வார்" என்று அருளப்பாடுமுதலான

சகலவரிசைகளும் சாதிக்க, மதுரகவிகளும் ஆழ்வாருடைய கரண பூதராயிருந்து, திருவாய்மொழியைத் தொடங்கி தேவகானத்திலே அபிநயத்துடனே சேவித்து, பத்தாம் திருநாளில் வேதாதிகள் சாற்றினவுடனே, ராத்திரி திருவாய்மொழியும் சாற்றி, ஆழ்வார் முன்பு திருவாய்மொழியைத் தலைக்கட்டினவாறே பெருமான் திருவடிகளைச் சேர்ந்த படியை அநுகரித்து, பெருமாள் திருவடிகளைச் சேர்ந்தவுடனே, பெருமாளும் நம்மாழ்வாரை ஏகாசனத்திலே வைத்துக்கொண்டு, திருமாலைகள், பிரசாதம், கஸ்தூரித் திருமண் காப்பு முதலானவைகளைப் பிரசாதித்து, ஆழ்வார் திருநகரிக்கு விடை சாதித்து, தம்முடைய சகல வரிசைகளையும் சாதித்து, அனுப்பியருள, நம்மாழ்வார் உடனே கலியன் பின் செல்ல மதுர கவிகளுடன் புறப்பட்டருளி, திருநகரிக்கு எழுந்தருளி, வருஷா வருஷம் இந்தப் பிரகாரம் நடந்துவர, ஸ்ரீரங்கத்தில் ராஜமகேந்திரன் திருவீதியில் வடகிழக்கிலே நூற்றுக்கால் மண்டபமாக திருமாமணிமண்டபம் போல்க் கொட்டகைகட்டி, அதிலே பிரதி ஸம்வத்ஸரமும் அத்யயனோத்ஸவம் நடத்திக்கொண்டு, பரிபாலனம் பண்ணி[illegible]வருகையில்

இப்படி சில[illegible]சென்றபின் [illegible]விரோதத்தால் ஆழ்வார்கள் திருவாய்மலர்ந்த[illegible]ளிய திவ்யப்பிரபந்தங்களும் திருவத்யயனோத்ஸவமுதலாகிய கைங்கரியங்களும் க்ஷீணமாய், நம்மாழ்வாரும் அத்யயனோத்ஸவத்துக்கு ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருளாமலிருக்க, அப்போப்பட்டப்ரபந்த ஸம்ப்ரதாயங்களை இடையறுமல் மறுபடி வழங்குவிக்கும் பொருட்டு, வீரநாராயணபுரத்தில் ஸந்நியவாசம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தவராகியும், சடமர்ஷண குலதிலகராயும், சொட்டைக்குலத்தாரென்றும் பெயர்பெற்றவருமான ஈஸ்வரமுனிகளுக்கு கலியுகம் ([illegible]) மூவாயிரத்து அறுநூற்று எண்பத்து நாலுக்குமேல் சோபகிருது வருஷம் ஆனிமாசம் சுக்கில திரயோதசி புதன்கிழமைகூடின அநுஷ நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீகஜாநநாம்சரான ஸ்ரீநாதன் என்று திருநாமம் சாற்றப்பெற்ற நாதமுனிகள் அவதரித்து ஸ்ரீ. வேதவியாச பகவான் மறைந்து

கிடந்த வேதங்களை உத்தரித்தாப்போல ஆழ்வார்களருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களை உத்தரிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்கையில், ஒருநாள் வடதேசயாத்திரை செய்யத்தொடங்கி, பிருந்தாவனமுதலான திவ்யதேசங்களை சேவித்துக்கொண்டு, கடைசியாக ஆழ்வார்திருநகரிக்கு எழுந்தருளி, மதுரகவிகள் சம்பிரதாய ஸ்தாபகரான ஸ்ரீ பராங்குச நம்பி ஸந்நிதியிலே "கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு" என்கிற நம்மாழ்வார் விஷயமான திவ்யப்பிரபந்தத்தை லபித்து, பெரியபெருமாள் திருமங்கை மன்னனுக்காகத் திருவாய்மொழிக்குப்பண்ணின அநுக்ரஹாதிசயத்தைக் கேட்டருளி, மிகவும் திருவுள்ளமுகந்து, யோகதசையிலே நம்மாழ்வாரை ஸாக்ஷாத்கரித்து, தன்முகமாக ஆழ்வார்கள் பதின்மரும், ஆண்டாளும் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களையும் லபித்துக் கிருதார்த்தராய், முன் திருமங்கைமன்னன் காலத்தில் நடந்தது போல மார்கழி மாசம் அத்யயனோத்ஸவத்திலே நம்மாழ்வார் திருவரங்கம் பெரியகோயிலே எழுந்தருளும்படிக்கும், பகல் வேதபாராயணத்தோடே திருவாய்மொழி அநுஸந்தானம் நடக்கும்படிக்கும், திருப்பல்லாண்டுமுதலாக தி[illegible]கப்ப ள்க ஏகாதசிக்குமுன் ப[illegible]நாளிலே [illegible]பெருமாள் கேட்டருளும்படியாகவும், இயற்பாவை சாற்றுமுறைக்கு மறுநாள் கேட்டருளும்படியாகவும், பெரியபெருமாள் திருவாய்மொழிக்கு வேதசாமபத்தை அநுக்ரஹிக்கையாலே வேதங்களுக்கு 'உபக்ரமம்,' 'உத்ஸர்ஜநமான' கார்யமுண்டானாற்போலே "த்ராமிடம் ப்ரம்ஹஸம்ஹிதாம்" என்று ஓதப்பட்ட திராவிடவேதமான திருவாய்மொழிக்கும் திருக்கார்த்திகை திவ்யமஹோத்ஸவத்திலே உத்ஸர்ஜநகாலமென்றும், மார்கழிமாசத்தில் அத்யயனோத்ஸவத்திலே உபக்ரமகாலமென்றும், திராவிடவேதமான திருவாய்மொழியை திருக்கார்த்திகை திவ்ய மஹோத்ஸவத்திலே உத்ஸர்ஜநம்பண்ணி, உபக்ரமகாலமான அத்யயனோத்ஸவத்திலே பெரியபெருமாள் கேட்டருளவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் சேர்ந்தி றுல் பிணைத்து வாயினால் மொழியாமலிருக்கும்படிக்கும், இப்

படிக்கு வருஷந்தோறும் நம்மாழ்வார் ஸ்ரீரெங்கத்துக்கு எழுந்தருளும்படியாகவும் கட்டளைப்படுத்தினார்.

இப்படி ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் காலமுதல், கலியுகம் (௪௧௧௮) நாலாயிரத்தி நூற்றிப் பதினெட்டுக்குமேல் பிங்களவருஷம் சித்திரைமாசம், பன்னிரண்டாந்தேதி, சுக்லபக்ஷம் வெள்ளிக்கிழமை திருவாதிரை நக்ஷத்திரம், ஆயுஷ்மான்யோகம், பத்ரவாகரணம், கடகலக்கினத்தில் தொண்டமண்டலத்தில் ஸ்ரீபெரும்புதூரில் கேசவசோமயாஜியாருக்குத் திருக்குமாரராய்த் திருவவதரித்த உடையவர் காலம்வரை அஞ்ஞூறுவருஷகாலமாக திருவரங்கத்திருப்பதிக்கு சுவாமி நம்மாழ்வார் மதுரகவிகளுடன் எழுந்தருளி, திருவத்யயனோத்ஸவம் நடந்துகொண்டுவருகையில், ஒருகாலத்தில் திருவத்யயனோத்ஸவத்துக்காக நம்மாழ்வார் திருநகரியினின்றும் ஸ்ரீரெங்கத்துக்கு எழுந்தருளச்செய்கை, வழியிலே கள்ளர்வந்து விழுந்து உபத்திரவம் பண்ணினபடியினாலே, ஆழ்வாருடையதிருவடி நிலையான 'மதுரகவிகள்' கைதப்பிப்போய்விட்டது. ஆழ்வார்மாத்திரம்தங்கி திருநகரிக்கு எழுந்தருளிவிட்டார். ஸ்ரீரெங்கத்தில் நித்திய கைங்கர்ய வாசமாய் எழுந்தருளியிருந்த உடையவர் இந்தச் செய்தியைக்கேட்டு, ஆழ்வார் திருநகரிக்கெழுந்தருளி, ஆழ்வார் திருவடி நிலையான ராமாநுஜனைப்பண்ணிவைத்து, இன்றுமுதல் நம்மாழ்வார் திருநகரியைவிட்டு ஸ்ரீரெங்கத்துக்குப்புறப்படவேண்டாமென்று நியமித்து, ஸ்ரீரெங்கத்துக்கெழுந்தருளி, நம்மாழ்வார் விக்கிரஹத்தை யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்து, திருவத்யயனோத்ஸவத்தை நடத்தியருளினார். அதுமுதல்கொண்டு எல்லாத் திவ்யதேசங்களிலும் ப்ரதி ஸம்வத்ஸரமும் அத்யயனோத்ஸவங்கண்டருளப்பண்ணிக்கொண்டுவருகிறது. நம்மாழ்வார் திருவடிநிலைக்குமுன் "மதுரகவிகள்" என்றிருந்து இப்போது "ஸ்ரீராமாநுஜன்" என்று பெயராய்த்து.

இவ்விதம் ஆழ்வார்திருநகரியில் சுவாமி நம்மாழ்வார் யாதொரு குறைவின்றியில் சிந்தாமல் மங்காமல் பொங்கும்படி சகல உபசாரவரிசைகளுடன் எழுந்தருளியிருக்கும் கல்லடிக்

காலத்தில், கலியுகம் (௪௩௨௮) நாலாயிரத்தி முன்னூற்றி இருபத்தெட்டுக்குமேல் அக்ஷயவருஷத்தில் டில்லீசுரன்களான துலுக்கர் தொண்டமண்டலம் வந்து வியாபித்து கலகஞ்செய்கிறார்களென்று கேட்டு, ஸ்ரீரெங்கத்தில் அழகிய மணவாளப்பெருமாளுக்கு அநேக கைங்கரியங்கள் நடப்பித்துக்கொண்டுவந்த ஸ்ரீரெங்கராஜநாதன் வாதூலதேசிகர் சுவாமி சந்நிதியிலே "இங்கே யெழுந்தருளியிருக்கிறதும், வெளியிலே யெழுந்தருளுகிறதும் எந்த திருவுள்ளம்?" என்று திருவுள்ளச்சீட்டுப் போடுகையில் "அழகிய மணவாளப் பெருமாள் யெழுந்தருளியிருக்கிறதே திருவுள்ளம்" என்று நியமித்தபடியினாலே திருநாள் ஆரம்பித்து நடக்கையில், பன்றியாழ்வான்கோயிலிலே, பலிவெட்டுமண்டபத்திலே அழகியமணவாளப்பெருமாள் யெழுந்தருளியிருக்கிற சமயத்திலே துலுக்கர் ஸ்ரீரெங்கத்துக்கு வடபுறமிருக்கிற ஸமயபுரம் கடந்து வருகிறதைக்கேட்டு ஸ்ரீரெங்கராஜநாதன் வாதூலதேசிகர் திருவோலக்கத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற பன்னீராயிரம் சுவாமிகளையும் திருவோலக்கங்கலையாமலிருக்கும்படி நியமித்து, திருவாராதநம் நடக்கிறதாகத் திருத்திரையிட்டு, சிறுபல்லக்கிலே பெருமாளை யெழுந்தருளப்பண்ணி ஒரு அர்ச்சகரையும் இரண்டு பரிசாரகர்களையும், சிஷ்யரோடு கூட பிள்ளைலோகாசாரியரையுங்கூட்டி, தெற்கே அனுப்பி, மற்றப்படி வேண்டும் கட்டளைப்படுத்தினார். இப்பிள்ளைலோகாசார்யர் மஹாவைபவமுடையராய் பெரியபெருமாளுக்குப் பிராணபூதராய் எழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலே துலுக்கர் கலகம் வந்து, கோயிலிலே குடியிருக்கப்போகாமையாலே நம்பெருமாள் நாய்ச்சிமாருடனே அன்றிரவு சிறந்தகாட்டிலே பெழுந்தருள, கள்ளர் தொடர்ந்து ஸர்வஸ்வாபஹாரம்பண்ண, அவ்விடத்தைவிட்டு அப்புறம்போகையில் அங்கங்கே செஞ்சுவாஞ்சக்கள்ளர் எதிர்கொண்டு, சிறப்புக்கட்டளை யமைக்க அவர்கள் பாவமறிந்து, அத்தைப்பரிக்ரஹியாமல் கடாக்ஷித்து, ஜோதிஷ்குடியிலே ஒருமாசம் யெழுந்தருளியிருக்க, அங்கே பிள்ளைலோகாசார்யர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளி, திருவத்யயநார்த்தமாக சமகைங்கர்யம் நிறைவேறின பின்பு, திருமா

திருஞ்சோலை பேறவெழுந்தருளி, அங்கு ஒருஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்து, அங்கு அழகிய மணவாளன் திணறுமென்று ஒன்றுண்டாக்கி, அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு மலையாளத்திலே எழுந்தருளி, அங்கங்கே அவரவர்களாலே ஸத்க்ருதராய், அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு, கோழிக்கூட்டுக்கெழுந்தருளி, அங்கு சில காலம் எழுந்தருளியிருக்கிறகாலத்திலே மற்ற திவ்யதேசங்களிலுள்ள எம்பெருமான்களும், ஸ்வாமி நம்மாழ்வாரும் எழுந்தருள, அங்கே நம்பெருமாள் அந்த எம்பெருமான்களையும் ஸ்வீகரித்தருளி, நம்மாழ்வாரை மிகவும் உபலாலித்து, தம்முடைய ஸிம்ஹாஸனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, ஒரு வருஷம் அங்கே எழுந்தருளியிருந்து, அவ்விடத்தினின்றும் நம்மாழ்வாருடன் புறப்பட்டருளி, சமுத்திரத்திலே ஓடத்தின்மேலே எழுந்தருள, மத்தியில் நம்மாழ்வார் ப்ரமாதிகமாக சமுத்திர ஜலத்திலே தவழ எழுந்தருள, நம்பெருமாள் தனித்து எழுந்தருளத் திருவுள்ளமில்லாதபடியாலே ஓடத்தைத் திருப்பி, பெருமாள் நியமனத்தாலே கெருடன் வட்டமிட்டவிடத்திலே முழுகி, நம்மாழ்வாரை யெடுத்து பெருமாளுடன்சேர்க்க, நம்பெருமாளும் நம்மாழ்வாருடன் திருக்கணாம்பியிலே அநேககாலம் எழுந்தருளியிருந்து, ஆழ்வாருக்குத் தம்முடைய ஸிம்ஹாசனமான வட்டமணையையும், முத்தின் சட்டையையும், பகல்த் திருவண்பந்தத்தையும், திருவீதியிலே தீர்த்தப்படிகத்தையும் சாதித்தருளிவிட்டார். அன்றுமுதல் இன்றைவரைக்கும் நம்பெருமாளுக்கு வட்டமணைமுதலானதில்லை. நம்பெருமாள் ஆழ்வாரை அங்கே நிறுத்திவிட்டு, தாம் ஸபரிகரராய் கொச்சி, கள்ளிக்கோட்டை, புங்கனூர் வழியாகத் திருநாராயணபுரம் எழுந்தருளினர்,

இப்படி நம்மாழ்வார் யெழுந்தருளியிருக்கிற அந்த ஸமயத்திலே மேற்கும் கள்ளர் பற்றும், கிழக்கும் அப்படியாய், வடக்கும் துலுக்கர் பயமாயிருந்தபடியினாலே அத்திசைகளில் இருக்கப்போகாமல் நம்மாழ்வாரை ஜாக்ரதையாகத் தென்மேற்கு மூலையிலே வெகுதூரம் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுசெல்ல, அவ்விடத்தில் கள்ளர் பயமதிகப்படவே, வேறுகதியில்லாததினாலே

அதியுன்னதமான முந்திரிப்புமலையிலேபோய், அகாதமான ஒரு சரிவு கண்டு, நம்மாழ்வாரை ஒரு திருப்பெட்டகத்திலே யெழுந்தருளப்பண்ணி, சங்கிலிகட்டி, அந்த அகழிலேபாங்காக எழுந்தருளப்பண்ணிவிட்டு, திருவாபரணங்களையும், திருப்பொக்கசத்தையும், நிக்ஷேபித்து எல்லாரும் மலையினின்றும் இறங்கினவளவிலே, கள்ளர்கள் கையிலே யகப்பட்டவர்கள் உடையைக்கூட கொடுத்துவிட, அதற்குத்தப்பினவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய இடம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள். அவர்களிலே தோழப்பரென்பவர் நம்மாழ்வார் திருவடிகளிலே அத்யந்த ப்ரவணராய், அபிமானியாயிருக்கையாலே தாம் மதுரைக்குச்சென்று, லௌகிக வைதிகங்களிலே அதிநிபுணராய், மதுரை ராஜ்யாதிபத்யம் பண்ணுகிற திருமலையாழ்வாருக்கு அறிவித்துக் காத்திருந்துகொண்டு, இந்த சமாசாரங்களெல்லாம் தெரியச்செய்துகொள்ள, திருமலையாழ்வாரும் எல்லாவற்றையுங் கேட்டு அபிமானித்து, மலையாள ராஜனுக்குத் தம்முடைய ஸ்ரீமுகமுங்கொடுத்து, அந்தரங்கராய், ராஜவல்லபராய் ஸ்ரீகார்யத்திலே அபிமானிகளாயிருக்கும் ஸ்வபடர்களையுங்கூட்டித், த்ரவியமும் சாதித்து அனுப்பியருள அவர்களுமப்படியே திருவாங்கோட்டிலே செல்ல, கலஹாந்தெளிந்தபடியினாலே ஹ்ருஷ்டராய், ராஜாவைக்கண்டு செய்தியைச்சொல்ல திருமலையாழ்வாருடைய ஸ்ரீமுகத்தை சிரஸாவஹித்துக்கொண்டு ப்ரியப்பட்டு, தோழப்பருக்கு வெகுமானம் பண்ணி, நம்மாழ்வாரைத் திருக்கணாம்பியிலேயே யெழுந்தருளப்பண்ணிவைக்கும்படி மநுஷ்யஸாமக்கிரியையும், அர்த்தஸாமக்கிரியையும் பூர்ணமாகக்கொடுத்தனுப்ப, அவர்களும் முந்திரிப்புயென்கிற ஊரிலே சென்று சங்கிலிகளும், ஊஞ்சற்பலகைகளும் சேர்த்துக்கொண்டு மலையிலேறி, ஸரிவிலே இறங்குவாரார் என்று சிந்திக்க, பிராணவைக்கேறம் ப்ரவர்த்திகளாகையாலே யெல்லாரும் பின்வாங்கியிருக்க தோழப்பர் தாமே சரிவின்மேலே இறங்குகிறேனென்று துணிய, அவருக்கு அப்போது ஸ்தலத்தார் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து சம்மதித்து "உமக்கு ஆழ்வார் சந்நிதியிலே வருஷபரா பட்டரோடொத்த ஸ்வதந்த்ரமும் திருமஞ்சனக் காவத்

திலே ஸஹஸ்ரதாரை கண்டருளி, திருவந்திக்காப்பானவுடனே ஆழ்வார் திருமுடியிலே சாத்தியிருக்கிற அலங்கலம் பூச்செண்டையையும், "ஆழ்வார் தோழப்பர்" என்று உமக்கு அருளப்பாடிட்டு நித்தியமாக சாதிக்கிறோம்" என்று சொல்லி, அனைவரும் சந்தோஷித்து, ஆழ்வார் தோழப்பரைத் தூங்கு பலகையிலே யேற்றி, சரிவிலேவிட்டு சாவதானமாகப் பார்த்திருக்க, அவரும் அதிலிறங்கித் திருப்பொட்டகந்தேட, ஒரு க்ஷேமகாரிப்பக்ஷி திருப்பொட்டகத்தின் பேரிலிருந்து சப்திக்கக்கேட்டு, ஆச்சரியப்பட்டு, அந்தப் பொட்டகத்தைக்கண்டு சேவித்து, கொஞ்ச நேரம் நம்மாழ்வாரைத்தியானித்தவுடனே, அந்தப்பக்ஷி விலகிப் போய், பிற்பாடு பொட்டகத்தைத் திருக்காப்பு நீக்கி, ஆழ்வாரைக்கண்டுகொண்டு சேவித்துக் கிருதார்த்தராய், மறுபடி திருப்பொட்டகத்தைத் திருக்காப்புச்சேர்த்துக்கட்டி, தூங்கு பலகையிலேஏறியருளப்பண்ணி, சங்கிலியைக்குலுக்க, அவர்களும்மேலே பிடித்து வாங்கிக்கொள்ள, தோழப்பர் எழுத்தாணியையும் ஓலையையுங்கொண்டுபோனவராகையாலே அங்கு நடந்த விருத்தாந்தத்தை எழுதிவைக்கக்கண்டு, அனைவரும் சந்தோஷப்பட்டுசேவித்து, திருப்பொட்டகத்தைப் பலகையினின்று இறங்கியருளப்பண்ணி, தோழப்பர்வரும்படிக்குத்திரும்பி பலகையைச்சரிவிலே விட, வந்துசேர்ந்தவுடனே தோழப்பருமேறி, சங்கிலியைக்குலுக்க, அவர்களும் சங்கிலியைச்சேர்ந்தநடுவேதட்டுப்பட்டு, தோழப்பர் கீழே விழுந்துவிட்டார். பிற்பாடு அவர் குமாரரான அப்பன் பிள்ளைக்கு யெல்லாருமாக சமாதானஞ்சொல்லி, ஆழ்வாருடைய கைங்கர்யத்திலே திருமேனி விட்டவராகையாலே அவருக்கு நீர் விசனப்படவேண்டாம். ஆழ்வார் உம்மைப்புத்திரராக அபிமானித்தருளினார். உமக்கு சந்ததியிலே இக்கட்டளைப்பிரகாரத்துக்கு "ஆழ்வார் தோழப்பர்" என்று அருள்பாடும், வரிசைகளும் நடப்பிக்கிறோமென்றுசொல்லி, ஆழ்வாரை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு முந்திரிப்பிலேசென்று, நம்மாழ்வாருக்கு ஐந்துநாள் ஸம்ப்ரோக்ஷணை கண்டருளப்பண்ணி, மலையினின்றும் புறப்பட்ட அன்றுதொடங்கி திருவடி நம்பியாரும்,

ஸ்தலத்தாரும், ஆழ்வாரப்பனும் நன்றாக ஆராதித்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

கள்ளர்கள் இந்தச் செய்தியைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் அவர்களுக்கும் பக்திபிறந்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே அதிப்பிரவணராய், முன்பு பறித்துப்போனவைகளை ஸமர்ப்பித்து, ஆழ்வாரைத் திருக்குறும்பிக்கு எழுந்தருளப்பண்ண திருப்பல்லக்கு முதலானவை சேர்த்து, வாத்தியகோஷத்துடன் யெழுந்தருளப் பண்ணினார்கள். ஒரு பெரிய திருவடிப் பக்ஷியும் ஆழ்வாருக்கு மேலாய் ஆகாசத்திலே சூழ்ந்துகொண்டு திருக்குறும்பியிலே ஆழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கிற கோயில் மரத்திலே கூடு கட்டி வசிக்க, இந்த ஆச்சரியத்தைக்கண்டு, எல்லாரும் ஆழ்வாரைச் சேவித்து, அவர் ப்ரபாவத்தைக் கொண்டாடிக்கொண்டு, அவரவர் சக்திக்குத்தக்கபடி சிறப்புகள் முதலானதுகள் செய்து கொண்டுபோனார்கள். இப்படிப்பட்ட அதிசயங்களையெல்லாம் திருவனந்தபுரம், திருவாட்டாறு, திருவண்பரிசாரம், திருவல்லவாழ் முதலான திவ்விய தேசங்களிலுள்ள போற்றிமார், நம்பூரிகள் கேட்டு, உடனே வந்து நம்மாழ்வாரைச்சேவித்து க்ருதார்த்தர்களாய், அவரைவிட்டுப் பிரியமாட்டாமல் உதயகாலத்திலே எப்போதும்போலே திருமஞ்சனங்கொண்டருளி, தத்யோதனமும், வங்காரத்தோசையும், பாகுகூட்டினகட்டிப்பொரியும், பாற்கஞ்சிக்கடாரமும் நித்தியல்ப்படியாக அமுதுசெய்தருளி, மத்தியான காலத்திலே நாயகமலங்காரத்துடனே வரிசையாகச் சம்பா அவசரமும் அமுதுசெய்தருளி, திருப்பணியாரவகைகளும் அமுதுசெய்து, பின்பு உச்சிக்காலமும் அமுதுசெய்து, காலோசிதமானஉபசாரங்களுடனே விச்ரமித்தருளத்திருக்காப்புச்சேர்த்து, மீளவும் போதுசாய நாலு நாழிகைக்குத்திருக்காப்பு நீக்கி, சாயங்காலம் திருவாராதனங்கண்டருளி, அஸ்தமன ஸமயத்திலே உப்புச்சாத்தமுதுடன் சம்பாவும், தோசைப்படியும், பொரியும், அமுதுசெய்து விசேஷமாகமாய், பிற்பாடு அத்தாளமமுது செய்தருளி, இராக்காலமுமாய் ஸ்ரீபலிமுடிந்து, திருவுற்சாதம், அரவணை, சுக்குக் கஷாயம், இவைகளெல்லாம் அமுது செய்யும்படியாக,

போ[illegible]மார் திட்டம்பண்ணி நடத்துகிறார்கள். ஆழ்வார்திருநகரி யைப்போலே பரிஜனங்களும், பூர்ணமாய், வழு மடாதிபதிகளும் தலைப்பட்டு, நம்மாழ்வார் திருவடிகளிலே அதிப்ரவணராய், ஆசா மதிகளாய், தத்தத்காலோசிதமான உத்ஸவங்களை நன்றாக நடப் பித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தருளியிருந்தார்கள்.

இப்படியிருக்கிற காலத்தில் தேவப்பெருமாள் கைக்கொண் டருளுந் திருமலையாழ்வாருக்கு பக்தி நிஷ்டை பிறந்து, திரா விட வேதங்களுடைய தாத்பர்யங்களை யெல்லாமறிந்து, அதிலே நிஷ்டராயிருந்து, திருவாய்மொழியிலுடையவரா[illegible]திலேயே மிகவும் ஊன்றியிருக்கையாலே திருவாய்மொழிப்பிள்ளையென் று பெயர்பெற்று, நம்மாழ்வார் திருவடிகளிலே ப்ராவண்யம் அதி சயித்து, அவர் திருவடித்தொழவேணுமென்கிற அபிநிவேசத் தையுடையராய், அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்குருகூரென் கிற திருப்பட்டை வீட்டைக்குறித்து, அங்கே சென்று அவர் திரு வடிகளைச் சேவித்துத் தம்முடைய அபிநிவேசமெல்லாம் தீர்ந்து, நம்மாழ்வாரை ஆழ்வார்திருநகரியிலே திருக்குருகூர்ப்பதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, தாம் முன்னாக்கூட்டி ஆழ்வார்திருநகரி யேற எழுந்தருளி, காடுவெட்டி நாடாக்கி, குடியேற்றி, ஆழ்வாரை எழுந் தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டு, பெருமாள் ஸ்தானத்திலே பெரிய ருளப்பண்ணுவித்து, உறங்காப்புளி நிழல்தன்னிலே யெழுந்தரு ளப்பண்ணி சேவித்திருக்க, இவருக்கு "சடகோபதாஸர்" என் று தம்முடைய திருநாமத்தை எதார்த்தநாமமாகும்படி பிரசாதித் தருள, இவரும் நம்மாழ்வார் திருவடிகளிலே அசேஷசேஷவ்ருத் திகளிலும் அந்வயித்து, அநேக யாத்திரையாய்ப் போராநிற்கிற காலத்திலே, திருவாய்மொழிப்பிள்ளையும் ஆழ்வார்திருநகரியில் கலியுகம் (௪௩௨௫)-க்குமேல் உடையவருக்குத் தனிக்கோயில் கட்டுவித்து, உடையவர் கோயிலை "ஸ்ரீராமாநுஜசதுர்வேதி மங்கலம்" என்கிற திருவீதியையுமுண்டாக்கி, அதிலே பெரி யோர்களையும் பிரதிஷ்டிப்பித்தார். இந்த உடையவர் விக்ரஹமாகத் தான் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வடதேச யாத்திரை எழுந்தருளு வதற்கு முன்னே தானே "யதிராஜ விம்சதி" என்கிற கிரந்தம்

செய்தருளினதேதவிர ஸ்ரீபெரும்புதூர் உடையவர் விஷயமல்ல.

இவ்விதமாக வாழி நம்மாழ்வார் திருச்செல்வம் மேன்மேல் பொங்கி, பாஞ்சராத்திரப்பிரகாரம் தென்கலை ஸித்தாந்தமாக நட ந்து வருகையில் வெகு காலத்துக்குப்பிறபாடு மணவாளமாமுனி கள் காலத்தில் அவர் வடதேசயாத்திரையை உத்யோகித்துப் புறப் பட்டு, திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்களை எல்லாம் மங்களாசாஸன பராய், திருப்புல்லாணி யேற எழுந்தருளி, புல்லாணி எம்பெ ருமானைத் திருவடித்தொழுது, அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுப் பயண கதியிலே ஆழ்வார்திருநகரி யேற எழுந்தருளி, சேவாக்கிரமம் தப்பாமல் உடையவர் நம்மாழ்வாரையும், பொலிந்துநின்றபிரானையும் சேவித்து, மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டு, அங்கே அநேக ஆத்மாக்களைத் திருத்தி, திவ்யப்பிரபந்தங்களைப்பிரசாதித்துக் கொண்டிருக்கையில், திருமலைநம்பி திருவம்சஸ்தரான வேட்டை சிங்கராசாரியார், திருவடிகளிலே வந்து ஆசிரயிக்க, அவரையும் அங்[illegible]த்து, அவருக்குப்பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைச் சாதித்தருளி, சடகோபதாஸரென்று திருநாமம் சாத்தி, அவர் மூலமாக வந்த திரவியங்களை ஆழ்வார்திருநகரியில் ஆழ்வார் திருக்கோபுர கைங் கர்யத்துக்குப்போகவிட்டருளி, காளமேகன் திருமண்டபத்தை யும், திருவீதிகளையும், எல்லைகளையும், அழகியமணவாளன் திரு மண்டபத்தையும் உண்டாக்கினார். மிஞ்சின குறையிருந்ததை தம் திருப்பேரனாரான ஜீயர் நயினாரால் முடிப்பித்தருளினார். இப் படி ஆழ்வார்திருநகரி, திருக்குறுங்குடி முதல், வடதிருவேங்கட மலையான திருப்பதிகளிலே மணவாளமாமுனிகள் செய்தருளின விமான, கோபுர, பிராகார மண்டபங்கள் முதலான திருப்பணிகளும் அவர் கல்பித்த ஸ்ரீகார்யகர்த்தருகளும், அவர் நியமித்த கட்டளைப் பாடுகளும், இப்போதுவரைக்கும் பாஞ்சராத்திர விதிப்பிரகார மாக தென்கலைஸித்தாந்தம் வளர்ந்தோங்கி நடந்துவருகின்றது,

எல்லா[illegible]த்நாட்டிலும் நம்மாழ்வாருக்கு ப்ரா [illegible]ல்யம் [illegible]ல் சகலாசாரியரான வேதியர்வேதத்தி னுட்பொருளைத் திருவாய்மொழி முகத்தாலே வெளியிடுகிறவராக் குகையாலும், அதுமுதலிகளுக்கு நாலாயிரத்தையும் பிரசாதித்து,

மற்றுமுள்ளான ஸர்வதாத்பர்யங்களையும் அருளிச்செய்து, வைஷ்ணவதர்சனத்தை நிர்வஹித்துக்கையாளுமாய்த்து இவ் வைபவம்.

சுவாமி ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்
ஆசாரியன் திருவடிகளே சரணம்

சுவாமி நம்மாழ்வார் வைபவம்
ஸம்பூரணம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:

சுவாமி நம்மாழ்வார் தாலாட்டு.

காப்பு.

தென்குருகைமாறன் திருவவதாரச்சரிதை
நன்குருகித்தாலாட்டிநாட்டவே, யென்குருவாஞ்
செல்வச்சடகோப தேசிகன்பொற்சீர்பாத
கல்விப்பிரான் சரணங்காப்பு.

வச்சிரமெய்க்கூன் செறியன்மைந்தன் திருவழுதி
பச்சைபறந்தாங்கி சக்கரபாணிபாரச்சுதனே
சீரியநாதசேந்தருடன் செங்கண்ணார் போர்க்கழியார்
காரிகுலத்தெய்வமாறன் காப்பு.

சீர்பூத்தநீள்மதிளும் திகழ்பொன் செய்கோபுரமுங்
கார்பூத்தமாளிகையுங் கற்பகக்காவுஞ் செறிந்த (1)
திருவண்பரிசாரத் தேவேசனேயே
மருவவாய்த்ததில் வாழ்திருவாழ்மார்பன் (2)

கற்றெடுத்தகல்விக் கடலானருந்தவத்தாற்
பெற்றெடுத்தபெண்கள் பெருமாளுடைய நங்கை (3)

பருவங்குறித்துநந்தம் பாக்கியத்தாற்றோன்றுந்
திருவின்வடிவுக்கேற்ற செல்விமணவாளன் (4)

எவருமெனப்புவன மெல்லாங்குறித்தெடுத்து
நவனுகரிகனிவ ளுருமெனநன்னரி (5)

சித்திரைமாதத்திற் றிருவோணநன்னாளில்
உத்தமயோகத்தினல்ல வோரை முகிழ்த்தத்தில் (6)

திருவழுதிநாடுமுற்றுஞ் செங்கோல்செலுத்துந்
திருவழுதிநன்மரபிற் செல்வக்குமாரன் (7)

காரியார்செங்கமலக் கைப்பிடித்திம்மாதனைக்குப்
பாரியாமென்றே பரிவாயளித்தருளி (8)

கோசலையும்பார்த்திபர்கள் கோமான்றசரதனும்
நேசமுடன் வாழ்ந்ததுபோல் நீடூழிவாழுமென (9)

வாழ்த்தியபின் வேதியரும் மாதவத்தோரும் வாழ்த்தச்
சூழ்ந்ததிசையோர்வாழ்த்தச் சொற்பாவலர்வாழ்த்த (10)

நந்தாததெய்வங்களை வலங்கரித்து
வந்தார்களெல்லாம் வழிபெறிரோ வந்தேத்த (11)

மாடத்திருக்குருகூர் மாநகரிலெண்டிசையோர்
நாடச்சிறந்துநெடு நாளரசுசெய்ததற்பின் (12)

நங்கையார்நன்மரபிற் காரியார் கற்புடைய
நங்கையார்செய்ய நளினமுகநோக்கி (13)

மானேவிலையில்லா மாணிக்கமே தெவிட்டாத்
தேனேயொருவார்த்தை செப்புவது கேளென்றார் (14)

நாடுநகரமு நன்மணியுநல்வளமுந்
தேடும்பொருளுந் திரமாமெனவிருந்தோம் (15)

குதலைமொழிக்கிள்ளைக்காற் கோகநகச்செவ்வாய்
மதலையமாயில்லாத வாழ்வுமொருவாழ்வாமோ (16)

புக்கடிசிலுண்டு புறம்புல்லிக்கூத்தாடும்
மக்கள்முகங்காணாத வாழ்வுமொருவாழ்வாமோ (17)

இந்தடக்கிவேண்டு மறஞ்சோடிசெய்தாலும்
மைந்தனைப்பெற்றுப்பாரா வாழ்வுமொருவாழ்வாமோ (18)

மிகப்பேறளித்து விரசைநீராட்டும்
மகப்பேறடையாத வாழ்வுமொருவாழ்வாமோ (19)

இத்தனைகாலங்களுமீ தெள்ளணியேனுமில்லையென
உத்தமனுமுத்தமியு முள்ளமுகவேவாடி (20)

நட்டேற்றிச்செண்மந் திடரேற்றியந்தாம
வீட்டேற்றிவீறளிக்கு மெய்ப்புதல்வன்வேண்டுமென (21)

சிந்தித்துவாவித் திருநகரிமாமாலை
வந்தித்திறைஞ்ச வழிபாழியெம்பெருமான் (22)

ஆகாசவாணிவடி வாகிக்குறுங்குடியில்
ஏகாமுனக்குழவி யீவோமெனப்பகர (23)

கேட்டபொழுதுள்ளக் கிலேசமறநீத்துமன
வாட்டமொழித்தச்சுதனை வாயாரவாழ்த்துதற்கே (24)

தென்குறுங்கைமாநகரஞ் சேர்ந்துதெரிசித்துடலம்
நன்குருகிப்பத்திபண்ணி நம்பிகளைவிற்றோன்றி (25)

எத்திரசம்பத்துமுமக் கிட்டுஞ்சதுர்வேதன்
புத்திரசம்பத்தைப் பொறிந்தானிதுகோலென (26)

அச்சுதானந்தா ஹரிகேசவாகண்ணா
மச்சரூபாவனந்தா வாமனமாதவனே (27)

ஏழுதலைமுறையாய் யாங்கள்தொண்டாசிறக்க
வாழுமடியோங்களுக்கு மக்கட்பேறில்லையென்றான் (28)

ஊழ்வினையோதெய்வ முனதருளும்பொய்யாமோ
வாழ்வினிமேனக்கு மகவளிக்கலாகாதோ (29)

முன்செய்தமாதவத்தை முற்றமுடித்திலமோ
பின்செய்தபேறும் பெறுமபேறுப்பெற்றிலமோ (30)

கற்றாவுங்கன்றுங்கதறப்பிரித்தோமோ
பெற்றாரைப்பார்த்துப் பெருமூச்செறிந்தோமோ (31)

பேதலித்துமுற்பிறப்பிற் பிள்ளைப்பால்வார்த்திலமோ
காதலித்துமைக்கருளனுங் கையைப்பிடித்தோமோ (32)

கற்புடையயின்னார் கருவையழித்தோமோ
பொற்புடையபிள்ளைகளைப் போற்றியெடுத்திலமோ (33)

நல்வினையேதுஞ்செய்யா நரங்களைதீயாத
வல்வினையோமையோ மட்டாய்ப்பிறந்தோமோ (34)

செங்கோலைவிட்டுக் கொடுங்கோல்செலுத்திலமோ
வெங்கோபமீந்தோர்க்கு வேதனைகள்செய்தோமோ (35)

ஆயிரத்தொன்றுகொள்ளா தவணிபுரந்தோமோ
ஊழிலவர்செய்த வுதவிமறந்தோமோ (36)

என்றவழக்காக வுனைத்தேங்கிப்பரதவித்து
நின்றுபுலம்பினர்பால் நேசத்தாலுள்ளிரங்கி (37)

ஆதிநம்பிகண்ணுங் களித்தாவெழுந்தருளி
நீதிமைந்தனுமக்கு நீரேகுவியென்று (38)

கண்ணீர்துடைத்துக் காத்திருந்தன்றிவந்து
பெண்ணீர்மையினுமீர் பேதமியாதேகுமென (39)

வெள்ளையாழிநுயிலும் வேதாந்தமூர்த்தியையே
பிள்ளையாகப்படைக்கப் பெற்றோமெனமகிழ்ந்து (40)

கண்டாதரிக்கவின்னோர் காதலிக்கப்பூதலத்தோர்
கொண்டாடமீண்டு குரிகாபுரிக்கேகி (41)

தென்னர்புகழச் செகத்தோர்பணிகேட்ப
மன்னர்வணங்க மறையோர்புடைசூழ (42)

சீர்புகழவாழ்ந்தநாட் டேவிதிருவயிற்றில்
பார்புகழக்கெற்பகுறி பையக்காண்பித்ததனால் (43)

அங்கமெங்கும்வெண்பவள மாகவெளுவெளுத்துக்
கொங்கைவட்டமிட்டுக் குறங்கண்கறுப்பேறி (44)

மேனிப்பசுநரம்பு மேற்றோன்றிவேழமுகக்
கானிக்கணைக்குமொரு சாட்சிக்குறிகாட்டி (45)

பண்டிபெருத்தோராழகு பாவித்துவேர்வையிந்தி
புண்டிவெறுத்துண்ணா துறக்கம்பெரிதாகி (46)

ஆக்கைவிட்டுமெய்சோர்ந் தயாவுருந்தங்கொண்டுநனி
நாக்குலாந்துதாமித்து நாடாததுநாடி (47)

சாலப்புளித்ததுவுந் தன்சுவர்மேற்பூசுமண்ணும்
பாலொத்ததாயமைய பலகாலமுமருந்தி (48)

இங்ஙனிறைந்துந் திருவயிறுவாய்த்தற்பின்
அங்கங்குழைந்து குழைந்தாகுலமாய்நொந்தபடி [49]

வெண்சங்கினமுழங்க வேதியர்பல்லாண்டிசைப்ப
பண்சங்கைப்பட்டமொழிப் பைங்கொடியார் வாழ்த்தெடுப்ப [50]

தேவரனைவோருந் தேமலர்வாரிச்சொரிய
மூவர்கருணை முகத்தாமரையலர [51)

அரம்பையர்கூத்தாட வணிமுரசந்தானார்ப்ப
நிரந்தரமுங்கொண்டல் நிதிமாரிபெய்ய [52]

பூபாரந்தீரப் புலவோரிசைபாடச்
ஸ்ரீபாஷிபமூனாத்தோன் சிந்தைசெய்யுந்தேற்றமே (53)

நட்டுங்கலியாதி நாற்பத்திமூன்றுநாள்
வேட்டதிருவைகாசி வெள்ளிநாட்பூரணையில் (54)

திருவிசாகத்துதயஞ் செய்யமடமாறன்
மருவியயவனப்பனென்றே வாழ்த்திக்குரவையிட்டு (55)

பொற்கலத்திலேந்திப் புதுமஞ்சணீராட்டி
நற்கலையால்மெய்துடைத்து நாபித்தலம்பார்த்து [56]

சக்கரையுந்தேனுமொன்றாய்ச் சாலித்துச்சங்கிலிட்டுப்
பொற்கொடியார்சேனை புகட்டியுச்சிக்கெண்ணையிட்டு [57]

நெற்றிபிடித்தமர்த்தி நீண்டபசுங்கைமுறுக்கி
முற்றுநடவி முழங்காலிணைநிமிர்த்து [58]

சேனையுருவிச் சுடர்மூக்கர் கன்றுருவிக்
காளையிலிய கனிவாய்வசம்பூட்டி [59]

புத்திரனைக்கைகொடுத்த போதுலகாசாரியார்
முத்தமிட்டுமூரல் முகத்தாமரைநோக்கி [60]

பூதானங்கோதானம் பூரிதானவித்தின்
மாதானம்பூசுரர்க்கு மாசுரர்க்குந்தான்வழங்கி [61]

நன்னிலத்திற்பன்னிரண்டா நாளாதிநாதர்திருச்
சன்னிதியிற்றொட்டிலிலே தக்கோனைக்கொண்டுவந்து [62]

விரன்கலைஞான மேதாவியான்மகிழ
மாறனெனநாமம் வழுவாதுசாற்றியபின் [63]

ஆனைக்கழுத்திலு அலங்கரித்தபூந்தேரிற்
சேனைத்தலைவருடன் செல்வனைக்கொண்டேர்ந்தேகி [64]

காதலாய்க்கான்போர்கள் கண்ணோறுவாராமல்
ஆதரவாய்க்கற்பூர வாலத்தியுங்காட்டி [65]

ஒப்பமிட்டபொற்கட்டி யுள்ளும்புறத்துமொன்றுப்ச்
செப்பமிட்டவச்சிரத்தாற் செய்ததிருத்தொட்டிலுக்கு [66]

வயிரக்கால்நாட்டி வைடூரியத்தைக்
செயிரறத்தாவிட்டமெனச் சேர்த்ததனினூடே [67]

காண்டகுசோபைச்சுடரோன் கற்றைக்கதிர்முழுதும்
பூண்டதென நீண்டதங்கப்பொற்சங்கிலிநாட்டி [68]

செஞ்சூரியப்படத்திற் சேர்த்தசிறுமெத்தையின்மேற்
பஞ்சுமேலைப் படாத்தின்றழுவணையும் [69]

வகைக்கொட்டையுஞ்சிவந்த காற்கொட்டையுந்திருத்தி
மெய்க்கொக்கவேழுமிக்கு வெண்பட்டுமேல்விரித்து [70]

சூற்கட்டுமேகத்திற் றோன்றுமுரோசிமுத்தின்
மேற்கட்டுகட்டி விடுபூமழைசிதறி [71]

மருக்கொழுந்து பச்சிலிருவாச்சி முல்லைமல்லிகைப்பூ
தருக்கொழுந்தசோகநஞ்சாதிவேர்சண்பகப்பூ [72]

சூழவிதானித்தகனுட் சோதிப்பிழம்பொளிபோல்.
வாழப்பரிவாய் மலர்க்கண்வளரவிட்டு [73]

பாந்தளரசன் பணங்குடைப்பார்காக்குஞ்
சேந்தர்புகழ்விளக்குந் தெய்வத்தனிச்சுடரோ [74]

அந்தணர்யார்க்கு மருட்கொழுகொம்பாய்நீதிச்
செங்கண்ணர்தோன்றச் செழித்தவழித்தோன்றலோ [75]

கச்சுலவுகோலக் கனதனத்தார்சிராட்டி
யச்சுதர்க்குமச்சுதனென் றுதரிக்குங்கோளரியோ [76]

வங்கர்கலிங்கர் மகதர்திறையிட்டும்
எங்கள்சக்கரபாணியா ரென்னரியபோரேறோ [77]

கார்க்கழியாவேழக் கடறான்டிமாறுபட்டோர்
போர்க்கழியார்தாளாண்மை பூத்தகுணக்குன்றமோ [78]

மறந்தாங்கியசமய வாதியரைவென்றே
யறந்தாங்கியார்பேரறந்தாங்குமற்புதமோ [79]

ஆழ்வார்களொன்பதின்ம ராரியர்முக்கோல்தரித்து
வாழ்வார்கள்தொண்டர்தொண்டர் வாழப்பிறந்தானே [80)

தண்டமிழும்வேதாந்த சாரப்பெரும்பொருளும்
மண்டலமும்விண்டலமும் வாழப்பிறந்தானே [81]

திருப்பதிநாற்றெட்டுஞ் செழுந்துளபத்தாம
மருப்பதிநாற்றென்மர்களும் வாழப்பிறந்தானே [82]

திருநாளும் மாதத்திருநாளுஞ்சான்றோர்
வருநாளுமெந்நாளும் வாழப்பிறந்தானே [83]

தழைவளமுஞ்சேணிற் றருவளமுநீங்கா
மழைவளமுமெல்வளமும் வாழப்பிறந்தானே [84]

ஒன்பதின்மராகி யுரைத்ததிருவாய்மொழியுந்
தன்பதியுநாளுந் தழைக்கப்பிறந்தானே [85]

அண்டமாயண்டத் தடுக்காயடுக்கழியாப்
பிண்டமாயொன்றும் பெருந்தகையைப்சொன்னார் [86]

அனலும்விசும்பும் அகலிடமுங்காற்றும்
புனலும்பொருவும் புராதனனைச்சொன்னார் [87]

ஆலாகியாலி லையாயடைக்கிடந்த
மாலாகியவெகின வாகனனைச்சொன்னார் [88]

பக்திக்குவித்தாய்ப் பணித்தடங்காப்பண்ணவனை
முக்திக்குவித்தாய் முனைத்தவனைச்சொன்னார் [89]

நல்குரவுஞ்செல்வமு நரகுஞ்சுவர்க்கமுமாய்
வெல்பகையுநட்புமாம் விரகனைச்சொன்னார் . [90[

கொங்கார்பொதும்பர்தொறுங் கோகநகப்போதுதொறுஞ்
செங்காலனஞ்சேர் திருவழுதிநாடனே [91]

கால்பாயுஞ்சேற்றுக் கருமேதிபாய்வரிச்
சேல்பாயும்வாவித் திருவழுதிநாடனே [92]

முன்னம்பழுத்தபலா முட்புறத்தின்காய்சிதறத்
தென்னம்பழம்வீழ் திருவழுதிநாடனே [93]

மஞ்சாலிமுத்தோ வயல்முத்தோகாந்தியெனச்
செஞ்சாலிசூழுந் திருவழுதிநாடனே [94]

முசுவரிவண்டாட முல்லைமுகைவிண்டாடுந்
தேசுகுடிகொண்ட திருவழுதிநாடனே [95]

இருகூர்விழியா ரிசைபோலக்கூகை
குருகூரென்றேதுங் குருகைப்பெருமானே [96]

நாலாகலைப்பொருளு நால்வேதமும்பயிலுங்
கோலாகலகாங் குருகைப்பெருமானே [97]

வெஞ்சாத்தாற்புண்படுத்தும் வில்லேருடனுங்கொடிய
குஞ்சரமும் போற்றுங் குருகைப்பெருமானே [98]

காடிவலஞ்சூழ்ந்தாங்க ராசனுஞ்சங்கமுனி
கோடிவலஞ்சூழுங் குருகைப்பெருமானே [99]

கருதூர்ஞானியாற் காரிணிவருந்தக்
குருகூரென்றேதுங் குருகைப்பெருமானே [100]

சுழிக்குந்திரைநீர்ச் சுழிகோடமுக்கங்
கொழிக்கும்பொருநைக் குருகைப்பெருமானே [101]

என்றுதாலாட்டி யிசைக்குருகைநங்கையெந்தன்
கன்றுறங்கிலுன்றனது காலந்தழிக்குமோ [102]

ஆராவெனப்பாசுர பள்ளியெடுத்தனைத்துக்
சீராமணியைக் குறங்கினிடைக்கிடத்தி [103]

எந்திப்பிடித்திருத்தி யேலக்குழல்முடித்துப்
பூந்தெரியலுஞ்சூட்டிப் பொற்கொண்டையுஞ்சாத்திப் [104]

பொன்னினாகசிலைசூழ் பொற்பட்டமுஞ்சாத்தி
மின்னின்கிளைமான வீரபட்டமுஞ்சாத்திக் [105]

திருவும்பிறையுந் திகழ்நசுட்டிமீதணிந்து
மருவுங்கொடிகொடிய வள்ளைக்குழைபெருக்கிச் [106]

சிலைக்குதம்பையிட்டுச் சிராதவெண்ணையிட்டுக்
காலைக்கதிர்ப் கனத்தகுறுக்குமிட்டு [107]

வடிந்தகுழைக்காதில் மகரக்குழைசாத்திப்
படிந்தரத்னக்கொப்பணிந்து பச்சைமணிவாளியிட்டுத் [103]

மூக்குப்பூவிட்டதின்மேல் மூக்குத்தியுஞ்சாத்தி
நோக்குந்திருக்கழுத்தி னேகபதக்கமுமிட்டு [109]

தாலியுமைம்படையுந் தங்கத்திருவலணிந்து
மாலிகையும்வெண்டாள மாலிகையுங்கோர்த்தணிந்து [110]

முன்கைமுதாரியிட்டு முத்தின்கடகமிட்டு
நன்குபெறுதோள்வளையு நற்பவளமும்புனைந்து [111]

வெள்ளிவளைதங்கவளை வேகடஞ்செய்செம்பொன்வளை
பொன்னிபாகக்காத்துக் கொப்பாய்த்தெரிந்தணிந்து [112]

அரைவடமுந்திவ்வியமு மர்கமணிநாணும்
நிறைமணியுங்கட்டிவடங்காவளைக்கணிந்து [113]

தண்டைசிலம்பு சதங்கைதிருதாட்டணிந்து
செல்வடைவிழிமை பெருமிக்கி[illegible]யமிட்டு [114]

கட்டாய்த்திருநுதலிற் கஸ்தூரிக்காப்பெழுதிப்
பட்டாடைசாத்திப் பணிநீராயிளிசுற்றி [115]

அப்பாவென்றுருயிரோ யாருயிர்க்குமாருயிரோ
வொப்பாருமிக்காரு மில்லாவொளிவிளக்கே [116]

கன்றுக்கினியானே கட்டழகில்மிக்கானே
பன்றுக்கினியானே பாகொழுகுஞ்சர்க்கரையே [117]

தேனமுதாமே செங்கருப்பந்தீம்பாலே
மானேர்விழியார் மனமுவக்குங்குஞ்சரமே [118]

செல்வக்குழமணனே தேமாம்பழச்சுவையே
கல்விக்களஞ்சியமே காமருசிரோவியமே [119]

கிட்டாத்திரவியமே கேடில்லாமெய்யுணர்வே
யட்டாங்கயோகத்துக் காணிப்பசும்பொன்னே [120]

பேறளிக்கும்வித்தகனே பிள்ளைமாணிக்கமே
கூறரியசித்திலமே கோமேதகத்தெளிவே [121]

நந்தாதகோமளமே நாடரியசொற்பொருளே
சிந்தாமணிவடிவே தித்திக்குந்தெள்ளமுதே [122]

அல்லலொழிக்கும் அருமைப்பெருமானே
நல்லதிருமகனே நாவீறுடையானே [123]

திருவிசைக்கத்திலங்க தெய்வத்தனிநடனே
கருதியாராயுந் தொடரியபல்காவலனே (124)

குருகைப்பெருமானே குமரித்துறைப்பானே
பொருனைத்துறைபானே பொதியமலைகாவலனே (125)

செம்மலே நாவிற்றெரிட்டாதமுர்க்கனியே
யம்மமுண்டுகண்டுயிலாய் வய்புகழொப்பன்றென்றே (126)

ஒக்கலைமேல்வைத்துமுலையூட்ட விளைத்தாறுபால்
தக்கபடிஞானனே நரையிழித்தீர்த்தி [127]

சோகனத்செவ்வாயிற் கொய்யாமுலைப்பிடித்து
மாகனகக்கையால் மடித்தருப்பையோ நினைலே [128]

த்தன்கடைவாய் வழிபேவழிந்தொழுக
த்துயபப்பட்டுட நல்லார்தமைநோக்கி. [129]

கள்குடிக்கும் இறையோன்பெருங்குடிக்கும்
கள் குடிக்கும் ஒருமகவாய்த்தோன்றினன் [130]

பாலுண்ணவில்லை பசித்தழவோதாலுமில்லை
மேலுண்பாதொன்றால் விழியுந்திறக்கவில்லை [131]

உச்சிகுழியவில்லை புள்ளங்கால்வேர்க்கவில்லை
அச்சத்தையுண்டா மரிவையரிக்கெப்தவில்லை. [132]

இப்ககமோன்றங்காமோ விளைத்திளைத்துமூசி
மபக்கம்பெரிதாய் மருண்டிடவுமில்லை [133]

கலையுண்ணுத்திக்கணுதற் கல்லியரோதாயார்
முலையுண்ணாப்பிள்ளைகளை முதலிற்கண்டதுண்டோ [134]

பெண்கொடியீரம்மமுண்ணப் பேதமித்துப்பண்டிபெக்கிச்
கண்பிசைந்துவாய்காட்டக் காதலனைக்கண்டதுண்டோ [135]

பெண்ணாவீர் நீங்கள்பெற்ற பிள்ளைகளிற்சேனைமுதல்
உண்ணாதுபூரிக்கு முத்தமனைக்கண்டதுண்டோ [136]

கைகாலசையாமற் கண்ணுமவிழியாமல்
மெய்வாய்திறவாத வித்தகனைக்கண்டதுண்டோ (137)

இருந்திருலெட்டோ வாகுமல்வண்ணம்
இருக்குங்குழந்தைகளை யிவ்வுலகிற்கண்டதுண்டோ (138)

எடுத்துக்கிடத்திநால் யான்கிடந்தமல்வண்ணம்
படுத்திருக்கும்பாலகனைப் பாருலகிற்கண்டதுண்டோ (139)

பண்பிறுடன்மைபெறுதப் பையத்திறந்துமின்னைக்
கண்திறவாய்ப்பாலகனைக் காசினியிற்கண்டதுண்டோ (140)

மறுமையன்னையின் அமயங்கினுற்சற்றே
குறுமுறுவல்செய்யுங் குழவியைப்பூர்கண்டதுண்டோ (141)

நீதேதுமாயமோ வெண்ணமுடியாதென்றார்
மாதேகுழந்தையைநாமால் [illegible] போமென்றார் (142)

நன்றுரைத்தீர் தாதி நாராயணன்செயலே
யென்றுரைத்துத்தன் கணவற்கிவ்வண்ணஞ்சொன்னதற்பின் (1

தண்சுடரோனென்னவன்னத் தந்தச்சிவிகையின்மேல்
எண்சுடரோனென்ன வெழுந்தருளப்பண்ணுவித்து

பல்லியமுஞ்சங்கினமும் பம்புமுகில்போல்முழங்க
வெல்லியலாராலவட்டம் வெண்சாமரையிரட்டப் (145)

பூசக்ரவாளப் புவியோர்புடைசூழ
மாசக்ரவாளவன்ன வட்டக்குடைநிழற்ற (146)

சங்கீதமேளஞ் சதிமுறையாகப்பயில
நங்கீதங்கேளுமென நாரதர்யாழ்வாசிப்ப [147)

சயாதவாகிப்படைமற் காலாட்படைமிடையச்
செயசெயவென்றேத்திச் ஜெகவேந்தர்பின்னிறைஞ்ச (148)

நீலமுகில்போற்பொலிந்து நின்றபெருமான்றிருமுன்
கோலமலைபோற்பொலிந்த கோதிலாப்பாலகனை (149)

தெண்டனிட்டவிட்ட திருத்தாய்மனங்குளிரக்
கண்டுகண்கொரியார் கண்கள்களிகூறச் [150]

சுற்றத்தார்பின்றொடரத் தொல்புவியோர்பூரிக்கப்
பற்றற்றார்கொண்டாடப் பாகவதரேத்தெடுப்பக் [151]

காதசையத்தோளசையக் கையசையத்தாளசையத்
தாதசையப்பூவசையத் தாரசையமெய்யசைய [152]

மேரு விமானமென மேவியுறைகோயில்சுற்றிப்
பேருகத்தின்சீர்மை பெருகுந்துவாரத்துள் [153]

ஒருகந்தவானி மூலத்திலேயுற்பவித்த
தாருவுரகப்புளிக்கீழ்த் தானேதவழ்ந்தோடித் [154]

தெற்கேமுகநோக்கிச் செய்யபதுமாசனத்தில்
விற்கேழ்நலார் விரகானலங்கடந்த [155]

போதத்தளவே புதிதாய்திகழக்
கேப்புளிதத் திருவுள்ளம்வேரூன்றி [156]

கண்ணனடிக்கமலங் காமித்துமெஞ்ஞானக்
கண்ணனெனவுண்மைக் காமுத்திரைதரித்து [157]

மன்னவரும் விண்ணவரும் வாழ்த்தெடுப்பவேதாந்தப்
பண்ணமுத்தமுற்ப் பரஞ்சோதியாயிருந்து [158]

நாசிநுனிநோக்கி நாட்டம்பிறழாமல்
மூசியெதிரோடுபெரு மூச்சுமகத்தடக்கி [159]

மார்பமிர்ந்துதிரு மந்திரமேதாரகமர்
யார்வமுடன்கொப்பூழி லம்புயவாமக்கரத்தை [160]

வைத்துயோகத்திருந்த வாறுதெரிசித்துலகோர்
மொய்த்துவழிப்பட்ட முறைநோக்கிநாறு [161]

திங்கள்மட்டாயாவிபெற்ற சித்திரம்போலச்சிறந்த
மங்கலரூபத்தினெழில் வாய்த்தசிறுபாலன் [162]

தவழ்ந்தசென்றும் போதுமெனத் தங்களிலேசொல்லி
யுவந்துவந்துபார்த்துப்பார்த் துள்ளங்களிப்பாகித் [163]

திருப்புளிக்கீழ் வீற்றிருந்த சேயையெடுத்தளவிற்
பொருப்பையுசைத்தாலுமிந்தப் புத்ரனசையானென்றே [164]

நங்கைமடமாதுணைக்க நங்காரியார்பரிவா
யங்கைகொடுசீரா யணைத்தெடுத்துப் பார்த்ததற்பின் [165]

மாறுவெக்கர் மகவுடையோர் மெடுத்தார்
ஆறுதசெங் லரசெல்லாம் வந்தெடுத்தார் (166)

நாறுவிதத்தார் நம்மாலசைவுபடான்
ஆறுலுமிந்தமைந்த ஞானக்குந்தானசையான் (167)

என்றெவருங்கூற விரங்கித்தாங்கியவர்
மன்றல்மலர்க்கூந்தல் வடிவுடையநங்கையின்னார் (168)

கைசோரவுள்ளங் கரையக்கண்ணீர்சோர
மெய்சோரக்கால்சோர விம்மல்பொருமலாய் (169)

கோய்விட்டுப்பின்னுமந்த நோய்பிடிச்சுப்போல
வாய்விட்டழுதரற்ற மாட்டாமலுள்ளடக்கி (170)

அன்றுபோற்போட்ட வலைபாடையிற்கிடவா
நின்றுகலுழ்ந்தோடவைத்த வெம்பெருமானேயிரங்காய்

சாத்திரப்ருக்காணுக தாமோதராவிரங்காய்
விற்பிரக்கப்பண்ணுவித்த மெய்ப்பரந்தாமாவிரங்காய்

அறமேயிரங்கா யருள்மூர்த்தியேயிரங்காய்
மறமேயிரங்காய் வனதேவநாயிரங்காய்

விண்ணேயிரங்காய் விதிவசித்தேயசற்பிரங்காய்
மண்ணேயிரங்காய் மதியாதவாவிரங்காய்

ஆயிரங்கவல்லாமொன்றுகுரிக்குமக்காலம்
பாரிடங்களோட்டப் படித்தாம்பிரவாதிபரும்

பண்டிதருந்தங்கள்தங்கள் பார்வைக்குமூலிகைக்குந்
தப்புதலில்லாது சலித்துந்தமொழிச்

செப்பகைதனிற்பேதித்துச் சிந்தாகுலித்துலைந்து
கைதவமென்பார்சிலவர் காரணமென்பார்சிலவர்

சேனைமுதல்வனென்பார் செய்தனத்தோங்காவென்பார்
ஆனையிடரழித்த வச்சுதனந்தனென்பார்

அவ்வவர்கள்தங்கள்தங்கட் கானபடிசொல்லவெல்லாம்
செவ்வைபெரிதாய்க்கேட்டுக் காண்முலையைவிட்டகலார்

இன்னம்பருணிதர்வந் தெப்படிக்கும்பாக்கியத்தால்
அன்னமுண்ணவாய்பேச வாதரிக்கப்பண்ணுவித்தீர்

ஆகாதோவென்றே யனைவோருமங்குவிட்டுப்
போகாதுகாத்திருந்து புத்திரனுக்கன்னைமார்

எவ்வண்ணஞ்சீராட்டி யெவ்வண்ணம்பாராட்டி
யெவ்வண்ணம்போற்றுவா ரவ்வண்ணஞ்செய்துவந்தார்

ஆண்டொன்றுமாண்டொன்று மங்கமலையவங்களு
நீண்டதச் சக்கர சிங்காரமும்பூரித்துப்
பாவ[illegible]கிப் பா[illegible]ச்சியேபன்னி
இரவு[illegible]கருணமும் வி[illegible]யுண்டாகிப்

பேரோசையன்பாற் சிறிதோடக்கொங்கைவிம்மி
வாரோடிகளு மருக்கமுந்தான்கண்டுகண்டு (185)

மாறுவழுதிகுல வாழ்வேமலக்குரா
வீருபுவிமேலந்தர் வேந்தேகுருகூரா (186)

பொற்காரியாருனக்குப் பொற்சுழங்கும்பொற்பந்தும்
பொற்காமதேநுவும் பொற்பூவும்வரவிட்டார் [187)

தென்னாசிறுதேருஞ் சிறுபறையுங்கொட்டிஞ்செம்
பொன்னினம்மானையும் பதிதாய்வரவிட்டார் (188)

சப்பாணிகொட்டித் தளர்நடையிட்டப்பூச்சி
யெப்போதுங்காட்டி யெமக்கின்பந்தருவாய் (189)

திருமஞ்சனமாட்டிச் சிற்றாடையுஞ்சாத்தி
வருமஞ்சரிசூட்ட மாதரார்வந்தனின்றார் (190)

சிற்றில்சிதைத்தழிக்குஞ் சிற்றடியைக்காணவென்றே
சிற்றில்பலகோலித் தெரிவையர்கள்சூழ்ந்தனின்றார் (191)

வேலையிட்டகண்ணாருன் மெய்யழகைப்பார்த்துப்பூ
மாலையிட்டுநிற்கு மணக்கோலங்காணவந்தார் (192)

அமரினுமாறனழகுடையானென்றே
குமரிக்குமாதர்மடல் கொண்டெழுதிப்பார்க்கின்றார் (193)

வேலையிட்டகண்ணாருன் மெய்யழகைப்பார்த்துப்பூ
மாலையிட்டுநிற்கு மணக்கோலங்காணவந்தார் (194)

அமரினுமா[illegible]ழகுடையானென்றே
குமரிக்குமாதர்மடல் கொண்டெழுதிப்பார்க்கின்றார் (195)

டன்கலாவன்றோமடவீருன்னினும்பெண்மையிக்காம்
வன்னமாயவனென்றே யிகலிப்பல்கொண்டுகின்றார் (196)

இளவரசதேவர்பிரளுக்கென்றேந்தி
வளவரசர்கப்ப மலைபோற்குவித்தனின்றார் (197)

பெருவழுதிநாடாளும் பிள்ளாயிவனென்றே
திருவயிடைகப்பிள்ளைபத் தெளிசொல்ல[illegible]தார் (198)

ஏதேனுமென்று இருக்கின்றனபல்லோர
நாதனெனவுரைத்து நாட்கழிக்குங்காலத்திலே (199)

பொருந்துஞ்சதுர்வேதப் புனிதர்வடிவாகித்
திருந்துந்துவாபரத்திற் சித்திரையிற்சித்திரைநாள் (200)

கோளூரிலுற்பவித்துக் குற்றமற்ற சிக்கையனாய்
வேளூர்கலையை விலக்கும்பொருட்டாகக் (201)

கங்காநதிப்புனலிற் கார்காலமும்படிந்து
வெங்கால்துகள்சருகு வெய்யோனொளிபருகி (202)

பஞ்சாக்கினிநடுவே பலகாலமும்பழகி
பஞ்சாயுதத்தோனை யாதரிக்குமக்காலம் (203)

தென்பாலொருகோடி செங்கதிரோனின்றுதித்து
முன்பாகத்தோன்று முறையினும்பூதென்றுணர்ந்து (204)

பின்னொருவர்காணு [illegible] பேணையேன்கண்ணருகு
மன்னுவேதெதென் [illegible] மலைத்தோமயியாமல் (205)

சன்னிசெய்யுந்தண்புன [illegible] முருகமுகத்தைத்
தென்றிசைநோக்கித் [illegible] விட்டகாரணத்தால் (206)

மண்டலத்திற்செய்ததவம் வந்துவெளிப்பட்டதெனக்
கண்டகதிரோன் கதிரோவழிகாட்ட (207)

வந்தான்பொருநை வடகரையில் வந்தேற
நந்தாவொளிப்பிழம்பாய் நாடே [illegible] றுக்கோர்நின்ற (208)

செய்யோனையின்று தெரிசிக்கப்பெற்றிலையோ
ஐயோவெனவே யனைவருக்கமாட்டாமல் (209)

சிற்றும்பொழுதிலந்த தேயிச்சுடர்வேந்தன்
அற்றுன்றுங்காந்தி யடங்கியதில்லரிலெனை (210)

உள்ளத்திலெவ்வொளி புவட்டெழியுஞ்சங்களித்தி
வெள்ளத்தினீரடி. யீண்டவனவையினில் [211]

இங்குள்ளவறநு [illegible] தென்றவினையும்பொழுதில்
அங்குள்ளாரெங்க ளெ [illegible] லக்குமரன் [212]

[illegible] திறவான் மலர்க்கண்ணிணைநோக்கான்
[illegible] ப்முகமும்பாரான் றந்தையுமோவாவென்னுன் [213]

என்றுதவளப்படித்தா னன்றுமுதலின்றளவும்
ஒன்றுமிருப்பிலொழியாது விற்றிருக்கான் [214]

சேயென்றுற்சேயோ செழுமணிதான் கொண்டநோய்
பேயன்றுற்பேயுமன்று பேசவரிதாமென்றுர் [215]

அன்னுனைநோக்கி யருள்சுரக்குமிக்கையனுய்
நன்னாவலன்புகழூர் நாதன்மனூரகவி [216]

யா [illegible] யவேவன்றெழுந்த விறைவோன்பாற்சொல்லுமென
மானபரனொருவன் வந்துவென்னப்பகர [217]

மந்திரிமார்கேட்டு மகிழ்ந்தெதிர்கொண்டழைக்க
முந்திவணங்கி முனிப்பெருமானையிருக்க [218]

மதலைமொழிபேசினுல் வையகமெல்லாமுய் [illegible]
முதலரசசெய்ய முயற்சியிடுவோமென்று [illegible] [219]

வார்த்தைகேட்டுப்பொறுக்க மாட்டாதார் [illegible] மகளைப்
பார்த்தவரின்பிக்காய்ப் படித்தவர்போர்க்குன்றதே [220]

வைசிறாதபாத வுரோமச்சடைமுடியான்
பரிபெற்றமேனியினுன் பார்க்குந்தொழிலுடைய [221]

வல்லவனேயென்றிகழ மன்னவனுங்கேட்டு
நல்லனாங்கேக நவிலுமெனவிருந்தார் [222]

[illegible] ன்றொடியார் பின்வரும் யோகமுகம்நோக்கி
மண்டர்குருவே பெங்களானிமைந்தன் பேசினுல் [223]

யாமுமக்குத்தொண்டுசெய்வோ மென்றுரைத்துப்போந்தோன்
கோமுதல்வரோடும்போய்க்கோயிற்புறமாக [224]

நின்றுவியன்வார்த்தை நீர்கேட்கப்பண்ணுமிப்பேய்
என்றுரைக்கவுடன் [illegible] விலரும்பின்னடையப் [225]

பாகார்ந்தசெஞ்சொற் பராங்குசமாமுனிவன்
ஏகாந்தயோகத் திருந்ததெய்வமேற்கி [226]

இச்சோதியோ வெவ்வினைதபமுருக்கியது
முச்சோதியினு முழுச்சோதியென்றிறைஞ்சி [227]

அடியாரடிப்பாடி யங்கோடி யிங்கோடி
நாடி நாடிப்பார்த்து நங்கைபெறும்பேறு [228]

வானத்தவர்பேறு மாநிலத்துள்ளார்பேறு
ஞானத்தவர்பேறு நல்லவர்பேறு [229]

எப்பேறுமென்பதற்கு மேதுவுமிப்போதளவால்
அப்பேறுமின்புருகு மாதாவுமிக்காகும் [230)

அங்கம்புளகமெழு மானந்தவாரியெழுந்
துங்கமுகமலருஞ் சுந்தரத்தோள் பூரிக்கும் (231)

சென்றுநேர்த்தமெதிர் வந்தாடப்பெற்றதே
யென்றுயிரந்தரமா யின்னைப்படியிபம்பி (232)

பித்தேறினர்போற் பேதலித்துமெய்மறந்து
கொத்தேறுபூவுங் குழையும்பறித்தெறிந்து [233]

தன்னைப்புகழ்ந்து தன்னைக்கானேபூசித்துப்
[illegible]ன்னைத்தெளிந்து பிழைத்தோமெனப்போற்றித் [234]

கரியதிருமேனியெங்கே கைநான்கிலெங்கே
பெரிய திருவுந்திமலர் பெற்றபிரமனெங்கே [235]

ஆகத்திலேவாழு மலர்மேலுமங்கையெங்கே
பாகத்தில்வாழும் பரகதரித்தோனெங்கே [236]

அண்டமுண்டசெல்வா யரவிற்றப்போதிதுவோ
ப[illegible] மேழும் பரந்தளந்தாளிதுவோ [237]

ஆலந்தளிரி லடங்கும்வடிவிதுவோ
வேலம்பறவுந் தெரிந்துரைக்கூடுமோ [238]

குன்றேமரமே குளிர்புனமேகாயிலைனைத்
[illegible]றுமயநோக்குந் தனிக்கண்டுபோல்மகிழ்ந்து [239]

நிலைவனைத்தெரிய[illegible]க்கு நீநெரியாகத்
தலைவனைத்தென்னைபெரியேக்கித் தாழ்ந்துமுறைதப்பாமல் (249)

[illegible]ப்புறைத்துத்தூசொதுக்கி வந்தனைபாட்கொண்ட
சேயுதக்குமாறு திருச்செவியிலோர்வசனம் (241)

சிந்தின்வயிற்றிற் சிறியபொருட்பிறந்தால்
எத்தைத்தின்றெங்கே கிடக்குமெனவெங்கோமான் (242)

அத்தைத்தின்றங்கே கிடக்குமெனுமவ்வார்த்தை
பத்துத்திக்குங்கேட்கப் பார்த்திபர்களோலமிட்டுப் (243)

புத்திரனைப்பேசுவித்த புண்ணியனேயென்றவர்க்குப்
பக்திபக்தியாகப் பணிந்துயினுஞ்செம்பொன்னும் (244)

மல்லேபாற்குவித்துமன்னர் மண்டலீகர்முதலோர்
கலைபார்ந்ததண்புழுகு கஸ்தூரிகற்பூரம் (245]

[illegible]னமஞ்சநீர்களப மேலுச்செழும்பனிநீர்
வெண்ணெய்தயிர்பாலுறு நெய் விதிதோறும்பெருக்கி [246]

ஆயிரங்கோட்களியாட் டாடிக்களிகூர்ந்து
வெயிரண்டகண்ணூரும் வெந்தர்வேறுள்ளாரும் [247]

தென்பாலுதைய தினகரனைக்கண்டோமே
யன்பாகயாங்க ளளித்த திரவியத்தை [248)

கைக்கொள்ளாதே வெறுத்த காரணத்தைச்சொல்லுமென
மெய்க்கொண்டமாதவத்தை வேட்டாயக்கேள்விதென்று [249]

[illegible]ய்யபின்னுங்கள் குலதருமமீதென்றால்
ஆய்யசிற்றத்தாய்படிபோங்குழவிக்கிலை [250]

நன்றாகப்பேசுவித்து நாட்டத்திறப்பித்துச்
சென்றுச்சியூட்டுந் திருமுலைப்பாலுண்ணவைத்து [251]

வாழ்வாருள்விரொன்றுரைத்து மாற்றந்தனைக்குறித்துத்
தாழ்வகலத்தோன்றுஞ் சடகோபனெம்பெருமான் [252)

பரமபதநாதன் பாருஞ்சேர்திருமூர்த்தி
பரவாசுதேவன் பரந்தாமத்தண்ணல் (253)

பத்தருவாய்ப்புவித்தும் பாரொதிருந[illegible]
தத்துவத்தைவிட்ட தவறினைத்துஞ்சிங்கைசெய்து (254)

வேதத்தமிழை விரித்துரைக்கவேண்டுமெனப்
போதத்தரவைப் புவிக்காவலனாக்கி (255)

அடியேனும்பட்டர்பிரா னாழ்வாரும்வெற்றிக்
கொடியாங்கருடனெனக் கூறும்படியாக்கி (256)

வாரணத்தைப்பொய்கை வலைசப்பிரானுக்கித்
தாரணிகண்டுநைத் தமிழ்ப்பூதத்தாராக்கிப் (257)

பேரானந்தகத்தைப் பேயாழ்வாராக்குவித்துப்
போராழியை மழிசைப் புத்தேழிசேயாக்கி [258]

நிலக்கடலளித்த நேமிச்சுடர்யாவும்
கோலக்கவுத்துவத்தைக் கொல்லிக்கிறையாக்கி [259]

ஆர்த்தவனமாலிகையை யன்பர்தாட்டொண்டாக்கிச்
சேர்த்தமறுவைத் திருப்பாணாழ்வாராக்கித் [260]

ஏர்ங்கமையாலொன்னார் குடல்பிளக்குமாவிட்ட
சார்ங்கவில்லைமங்கைத் தனியர்பெருமானாக்கித் [261]

[illegible]த்தவறிற் பிறந்தகெற்பயோகியுமாய்த்
தாசருக்குந்தாசன் றனக்குத்தாயேயாகி [262]

மகவரசையுங்களுக்கு மாற்றனைத்தானல்லாற்
புகலேதுமுண்டோ நீர் போமினெனச்சொன்னதற்பின் [263]

தாழ்ந்துவணங்கித் தபோதனரே காங்களிந்த
வாழ்ந்தோம் வாழ்ந்தோமிந்த மண்டலத்தில்வாழ்ந்தோமே [264]

தப்பியுனைத்தலை நாங்கள்மறந்துவிட்டோம்
எம்பெருமானினி யுரைக்கவின்று தெளிந்தோமே [265]

இப்பேறுபெற்றவர்களெங்களைப் போலெவரிந்த
மூப்பேருலகில் மொழியவொருவருண்டோ [266]

[illegible]ழுபாந்தவரா யெம்பிரானுஞ்சீடரார்
நிம்மண்டலத்தெமையாளெந்தையெனத் தேறித் [267]

தந்தையுந்தாயுந் தனையனைவென்றாமல்
முந்தைமுதல்வனென முக்காலும்வலஞ்செய்து (268)

சேவித்தாயிரத்தசை செல்வத்திலமுத்தருடன்
பவித்தோவென்றே பலகாலமும்பகர்ந்து (269)

முன்னோர்ப்பரம்பொருளை மூவாமுதலோனைத்
தன்னொத்தாரொப்பார்க் கிலையகன்றதலைவனை (270)

எண்ணிரண்டாண்டாக வெறுப்பின்றியாமுற்
கண்ணின்மணியாக வைத்துக் காத்திருந்தோங்காவலனே (271)

அய்யாவுலகிற் படைக்கலமிட்டாலென்னக்
[illegible]ாலமுதா கவிக்குக்காட்டிக்கொடுத்துத் (272)

திங்கள்மணிமாடத் திருக்குருகூர்சென்றடைந்து
திங்[illegible]டாறுந்திங்களொரு தென்குருகைமாநகரி (273)

இந்துதலமாய பிறைவர்பெருமானும்
வந்தயந்தபோதும் மதுரகவியைப்பணிந்து (274)

நீசெய்தபாக்கியமிக் கீலத்திற்செய்தவரார்
பாரசெய்தபாக்கியமாய் பாவலர்களோமானே (275)

இடைவிடாதாராதித் தேத்தியிரங்களுக்கும்
உடையவரிதல்லா லொருவருண்டோவென்றுரைத்து (276)

மிளமுதலாகமுள்ள மேன்மையரசங்கள்
ஆனதெல்லாம்பமாற னென்றேர்க்குக்காண்பித்துச் (277)

சேவைப்பிரசாதித்துத் தெரிசித்தவிருக்க
ஆயதொருகோவி லமைப்போ[illegible]ரியென்னப் (278)

பொற்கோயிலண்டாக்கிப் பூசனைசெய்தவருக்கு
முற்காலிவர்களென முத்திரிசிவ்விதபெற்றார் (279)

காலந்திருத்திருக்குருக் கலியாணம் பராந்தமன்
ஞாலங்குழித்தேத்த நான் சொல்லவேண்டுமென (280)

பேருகரிமுகட்டின் மின்னுக்கமேகமென
வாருதியிறுப்பணித்த வாரிசமலர்ப்புடன் (281)

புள்ளரசிற்றோன்றிப் பொலியமலர்க்கண்விழித்த
வள்ளமணிவாய்திறந்து மங்கலர்சொல்லரப்புகழ (282)

இலைக்கோல நெற்றித் திருமாதுகேள்வர்
இலைக்கொருவராமென்னப்பா டென்னப்பா (283)
டென்னத்தமக்கேற்ற வெம்பெருமான் யாவரையும்
பன்னத் திருப்புளிக்கீழ்ப் பாடியுலப்பாக்குவித்து (284)
அந்தாதியாக வதிகரிக்கும் பூதலத்தோர்
சிந்தாகுலந்தவிர்க்குந் தெய்வப்பிரபந்தத்தில் (285)
ஆராதசிந்தை யுலகத்துச் சம்பந்தஞ்
சேராமல்வேண்டுந் திருவிருத்தநூறும் (286)
பலவநெறிதீர்த்தார் பணியுமாலின் குணங்கள்
அநுபவிக்கச்செய்த திருவாசிரியமேழும் (287)
அந்தவநுபவத்தா லுண்டாமவாவெல்லாந்
முந்தவுரையந்தாதி முந்தயிரெண்பத்தேழும் (288)
தந்துமவாவுக்குத் தகுதியாயீசனை
இந்குலந்துசேர விசைந்த திருவாய் மொழியில் (289)
ஐய்க்கவொன்றும்பத்தி லிசையுமிரண்டாம்பத்தில்
ஆய்ந்தடையத்தக்கோ னருள்மாயனென்றதுவும் (290)
திருந்தியமூன்றும்பத்திற் செஞ்சொனாலாம்பத்தில்
அருந்தியுயிர் கில்லை யாம்படியே சொல்வதுவும் (291)
இயலுமஞ்சாம்பத்தி லிசையுமாறும்பத்தில்
உயிரிமைச்சேர்தற் குபாயமுரைத்ததுவும் (292)
திட்டமேழாம்பத்திற் சீர்திகழெட்டாம்பத்தில்
வீட்டுவழிக்கு விரோதமறக்கூறுவதும் [293]
தக்கவொன்பதாம்பத்திற் சாற்றியபத்தாம்பத்தில்
மிக்கபலவுண்டாகும் விஸ்தாரம்போவதும் (294)
[illegible]வாமுதமுறப் பகர்ந்தவொன்றும்பத்திற்
கண்ணனேன்காவற் கடவுளென்ற கட்டுரையும் (295)
சொல்லால்வருத்தத் தொகுத்தவிரண்டாம்பத்தில்
எல்லார்க்குமாலே யினியவென்ற கட்டுரையும் (296)

நாவின் மதுரஞ்சுரக்க நாட்டியமூன்றும்பத்தில்
ஆவிநெடுமாலை யநுபவிக்குமென்றதுவும் (297)
விரித்திரைநீர்மண்டலத்து வேட்டநாலாம்பத்தில்
அரிபிரியமாக வடையுமுபாயமென்றதுவும் [298]
போதுதொழுந்தொண்டர் புகழுமஞ்சாம்பத்தில்
[illegible]முபாய முயிர்க்கரியேயென்றதுவும் [299]
[illegible]பாயம்படிக்கே யுரைக்குமாறும்பத்திற்
செய்யுமுபாயந் தெரியும்வகைசெப்புவதும் [300]
பெரும்புவியோர்வாழப் பிறந்தவேழாம்பத்தில்
விருப்புவதுண்டாம் விரோதங்கேலசெப்புவதும் [301]
[illegible]தகுமன்பர் தரிக்குமெட்டாம்பத்தில்
அந்தவிரோத மழியுமெனக்கூறுவதும் [302]
ஓதினல்முக்தி புகவொன்பதாம்பத்தில்
ஆதிபால்நாடோறு மாய்பலத்தைச்சொல்வதுவும் [303]
திவாகரனைப்போலுதையஞ் செய்தபத்தாம்பத்தில்
அவாவறுத்துவீட்டை யடைந்ததையேசொல்வதுவும்
புருடோத்தமமுனி பூதூர் முனிவன்
தருமார்க்கந்தனையே தாமுணர்ந்திருப்பான் (305)
பட்டோலையிந்தாம மாறனுரைச் செயலைப்
பட்டோலைகண்டபிரான் பட்டோலைக்கொண்டதெல்லாம். [306]
ஞாலத்தினின்றதற்பிவேயிந்திருக்கரத்தான்
சேனிலத்தினின்றுந் திருப்பெருந்தருளி [307]
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்முனிவர்குழாம்
எப்பத்திதோறு மிறைஞ்சவெதிர்தோன்றினன் [308]
திருவாணையிட்டேன் திருவாணைகண்டாய்
தருவாய்பரமபதந் தந்தொழிப்போகேல் [309]
அமலாவென மகிழ்க்க வச்சுதானந்தன்
கமலாசனனை கடல்ஞாலமெல்லாம் [310]

இன்னம் பிறந்திறந்து வீடேற்றமுண்டாமோ
உன்னன்பர்க்கே யுதவும் பொருட்டாகப் [311]

பொய்கைமுதலானோர் புகன்றதுவு நீயருளிச்
செய்ததுவும் பின்னோர் தெரிந்துரைக்கும் பாடல்களும் [312]

பண்பாருபநிடதம் பன்னுமெய்ப் பொருட்கை
நண்பாவடியேற் கிக்காலெடுப்பாரென்ன [313]

கண்டமதுரகவி காரிமாறனே யுயும்
கொண்டகன்றால் நாயேன் குருகூர்முடியுமென்றுரைத்த [314]

மெய்ப்பன்பனை நோக்கி மேதினியிலுள்ளோர்க்குச்
செய்யமறைத்தமிழைச் செப்புவதார் நீயல்லால் [315]

அந்தரங்கருண்டோ வவனியில் வாழ்விப்பவ
எந்தைபெருமானை யிருத்தமுடியாதென்றான் [316]

வாழ்வாளனன்று மாநிலப்பொலிந்து நின்றார்
ஆழ்வார்கள் கோமானே யாதரித்தன்பாலடைந்த [317]

இந்தமதுரகவி யென்னிக் கனாந்துருகி
வகைக் [illegible] மொருமருமுரைத்தவன்னமே [318]

இத்தலத்தில் வாழ்ந்தருளு மின்னமுதமுமுடனே
நித்தியமாகப் பொலிந்து நிற்போமென்றாழி [319]

நாரணனுதிப்பிரா னெட்டெப்படி திருத்தி
பாவைமுக்குமிழை [illegible] பாடவல்லான் [320]

மதுரகவி இந்தை மருளாதவாறு
சதுரமுகமலர்ந்து தன்னனிபார்த்தி [321]

நாமுனைக்குத்தஞ்சம் நமக்கு நீயேபுவியில்
இமுதல்வனென்றே பணியபத்தஞ்செய்து தனி (322)

முன் கண்ணகன்பால் முழுச்சுடராய்க் கண்டதிலும்
[illegible] விளையு பிராயங்கொடுத்ததிலும் (323)

பொராசைபெரிக்காயிப் பொலியிருந்த
நாராயணனில் [illegible] (324)

மஞ்சன் கோட்டி மலரலருச்சித்து
தஞ்சமயபேற்றுன் சரணாவிந்தமே (325)

நாவுக்கமுதான நாலுகவிப்புலவே
பாவுக்கனியாகப் பாடியபத்துப்பாட்டும் (326)

முன்னாழ்வார் நால்வர் மொழிந்த திருமொழியும்
பின்னாழ்வாரானவர் பேசுந்திருமொழியும் (327)

திருவாய்மொழியுஞ் செகத்துள்ளோர்க்கோதி
இருநாற்பதாற்பரான் டிருந்தருளி (328)

[illegible] திருமலைமேல் [illegible]
[illegible] (329)

இருந்தருள்மாற விலங்குப்பானென்று
[illegible] திருப்பதிக (330)

[illegible] திருப்புளிக்கீழ் [illegible] நான்
நாராயணனுதி நாதனைவணங்கி (331)

வைகுந்தனாட்டில் வாழ்ச்சதனைக்கண்
வைகுந்தப்பூமியில் மறைத்தமிழ் நால்வகை நிறைல் (332)

மன்னினோர் தங்கடங்கள் வாக்கிற்றுமச்சரியார்
என்னவிவையார் நினைந்தால் யாமிறப்போமென்றே (333)

அத்தன்மையாலிறந்த [illegible] ஆயிரமும்
பத்தருக்கு முன்போல [illegible] [334]

வந்தே [illegible] காசற்றகுருகுரு
அந்தரத்தோ [illegible] கொண்டுபோய் [335]

ஞானியர்கள் [illegible] நாதமுனி
ஆனிமாதத்தி லாடத்திருநாளில் [336]

மின்னவிரும்பொன்மதில்சூழ் [illegible] நாராயணமாம்
நன்னகரிற் சிறந்த நாதனை [illegible] [337]

அதிகமுனிநாதமுனி யாகிநின்ற பெருமான்
பதிகமோதிச் சென்று பணிந்து [illegible] [338]

ஆராவமுதவந்த வாரவமுதபத்தும்
ஓராயிரத்துக் குரைமொழி [illegible] [339]

மால்வடிவாய் [illegible] பாலோடி
நால்வடிவாய் [illegible] [340]

சன்னதியிலேகிச் சதுரங்கமறைக்கவி
சொன்னபத்துப்பாட்டிலவன் [illegible]ருள்டருபதேசிக்க [341]
ஆலாகியகண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பாதியாய்
மேலாகவன்பவரை விண்ணப்பஞ்செய்துசெய்து [342]
நல்லிர்த்திருப்புளியில் நாதமுனிகளிருந்து
பன்னீராயிரமுருவாய்ப் பக்தியுடனுச்சரிக்க [343]
மன்முன்னேசெய்திருக்க மாறன்சடகோபமுனி
தன்முன்னேவந்தவன் கருத்தென்னவெனக்கேட்க [344]
பெற்றவித்துணாவிது பெற்றதிற்கூடவே
கூறியவேதத் தமிழாயிரமும் [345]
ஒன்பதின்மராகி யுரைத்தவாயிரமும்
அன்பரமேகட்டுரையு [illegible]திருபாதத்திறைஞ்ச [346]
காலாயிரந்தமிழ் நாதமுனிக்குப்பகர்ந்து
மாலாழிசங்கெழுதி யந்திரமோரெட்டெழுத்தும் [347]
சித்திரையாவுக்குபதேசித்தபடிபோதித்து
முத்திரைக்கைகோரான முனிவனுட்கொண்டருளி [348]
அத்தால்வெளியிட்டருளுமிந்தப்பாடல்முற்றும்
[illegible]ராளியோ ரியியுரைக்கநேசித்தால் [349]
தாமுள்ளதாளெல்லாம் தத்துவஞானஞ்சிறந்து
பூமுகல்வன்றிட்டும் பொறிபழுவாரியல் [350]
செல்வத்தாராகித் திருநாட்டரசாய்
நல்லார்கள்நற்குமென நங்கைகுமாரன்கருணை [351]
யாரியாருது மகிழ்ந்துவரங்கொடுக்க
வாரியாரு[illegible]வாழ்த்தவென வாழ்கின்ற [352]
தன்னில்[illegible] தன்னிலே[illegible]
நன்னியுனுகின்ற நாதமுனிவன் வாழி [353]
வாழிகுருகூரன் வாழி திருநகரான்
வாழிபெரும்புதூரன் வாழியென வாழ்கவே [354]

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சுவாமி நம்மாழ்வார் தாலாட்டு.

ஸம்பூர்ணம்.